3827

2129

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟ ΜΕΓΑ

ΕΝ Ω ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ
ΑΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Προσετέθη δὲ ἡ ἡ τῶν Ἐγκαινίων τῦ Ναῦ Ἀκολυθία, κατὰ τὴν ὼν Βικτορείῳ ἔκδοσιν. Ἔτι δὲ ἡ τὰ Ἀποστολοευάγγελα ἡ ἄλλα πλεῖσα εἰς τὴν Νεκρώσιμον Ἀκολυθίαν τῶν Ἱερέων.

Τὰ Πάντα εὐρύθμως ἡ κρείττονί τινι τάξει, ἢ ὲν τοῖς προεκδοθεῖσιν Εὐχολογίοις ἐκτεθέντα.

Νῦν πρῶτον τυπωθὲν, πολλῶν τε σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν ἡ μετὰ πλείσης ἐπιμελείας διορθωθέν.

Ἐν τῷ τῦ Πατριαρχείυ τῆς Κωνσταντινυπόλεως
Τυπογραφείῳ. Ἔτει 1803

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ
ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἡμεῖς οἱ κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκατασταθέντες Συνοδικῶς Προσάτας τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιοῦμεν ὅτι τὸ παρὸν Εὐχολόγιον Συνοδικῇ ψήφῳ ἐκ πολλῶν παροραμάτων τε καὶ σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν. ἀνεφανίσθη ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Ἀρχόντος Ἰατροῦ Βασιλείου. τοῦ καὶ Ἐφόρου τῆς Τυπογραφίας ταύτης. Καὶ ὡς μὴ περιέχον τι ἀναντίον τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ διοικήσει ἐκρίθη ἄξιον ἐκδόσεως καὶ ἐλευθέρας πωλήσεως ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, ἅτε δὴ ἐσφραγισμένον πρὸς ἔνδειξιν. καὶ ἀσφάλειαν.

ᾳ ω γ'. Αὐγούστου ιδ'.

Καλλίνικος Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Σκαρλάτος Καλλιμάχης Μέγας Διερμηνεὺς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.

Ο' Ἐφέσου Μακάριος. Ο' Κυζίκου Ἰωακείμ.
Ο' Μέγας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μάνος.
Ο' Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσταντῖνος Νέγρης.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.

Ἦγουν πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως, ἔν τε τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὀρθρῳ τε, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ Ἁγιωτάτου, καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Φιλοθέου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Διάκονος, ἐδέποτε ἄλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὀρθρῳ, εἰμὴ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Σαββάτων, καὶ τοῖς Ὀρθροις τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ τοῖς Ὀρθροις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, καὶ Θεομητορικῶν. Ὡσαύτως ἐνδύεται καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς. καὶ ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ τῶν Ἁγίων Παθῶν, καὶ ἁπαξαπλῶς, εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοὺς ἔχοντας Εἴσοδον. Ὁμοίως καὶ τοὺς Ὄρθρους, καθ' οὓς ψάλλεται μεγάλη Δοξολογία. Καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτουργίας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, εἴπερ βόλεται λειτουργεῖν.

Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας.

Τοῦ καιροῦ ἐπισάντος τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ δηλονότι, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιοῦσι Μετανοίας γ'. εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, πάντων τῶν Ἀδελφῶν καθημένων. Ὁμοίως ποιοῦσι καὶ εἰς τὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα Μετανοίας γ'. Εἰς τὴν μέσην μίαν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Εἶτα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, καὶ τὸ Ὡράριον, καὶ προσκυνήσας κατὰ ἀνατολὰς γ'. προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν: Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραρίῳ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἶτα ἐνδύεται ἑκάτερος τὰς οἰκείας στολάς. Τοῦτο νῦν ἐχ' ὕτω γίνεται, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς μόνος προσκυνεῖ. καὶ μόνος ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον· καὶ ἄρχεται θυμιᾶν, Ἀναγνώστου, ἢ Εὐταξίου τὴν λαμπάδα κατέχοντος, καὶ τὸ Κελεύσατε ἐκφωνήσαντος. Καὶ προπορευομένου αὐτοῦ μετὰ λαμπάδος, θυμι-

ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ὡς σύνηθες, ἐκ τῶν Θυρῶν ἐξερχόμενος, ἢ ἐκφωνήσαντος τῆ Εὐταξίᾳ ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν τὸ, Κελεύσατε, πάντες ἀνίστανται. Θυμιάσας δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξέρχεται ἢ εἰς τὸν Νάρθηκα, ἢ θυμιάσας κἀκεῖσε, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, ἢ ἐκφωνεῖ μετὰ μέλες τὸ Κύριε εὐλόγησον. Καὶ θυμιάσας πάλιν τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ θυμιῶν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ, ἢ ὁμοουσίῳ, ἢ ζωοποιῷ, ἢ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε. νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. ὁ Προεσὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸν Προοιμιακόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλείσας τὰ Ἅγια Θύρια, ἵσταται ἐντὸς τῆ Ἁγίᾳ Βήματος. Ὅταν δὲ ἄρξωνται ψάλλειν τὸ, Ἀνοίξαντός σε τὴν χεῖρα, ἐξέρχεται μετὰ τῆ Κανονάρχᾳ, ἢ ποιῆσι μετάνοιαν εἰς τὴν μέσην μίαν, ἢ ἅτως ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν ἴδιον τόπον. ὁ δὲ Κανονάρχης λέγει τὸς στίχος, ἱσάμενος ἐν τῷ μέσῳ τῆ Ναῆ. Ὅταν δε ψάλλωσι τὸ, Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς, ἢ λέγει τὰς εὐχὰς τῆ Λυχνικῆ, ἱσάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐνδύεται εἰς τὸ γ'. Ἀντίφωνον τῆ Ψαλτηρίᾳ, ἢ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν. εἰ δ' ἐκ ἔστι στιχολογία, ἐνδύεται, τῆ Προοιμιακῆ λεγομένῃ ἢ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ταῦτα μὲν ἅτω γίνεται, Ἀγρυπνίας ἔσης, εἰδὲ μή ἐστιν Ἀγρυπνία, ἐδὲν τοιῦτο γίνεται· ἅτε μετανοίας ποιῆσιν, ἅτε θυμιᾷ πρῶτον ὁ Ἱερεὺς, ἅτε τα ἅγια Θύρια ἀνοίγωνται· ἀλλ' ἱσάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσκετὴς, ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον, ἐκφωνεῖ, τὸ, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ. ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ὁ Προεσὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, λέγει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, χύμα· ἢ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τῆ Λυχνικῆ. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, ἱσάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τὴν μεγάλην Συναπτήν, τὸ, Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν· ἢ τὰ λοιπά. Ἰσέον ὅτι τὰ ἅγια Θύρια ἐδέποτε ἀνοίγονται, εἰμὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ μεγάλε Ἑσπερινῆ, ἅτε θυμιᾷ μόνον ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὰς εἰσόδες πάσας, ἤγεν τῶν Ἑσπερινῶν, τῆς Λειτεργίας, ἢ τῆ Ἁγίε Εὐαγγελίε, Ὡσαύτως ἀνοίγεται ἢ ἀπὸ τῆ, Προσέλθετε, μέχρι συμπληρώσεως τῆς Θείας Λειτεργίας. Ἰσέον ὅτι, εἰμὴ Φορέσῃ ὁ Διάκονος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ Ἑσπερινῆ, ἐνδύεται ψαλλομένε τῆ γ'. Ἀντιφώνε τῆ Ψαλτηρίε, εἰ ἔστι στιχολογία· εἰ δὲ μή, τῆ Προοιμιακῆ ψαλλομένε, ὡς εἴρηται. ἐνδύεται δὲ ἅτω. Ποιῆ

μετα-

μετάνοιαν τῷ Προεσῶτι, ἢ εἰσέρχεται διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἔνθα εὑρίσκει τὸν Ἱερέα ἱσάμενον. προέρχεται γὰρ ἔτος. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτῆ ὁ Διάκονος, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησίν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραρίῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἅτως ἐνδύομενος αὐτὰ ὁ Διάκονος, πληρεμάνης τε τῆς στιχολογίας, ἐξέρχεται, ἢ ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ἢ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν, τὸ, Ἔτι, ἢ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν· ἢ τὰ λοιπά· ἢ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σῆ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα τῆ Πατρὸς, ἢ τῆ Υἱῆ, ἢ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἅτω ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἐ ψαλλομένε, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ἢ θυμίαμα βαλὼν, πρώσεισι τῷ Ἱερεῖ, ἐντὸς ὄντι ἢ αὐτῷ τῆ ἁγίε Βήματος, καὶ φησίν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ, λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὸ, τε Ἱερατεῖον, ἢ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἢ ὑποσρέψας, τίθησι τὸν Θυμιατὸν, ἢ περιμένει ἐκεῖσε. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα, ἢ νῦν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, ἢ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, ἢ Φελώνιον, ἢ γίνεται Εἴσοδος. Λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ἢ θυμίαμα βαλὼν, ἢ αἰτήσας εὐλογίαν, ὡς εἴπομεν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τῆ βορείε κλίτες, ἢ ἀνοιγομένων τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ προπορευομένων Ἀναγνωστῶν δύο μετὰ λαμπάδων, ἢ μετ' αὐτὸς τῆ Διακόνε μετὰ τῆ Θυμιατῆ, ἐξέρχεται ὄπισθεν ἢ ὁ Ἱερεὺς, κεχαλασμένον ἔχων τὸ Φελώνιον, ἢ ἀπέρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον· ἔνθα οἱ μὲν Ἀναγνῶσαι τιθέασι τὰ Μανεάλια εἰς τὸ μέσον τῆ Ναῆ παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἵσταται κανταντικρὺ τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἵσταται δὲ ἢ ὁ Διάκονος ἐκ δεξιῶν τῆ Ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίε, ἢ κύψας μικρὸν, κρατῶν ἢ τὸ Ὡράριον αὐτῆ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυσικῶς, ὅσον μόνον ἀκόεαν τὸν Ἱερέα· τῆ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει μυσικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην· Ἑσπέρας, ἢ πρωΐ ἢ μεσημβρίας. ἢ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ἀνίσανται, ἢ λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων ἅμα ἢ πρὸς ἀνατολὰς, μετὰ τῆ Ὡραρίε, κρατῶν αὐτὸ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός· Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον. ἢ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ κατὰ ἀνατολὰς, λέγων· Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σε Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος ἀπέρχεται, ἢ θυμιᾷ

τὴν

τὴν Ἁγίαν Εἰκονα, τὴν εἰς τὸ σανίδιον τῦ Προεσῶτος, καὶ αὐτὸν τὸν Προεσῶτα, καὶ πάλιν ἵσαται, ἐν ᾧ τόπῳ πρότερον ἵσατο, περιμένων τὴν τῦ σίχυ ἐκπλήρωσιν. Πληρωθέντος δὲ, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ χαράξας Σταυρὸν μετὰ τῦ Θυμιατῦ, ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοί. Καὶ εὐθὺς ὁ μὲν Προεσὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ψάλλει τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Οἱ δὲ Ἀναγνῶσαι, αἴροντες πάλιν τὰς λαμπάδας, προπορεύονται μέχρι τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ἐντὸς τῦ Ἁγίυ Βήματος, θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν· Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὰς, εἰσέρχεται, καὶ κλείονται τὰ Ἅγια Θύρια. μετὰ δὲ τὸ τέλος τῦ, Φῶς ἱλαρὸν, λέγει ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. καὶ ὁ Ἱερεύς· εἰρήνη πᾶσι. καὶ πάλιν ὁ Διάκονος· Σοφία πρόσχωμεν. καὶ ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. ἧ πληρωθέντος, ὁ Διάκονος ἐξελθὼν, καὶ σαθεὶς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν· καὶ τὰ λοιπά. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Ἱερεύς· εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος· τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. καὶ λέγει τὴν Εὐχήν· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανὸς. Καὶ Ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σε εὐλογημένον. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλονται τὰ σιχηρὰ τῆς Λιτῆς. ὧν ψαλλομένων, εἰσελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸν Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν συνήθως, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τῦ βορείυ μέρους, κεκλεισμένων ἐσῶν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων τῶν λαμπάδων. καὶ διελθόντες διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, καὶ μετ' αὐτὸς πάντες οἱ Ἀδελφοὶ, ἵστανται ἐν τῷ Νάρθηκι. ψαλλόντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ὁ Διάκονος θυμιᾷ πάντας συνήθως. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν σιχηρῶν, σὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε, ἄχρι τέλυς. καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. εἶτα πάλιν λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων. καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. καὶ πάλιν λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῦ δούλυ τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος) Ἱερομονάχυ, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος. καὶ τὰς λοιπὰς δύο αἰτήσεις· τὴν, Ὑπὲρ τῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην· καὶ τὴν, Ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων· εἶθ' ὕτω λέγει ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. καὶ ὁ Ἱερεὺς σταφεὶς πρὸς δυσμὰς, ἱσαμένυ τῦ Διακόνυ ἐκ δεξιῶν αὐτῦ, κρατῦντος τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς

αὐτῦ,

αὐτῦ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως· Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ψαλλομένων τῶν ἀπὸ σίχυ σιχηρῶν, προπορευομένων τῶν λαμπάδων, εἰσέρχονται πάντες ἐν τῷ Ναῷ. καὶ τὰ μὲν μανεάλια τίθενται παρ' ἑκάτερα τῦ προευτρεπισθέντος τετραποδίυ, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτυ καὶ πέντε Ἄρτων δίσκος, ὧν ἔχομεν ἔθος προσφέρειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. παρ' ἑκάτερα δὲ τῦ δίσκυ, ἀγγεῖα δύο μεσὰ, τὸ μὲν, οἴνυ, τὸ δὲ ἐλαίυ. κεῖται δὲ, ὁ μὲν οἶνος, ἐξ ἀριστερῶν· τὸ δὲ ἔλαιον, ἐκ δεξιῶν. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἵσαται ἔσωθεν τῶν ὡραίων πυλῶν. πληρωθέντων δὲ τῶν ἀπὸ σίχυ σιχηρῶν, λέγεται τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον, καὶ μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Εἰ μὲν ἐστι Κυριακὴ, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ τρίτυ. εἰ δὲ Ἁγίυ μνήμη μεγάλη, τὸ Τροπάριον τῦ Ἁγίυ, ἐκ δευτέρυ, καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ. εἰδὲ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Θεομητορικὴ, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτυ. Ψαλλομένυ δὲ τῦ τελευταίυ Ἀπολυτικίυ, μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς. Ὁ Διάκονος πρότερον εὐλογίαν αἰτήσας ἐπὶ τῷ θυμιάματι παρὰ τῦ Ἱερέως, καὶ λαβὼν, θυμιᾷ κύκλωθεν τὰς Ἄρτυς σταυροειδῶς, εἶτα τὸν Ἡγούμενον, καὶ πάλιν τὰς Ἄρτυς ἔμπροσθεν μόνον. πλησιάσαντος δὲ τῦ Ἱερέως, ἵσαται παρὰ τὸ δεξιὸν αὐτῦ μέρος ὁ Διάκονος, κρατῶν τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ τὸν Θυμιατὸν, τοῖς δὲ τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς τὸ Ὡράριον, καὶ πληρωθέντος τῦ τροπαρίυ, δεικνύων μετὰ τῦ Ὡραρίυ τὰς πάντε Ἄρτυς, λέγει· Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν· Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τὰς πάντε Ἄρτυς. καὶ λεγομένυ παρὰ τῶν Ἀδελφῶν, τῦ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, λέγυσι δὲ τὸν Ψαλμὸν οἱ Ἀδελφοὶ, μέχρι τῦ, ἐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθῦ. ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἔνδοθεν τῦ Ἁγίυ Βήματος ἐκφωνεῖ· Εὐλογία Κυρίυ ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἅτως ἐκδύονται τὰς ἱερατικὰς στολὰς, καὶ ἐξέρχονται. καὶ τιθεμένης Ἀναγνώσεως, λέγει ὁ Ἱερεὺς σίχον· Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἰ μέντοι ἐκ ἔχει Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὴν τῶν ἀποσίχυ σιχηρῶν συμπλήρωσιν, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται ἐντὸς τῦ Ἁγίυ Βήματος, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ἐκφωνεῖ· Ὅτι σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα. Καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον. ὁ δὲ Διάκονος ἔξωθεν ἱσάμενος, μετὰ τὸ Τροπάριον, ἐκφωνεῖ· Εὐλόγησον. καὶ ὁ Ἱερεὺς ἔνδοθεν· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ψάλλεται

τὸ,

τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τὴς Βασιλεῖς. ἢ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἡσύχῳ Φωνῇ· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. οἱ Ἀδελφοί· Τὴν τιμιωτέραν. ἢ πάλιν ὁ Ἱερεὺς ἡσύχως· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. ἢ λέγουσιν οἱ Ἀδελφοί, Δόξα, ἢ νῦν. Κύριε εὐλόγησον. ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἀνοίξας τὰ Ἅγια Θύρια, χαλάσας τε τὸ Φελώνιον, ἱσαμένε τῷ Διακόνῳ ἔξωθεν ἐκ δεξιῶν, ἢ τὸ Ὡράριον κρατῆντος συνήθως, λέγει τὴν Ἀπόλυσιν ταύτην. Χριςὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντε αὐτῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἢ πανευφήμων Ἀποςόλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, ἢ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος. Εἰ δὲ Δεσποτικὴ Ἑορτή ἐςι, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν καταλλήλως τῇ Ἑορτῇ. εἰ δὲ μεγάλε τινὸς Ἁγίε μνήμη, ἐκφωνεῖ ἐν τῇ Ἀπολύσει ἢ τὸ τῦ Ἁγίε ὄνομα. Εἰ μέντοι ἐςὶ Λιτὴ, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ, ἢ λαμπάδων προπορευομένων, ἢ γίνεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς προεγράφη ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰ μὲν Ἀγρυπνία ἐςὶ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀναγνώσεως, εὐθὺς ὁ Προεσὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἑξάψαλμον· εἰ δὲ ὐκ ἔςιν Ἀγρυπνία, ἔνι δὲ Κυριακὴ, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἢ εἰς τὸ τέλος τὸ, Ἄξιον ἐςὶν ὡς ἀληθῶς. Ἰςέον ὅτι ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ἔξω τῶν Ἁγίων Θυρῶν γίνεται ἡ Μεγάλη Ἐκτενὴς, ἢ ὁ Ἱερεὺς ἱσάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ποιεῖ Ἐκτενῆ μεγάλην· Ὑπὲρ τῆ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην. ἢ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησόν μ'. ἢ γίνεται Ἀπόλυσις. ἢ τίθεται Ἀνάγνωσις. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἢ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, ἀνοίξας τὸ Βημόθυρον μόνον, ἐκφωνεῖ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἢ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, ἢ οἱ συνήθεις Ψαλμοὶ, ἢ πάλιν τὸ Τρισάγιον. ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, τότων ψαλλομένων, τό, τε Ἱερατεῖον, ἢ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆ βορείε κλίτες, ἢ τὲς Ἀδελφὲς, ἢ τὸν Νάρθηκα. ἐκφωνεῖτε ἢ εἰς τὰ δύο Τρισάγια, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Ὅτι σῆ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις. Ὀφείλοσι δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν οἱ ψάλλοντες. ἢ ὁ θυμιῶν, ἵνα ὅταν λέγῃ τὰς Ἐκφωνήσεις, εὑρίσκονται ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνος τῆ Χριςῆ. μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι ἅπαντα τὸν Ναὸν, πληρωθῆναί τε ἢ τὰ συνήθως ψαλλόμενα Τροπάρια, ἔνδοθεν τῆ Ἁγίε Βήματος. Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Δόξα τῇ ἁγίᾳ, ἢ ὁμοσσίῳ, ἢ ζωοποιῷ, ἢ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι. ἢ εὐθὺς ὁ Προεσὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἑξάψαλμον. Ὅταν δὲ ἄρξηται τῆ, Κύ-

ριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας με, ἐπέρχεται ὁ Ἱερεὺς, ἢ ἵσαται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπὴς, ἢ λέγει μυσικῶς τὰς ἑωθινὰς Εὐχάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆ Ἑξαψάλμε, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν· ἢ ἔτως ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος, ἢ ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία, ὡς σύνηθες. Εἰς ἑνὸς δὲ ἑκάςε συμπλήρωσιν Καθίσματος, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν, ἢ ἐκφωνεῖ, εἰς μὲν τὸ πρῶτον Κάθισμα· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σῆ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις. Εἰς δὲ τὸ β'. Ὅτι ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, ἢ τὸν Ἄμωμον· Ὅτι ἠυλόγηται, ἢ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε.

Τῶν δὲ Ἀναβαθμῶν ψαλλομένων, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τῆ Ἁγίε Βήματος, ἢ εὐλογήσαντος τῆ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. ὁμοίως ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, ἢ Φελώνιον. ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Κυριακῆς. ἢ μετὰ τῦτο λέγει ὁ Διάκονος· Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν. Καὶ Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ ψάλλεται τὸ, Πᾶσα πνοή. ἢ ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί, ἀκέσωμεν τῆ Ἁγίε Εὐαγγελίε. Ὁ δὲ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ εὐθὺς ἐπιφέρει, ἐκ τῆ κατὰ (τόν δε) Ἁγίε Εὐαγγελίε τὸ Ἀνάγνωσμα. ἢ ὁ Λαός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι. ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. ἢ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Οὗ πληρωθέντος, ψάλλεσιν οἱ Ἀδελφοὶ, Ἀνάσασιν Χριςῆ θεασάμενοι, εἰ ἔςι Κυριακὴ δηλονότι, ἢ τὸν Πεντηκοσὸν μετὰ μέλες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χαλάσας τὸ Φελώνιον, ἢ βασάζων τὸ Ἅγιον Εὐαγγελιον ἔμπροσθεν τῆ σήθες, ἐξέρχεται, ἢ ἵσαται εἰς τὴν μέσην τῆ Ναῆ, ἢ ὁ Ἀναγνώσης, ἢ ὁ Εὐταξίας ἵσαται δεξιόθεν ἀυτῆ, κατέχων Μανεάλιον μετὰ λαμπάδος ἡμμένης, ἢ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς τῆ Ἁγίε Εὐαγγελίε παρὰ τῶν Ἀδελφῶν συνήθως. Ἐν ἄλλῃ δὲ Ἑορτῇ ὲ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, εἰμὴ μόνον ἐν Κυριακῇ. ἓ πληρωθέντος, ψάλλονται τὰ συνήθη Τροπάρια. Καὶ ἐξερχόμενος ὁ Διάκονος, ἵσαται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἢ λέγει μεγαλοφώνως· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε, ἢ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε, ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σε ἐν ἐλέει, ἢ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον κέρας Χριςιανῶν Ὀρθοδόξων, ἢ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σε τὰ πλέσια. πρεσβείαις τῆς Παναχράντε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας. δυνάμει τῆ τιμίε ἢ ζωοποιῆ Σταυρῆ. προσασίαις τῶν τιμίων ἐπεραν ίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. Καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. ἢ ἔτως ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ἐ-

λέει, ἢ οἰκτιρμοῖς, ἢ Φιλανθρωπίᾳ.

Τῶν δὲ Κανόνων ψαλλομένων, ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐξέρχεται, ἢ ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ Χορῷ, εἰς τὸν συνήθη τόπον. Ὁ δὲ Διάκονος λαβὼν πρότερον εὐλογίαν ἐπὶ τῷ θυμιάματι, θυμιᾷ πρῶτον τὸ Ἱερατεῖον ἅπαν. εἶτα ἐξέρχεται διὰ τῆ βορείᾳ κλίτες, ἢ χαράττει Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἢ θυμιᾷ πρῶτον τὰς Εἰκόνας τὰς ἐν τῷ δεξιῷ μέρει ἱσαμένας πάσας, ἢ ἀπέρχεται εἰς τὸν Ἅγιον τῆς Μονῆς, ἢ χαράξας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, ἐρέφεται πρὸς δυσμάς. Καὶ ἐὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆ Ναῆ, χαράττει Σταυρὸν, ἢ ἀπέρχεται, ἢ θυμιᾷ πρῶτον τὴν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ ἐασίδιον τῆ Προεσῶτος ἱσαμένην, εἶτα τὸν Προεσῶτα, ἢ καθεξῆς τὲς Ἀδελφὲς τῆ δεξιᾶ Χορῆ.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι πάντας τὲς χορὲς, ἵσταται εἰς τὸ μέσον τῆ Χορῆ, ἢ βλέπων πρὸς νότον, ποιεῖ Σταυρόν. Θυμιῶν δὲ, προσκυνεῖται παρ' ὧν θυμιᾷ, ἢ ἀντιπροσκυνεῖ μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι τὸν Σταυρὸν, ἀπέρχεται εἰς τὸν δεξιὸν Χορὸν, ἢ θυμιάσας ἐκεῖ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, θυμιᾷ ἢ τὲς Ἀδελφὲς, ἄνωθεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Εἰκόνων, ἢ ἀπερχόμενος ὡς πρὸς τὰς ὡραίας πύλας, προσκυνέμενος ὁμοίως, ἢ ἀντιπροσκυνῶν μικρόν. Πληρώσας δὲ κἀκεῖνον τὸν Χορὸν, πάλιν ἵσταται εἰς τὸ μέσον, βλέπων πρὸς ἄρκτον, ἢ ποιῶν Σταυρὸν, ἐξέρχεται εἰς τὸν Νάρθηκα. Καὶ θυμιάσας κἀκεῖσε πάντας, εἰσέρχεται διὰ τῶν Ὡραίων Πυλῶν, ἢ χαράξας Σταυρὸν κατὰ ἀνατολὰς, θυμιᾷ τὸν Προεσῶτα. Καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον χαράττει Σταυρὸν, ἢ θυμιάσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται, ἢ ὑποτίθησι τὸν Θυμιατὸν, ἢ ἐξερχόμενος προσκυνεῖ μικρὸν τὸν Προεσῶτα μακρόθεν, ἢ ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. Ὠδῆς, λέγει ὁ Διάκονος· Ἔτι, ἢ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν. Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερευλογημένης. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἐκτενῆ μικρὰν, ἱσάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπὴς, ἢ ἐκφωνεῖ· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰς δὲ τὴν ὀγδόην, ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ, τῷ Προεσῶτι, ἢ εἰσέρχονται ἐντὸς τῆ Βήματος, ἢ ἐνδύονται συνήθως. τῆς δὲ ὀγδόης πληρωθείσης, ψάλλει ὁ Διάκονος μεγαλοφώνως· Τὴν Θεοτόκον, ἢ Μητέρα τῆ Φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν·

Καὶ

Καὶ εἰχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. εἰδὲ μὴ, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τῆ Εἱρμῆ τῆς θ'. τῆς Ἑορτῆς. ἢ ὅτως ἐξερχόμενος ὁ Ἱερεὺς, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ πάντας συνήθως, ἢ ὑποσρέψας, ἵσταται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν θ'. ποιεῖ ὁ Διάκονος μικρὰν Συναπτήν. Καὶ Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὲ αἰνέσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπεσι· τῆς δὲ Δοξολογίας ἀρχομένης, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐντὸς τῆ Ἁγίε Βήματος. Ὁ δὲ Διάκονος, ταύτης πληρωθείσης, λέγει· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ ἢ τὰ λοιπά. ἢ εὐθὺς λέγει ὁ Ἱερεύς· εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος· τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. ἢ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυσικῶς· Κύριε Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν. ἢ ἐκφωνεῖ· Σὸν γάρ ἐσι τὸ ἐλεεῖν, ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεός. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριςὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε. ἢ ψάλλεται τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τὲς Βασιλεῖς. Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. ἢ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα. εἶτα πάλιν λέγει· Δόξα σοι Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. ἢ γίνεται Ἀπόλυσις. Εἰ μὲν ἐσι Κυριακή· Ὁ ἀνασὰς ἐκ νεκρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντε αὐτῆ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἢ πανευφήμων Ἀποσόλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, ἢ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος. Εἰ δέ ἐσι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ μεγάλε Ἁγίε μνήμη, δίδοται ἢ τὸ ἅγιον ἔλαιον ἔτω. Πάντων συναγομένων πλησίον τῆς Εἰκόνος τῆ προσκυνήματος, ἢ ψαλλόντων, ὁ μὲν Διάκονος θυμιᾷ κύκλω, ἀπὸ τῆ Προεσῶτος ἀρξάμενος, πρῶτον θυμιάσας τὴν Εἰκόνα τῆ Ἁγίε, Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἱσάμενος πλαγίως τῆς Εἰκόνος, κατέχων ἄλειπτρον, χρίει τὲς προσιόντας ἐν τῷ μετώπῳ, ἢ εὐλογεῖ. Ὅταν δὲ χρισθῶσι πάντες, Ἐκφωνεῖ· Ἐπάκεσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἢ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν ἢ ἴλεως, ἴλεως γενῆ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἢ ἐλέησον ἡμᾶς· ἢ ἐκφωνεῖ· Ἐλεήμων γὰρ ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ κρατῆντος τῆ Διακόνε τὸ Ὡράριον, ὡς ἔθος, λέγει ὁ Ἱερεὺς, χαλάσας τὸ Φελώνιον, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Δέσποτα Κύριε Ἰησῆ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς πανυπερευλογημένης, ἐνδόξε, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας, Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν Λιτήν.

Κατὰ

Κατὰ δὲ τὴν Ἑορτὴν τῶ Εὐαγγελισμῶ, τῶν Βαΐων, ἢ τῆς Λαμπρᾶς Κυριακῆς τῶ Πάσχα, γίνονται ἔξω τῆς Μονῆς, ἢ γίνεται ἐν αὐταῖς ὁμοίως τῇ προγραφείσῃ Λιτῇ· γίνονται ἁγιασμοὶ τῶν Φώτων, ἢ ἐφ' ἑσπέρας, ἢ πρωΐ, ἢ κατὰ τὴν πρώτην τῶ Αὐγούστου, ἔνθα ὁ Διάκονος βαστάζων τὸν Σταυρὸν ἐξέρχεται τῶ Ἱερέως ἑφεπομένου, ἢ θυμιᾷ ὁ Διάκονος· λέγει δὲ μόνον ἐν ταῖς εὐχαῖς· Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ πάντα, καθὼς ἐστιν ἔθος, ἢ ἐν τοῖς Τυπικοῖς εἰσὶ γεγραμμένα. Τέλος τῆς Διαταξεως τῆς Ἱεροδιακονίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ

Εὐχὴ Πρώτη. Κεφ. Β'.

Κ Ύριε οἰκτίρμων, ἢ ἐλεήμων, μακρόθυμε, ἢ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ἢ πρόσχες τῇ Φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σε, τῶ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ σὺ, ἢ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ἢ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, ἢ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, ἢ παρακαλεῖν, ἢ σῴζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ β'.

Κ Ύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σε, ἰατρὲ, ἢ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σε. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν, καὶ ἀναμάρτητον, ἢ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις ἢ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ γ'.

Κ Ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, ἢ μὴ κατα-

σχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν Κύριε πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἢ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾷν, ἢ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, ἢ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ δ'.

Ὁ Τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, ἢ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· ἢ δὸς ἡμῖν μερίδα, ἢ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, ἢ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, ἢ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εὐχὴ ε'.

Κ Ύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, ἢ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἢ τοῦ ἐλέους σου. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἢ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν ἢ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, ἢ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλλει, ἢ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ς'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἢ θαυμαστὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, ἢ πλησίον προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ ἢ τὰ ἐγκώσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, ἢ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν, διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ὁδοποιήσας ἡμῖν, ἢ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος, ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν ἢ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὑμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν, ἢ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ζ'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ἢ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ Φωτὸς, ἢ ἀναμέσον τοῦ σκότους, ἢ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ, ἢ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. Ὁ

κατεξίωσας ἡμᾶς τὲς ἁμαρτωλὲς, ἢ ἐπὶ τῆς παρέσης ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σε ἐν ἐξομολογήσει, ἢ τὴν Ἑσπερινήν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς φιλάνθρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σε, ἢ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχε δὲ ἡμῖν τὴν παρεσαν ἑσπέραν, ἢ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. Ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβε νυκτερινε, ἢ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένε· ἢ δὸς τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα ἢ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τε ὀνόματός σε, ἢ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· δεήσεις ἢ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων ἢ παντὸς τε Λαε σε· ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκε ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς, ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρεμένε δὲ τε Προοιμιακε Ψαλμε, λέγει αὐτὸς, ἢ ὁ Διάκονος, εἰ ἔσιν.

ΕΝ εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, ἢ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τε σύμπαντος Κόσμε, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τε Θεε Ἐκκλησιῶν, ἢ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε ἁγίε Οἴκε τέτε, ἢ τῶν μετὰ πίσεως, εὐλαβείας, ἢ φόβε Θεε εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τε δεῖνος) τε τιμίε Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, παντὸς τε Κλήρε ἢ τε Λαε, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων, ἢ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τε Παλατίε, ἢ τε ςρατοπέδε αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε συμπολεμῆσαι, ἢ ὑποτάξαι ὑπὸ τὲς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, ἢ πολέμιον, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, ἢ Χώρας, ἢ τῶν πίσει οἰκόντων ἐν αὐταῖς, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἢ καιρῶν εἰ-

ρηνικῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνε, ἢ ἀνάγκης, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας. Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Εἶτα τὸ Κάθισμα, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Καὶ μετὰ τὸ Κάθισμα. λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν.

ΕΤι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε. Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σε ἐσιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τε Πατρὸς, ἢ τε Υἱε, ἢ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἕπεται τὰ σιχηρά. Δόξα, ἢ νῦν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδε.

ΕΣπέρας, ἢ πρωΐ, ἢ μεσημβρίας αἰνέμεν, εὐλογέμεν, εὐχαριςέμεν, ἢ δεόμεθά σε Δέσποτα τῶν ἁπάντων, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σε, ἢ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγες, ἢ εἰς λογισμὲς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, ἢ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον, ἢ λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί. τὸ, Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν ἣν συνήθη μελῴδειαν ὁ ἁγιασθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὰ τῆς ἡμέρας προκείμενον δίσιχον. Εἰ δὲ ἐσι Σάββαλον Ἑσπέρας, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. σιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος. Καὶ γὰρ ἐξερέωσε. Σταφεὶς δὲ ὁ Ἱε-

ρεὺς πρὸς δυσμάς. δεδεμένας ἔχων τὰς χεῖρας, ἵσταται περιμένων τὴν πλήρωσιν τῶ Προκειμένε. Εἶτα βάλλει Μετάνοιαν, ἡ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτῦ. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, λέγει ὁ Διάκονος, ἐκ ἔξιν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἡ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον γ'.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σε, ἐπάκουσον, ἡ ἐλέησον.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν (τῦ δεῖνος) ἡ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, ἡ ἀειμνήστων Κτητόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, ἡ ὑπὲρ πάντων τῶν προανεπαυσαμένων Πατέρων, ἡ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, ἡ ἀπανταχῦ ὀρθοδόξων.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, ἡ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τῦ Θεῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, ἡ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ πανσέπτῳ Ναῷ τύτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, ἡ ὑπὲρ τῦ περιεστῶτος Λαῦ, τῦ ἀπεκδεχομένυ, τὸ παρὰ σῦ μέγα ἡ πλούσιον ἔλεος. Ο' Λαός· Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ο'Τι ἐλεήμων, ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός· Ἀμήν. Καὶ ὁ Λαὸς τό· Καταξίωσον Κύριε. Ο' Διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν. Ο' Χορός. Παράσχου Κύριε. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην, ἡ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, ἡ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ, ἡ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τῦ Κυρίυ αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, ἡ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῦ Φοβερῦ Βήματος τῦ Χριστῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, ἡ Ἀειπαρθένυ Μαρίας.

Καὶ

Καὶ ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς, ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός· Ἀμήν.

Ο' Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ο' Χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί συ.

Ο' Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο' Χορός· Σοὶ Κύριε. Εὐχὴ τῆς Κεφαλικλισίας.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, ἡ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σε, ἡ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε. Σοὶ γὰρ τῷ Φοβερῷ ἡ Φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας· ὃ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, ἡ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. ὃς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, ἡ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, ἡ διαλογισμῶν ματαίων, ἡ ἐνθυμήσεων πονηρῶν. Εἶτα λέγει Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σε εὐλογημένον, ἡ δεδοξασμένον, τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός· Ἀμήν.

Εἶθ' ἕτω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῦ καλῦ τὴν ἡμέραν Ἁγίυ, λιτανευόντες ἐν τῷ Νάρθηκι· τῦ Ἱερέως, ἡ τῦ Διακόνυ προπορευομένων μετὰ λαμπάδων, ἡ Θυμιατῦ. Δόξα, τῦ Ἁγίυ, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· ἡ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχῃ ταῦτα. Εἶθ' ὃ τύχῃ ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε, ἡ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σε ἐν ἐλέει, ἡ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, ἡ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σε τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντυ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, ἡ Ἀειπαρθένυ Μαρίας· δυνάμει τῦ τιμίυ, ἡ ζωοποιῦ Σταυρῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τῦ τιμίυ ἐνδόξυ Προφήτυ Προδρόμυ ἡ Βαπτιστῦ Ἰωάννυ. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ἡ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἡ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, ἡ Ἱεραρχῶν, Βασιλείυ τῦ μεγάλυ, Γρηγορίυ τῦ Θεολόγυ, ἡ Ἰωάννυ τῦ Χρυσοστόμυ· τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάυ Ἀρχιεπισκόπυ Μύρων τῆς Λυκίας τῦ Θαυματουργῦ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἡ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων ἡ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν Ἁγίων ἡ

ων

ων ἡ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, ἡ Ἄννης· τῆ Ἁγίᾳ (τῆς Μονῆς) ἡ πάντων τῶν Ἁγίων· ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σε, ἡ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ ά. Χορὸς ϑ', Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεξάτων, ἡ Θεοφυλάκτων Βασιλέων, κράτος, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, ἡ τῆ, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεῖον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, ἡ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν ἡ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ β'. Χορὸς ϑ', Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπε, (τῆ δένος,) ἡ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος· ἡ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ϑλιβομένης τε, ἡ καταπονεμένης, ἐλέους Θεῆ ἡ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τῆ Ἁγίᾳ Οἴκε τέτε, ἡ τῶν κατοικέντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης, ἡ κατασάσεως τῆ σύμπαντος Κόσμε, εὐσαθείας τῶν Ἁγίων τῆ Θεῆ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας, ἡ βοηθείας τῶν μετὰ σπεδῆς ἡ Φόβε Θεῆ κοπιώντων, ἡ διακονέντων Πατέρων ἡ Ἀδελφῶν ἡμῶν· Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, ἡ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, ἡ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς Πατέρων ἡ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, ἡ ἀπανταχῆ ὀρθοδόξων· Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων· ἡ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων, ἡ πάντων τῶν διακονέντων, ἡ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, εἴπωμεν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην, ἡ πᾶσαν Πόλιν, ἡ χώραν, ἀπὸ λοιμῆ, λιμῆ, σεισμῆ, καταποντισμῆ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἡ ἐμφυλίε πολέμε· Ὑπὲρ τῆ ἵλεως, εὐμενῆ, ἡ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν ἡ Φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τῆ ἀποσρέψαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινεμένην, ἡ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτῆ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ἡ ὑπὲρ τῆ εἰσακῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ'.

Εἶτα μνημονεύει ὧν ϑέλει ζώντων, ἡ τεθνεώτων, ἔπειτα

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς ἡ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν· ἡ ἵλεως, ἵλεως γενῆ ἡμῖν Δέσποτα,

ἐπὶ

ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἡ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ ἡ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάντων κλινόντων τὰς κεφαλὰς, ἡ ἐπὶ γῆς κεκυφότων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησῆ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Παναχράντε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ Ἀειπαρθένε Μαρίας, Δυνάμει τῆ τιμίε ἡ ζωοποιῆ Σταυρῆ. Προσασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. Τῆ τιμίε ἐνδόξε Προφήτε Προδρόμε, ἡ Βαπτισῆ Ἰωάννε. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ἡ πανευφήμων Ἀποσόλων. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἡ Καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν Ὁσίων ἡ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἡ Οἰκεμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, ἡ Ἱεραρχῶν, Βασιλείε τῆ Μεγάλε, Γρηγορίε τῆ Θεολόγε, καὶ Ἰωάννε τῆ Χρυσοσόμε. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάε Ἀρχιεπισκόπε Μύρων τῆς Λυκίας τῆ Θαυματεργῆ. Τῆ Ἁγίᾳ ἡ ἐνδόξῳ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε τῆ Τροπαιοφόρε. Τῆ Ἁγίᾳ (τῆ δένος,) ἢ ἡ τὴν μνήμην ἐπιτελέμεν. Τῶν Ἁγίων ἡ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ ἡ Ἄννης, ἡ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σε· ἀπόδιωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν, ἡ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ἡ τὸν Κόσμον σε, ἡ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς ἡ Φιλάνθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τὰ σιχηρὰ τῆ σίχε, ἡ ψάλλοντες, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ἐπάδοντες ἡ τὰς τυχόντας σίχες αὐτῶν.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον.

Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφωνῆ ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι σῆ ἐσιν ἡ Βασιλεία ἡ ἡ δύναμις, ἡ ἡ δόξα, τῆ Πατρὸς ἡ τῆ Υἱῆ, ἡ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, λέγοντες αὐτὸ ἐκ γ'. Ὁ δὲ Κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρτες έ. Ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ Τραπέζῃ. Ὡσαύτως ἡ σάμνον μεσὴν εἶνε τῆ καλλίσε. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν Ἄρτον ἕνα ἐπὶ χεῖρας, Καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυρόν.

Ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

ΚΥριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πάντε Ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πεντακισχιλίους χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς Ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ. καὶ εἰς τὸν Κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, λέγομεν· Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἕως τοῦ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰσέον δὲ, ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς Ἄρτος, ἐστὶν ἀλεξητήριον παντοίων κακῶν, εἰ μετὰ πίστεως λαμβάνοιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Κεφάλαιον Γ'.

ΕΥλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου, τοῦ Παναγίου Τριάδος. τοῦ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὰ Τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ· Καὶ νῦν. Προσασία Φοβερά. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ εὐθὺς Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ, ὡς αὐτῷ λαλοῦντες ἀοράτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Ὄρθρου, ἱσάμενος ἀσκιεπὴς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Εὐχὴ α'.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τῇ προσκυνεῖν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωήν· καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἑστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης, πάντοτε σοὶ λατρεύοντας, αἰνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ β'.

ΕΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς, δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμὸν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ Φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς. σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι Κύριε τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου. εὐλόγησον τὸν Λαόν σου, καὶ ἁγίασον τὴν κληρονομίαν σου. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶν δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν εὐπρέπειαν ἀναπέμπομεν, τὴν σέβας, καὶ προσκύνησιν. Εὐχὴ γ'.

ΕΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου. δίδαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον. ἀπέλασον πᾶν τὸ ζοφερὸν ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον· ἐν τῇ σφραγῖδι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. βάλε τὸν φόβον σου εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀπόστειλον τὴν εἰρήνην σου εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν. ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. ἐπὶ πτωχοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. ἐπὶ πτωχοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

σας πρὸς δοξολογίαν, ἢ ἱκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπέμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σε εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς ἢ νῦν προσκυνεῦντάς σε, ἢ κατὰ δύναμιν εὐχαριςεῦντάς σοι· ἢ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱὸς Φωτὸς ἢ ἡμέρας, ἢ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν. μνήσθητι Κύριε ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἢ παντὸς τοῦ Λαοῦ σε, τῶν συμπαρόντων, ἢ συνευχομένων ἡμῖν, ἢ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σε, δεομένων τῆς σῆς Φιλανθρωπίας ἢ βοηθείας, ἢ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σε ἔλεος. Ἵνα σεσῳσμένοι ψυχῇ τε ἢ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παῤῥησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστόν, καὶ εὐλογημένον ὄνομά σε, τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ε'.

Ἁγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, Πάτερ ἅγιε, θαυμασοποιὲ, παντοδύναμε, ἢ παντοκράτορ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, ἢ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη, ἢ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν, ἢ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι Κύριε τῶν σῶν ἱκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σε, ἢ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσῃς, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σε. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἀγρυπνούντων, ἢ ψαλλόντων εἰς δοξαν σὴν, ἢ τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, ἢ Θεοῦ ἡμῶν, ἢ τοῦ Ἁγίου σε Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς ἢ ἀντιλήπτωρ. πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας, εἰς τὸ ὑπερουράνιον ἢ νοερόν σε θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ς'.

Εὐχαριςοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν τὸν Σωτῆρα, ἢ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, ἢ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, ἢ ἔςησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σε. Διὸ δεόμεθά σε Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν ἢ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, ἢ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν Φόβῳ ἢ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριςοῦ σε. Μνήσθητι Κύριε ἢ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον αὐτῶν, ἢ ἐλέησον, ἢ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους ἢ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ἢ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

μῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ζ'.

Ὁ Θεὸς ἢ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, ὁ ἐξανασήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, ἢ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ ςόματος ἡμῶν, ἢ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριςίας· ἢ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σε, ὅτι προσεύξασθαι καθ' ὃ δεῖ ἐκ οἴδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ Κύριε τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ ὁδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σε, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποςήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθὸς, κραταιὸς, ὑπερασπιςὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σε εὐλογημένον ἢ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ η'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, ἢ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγίᾳ, τοῦ ἢ ἐν νυκτὶ ἐπάρῃ τὰς χεῖρας ἡμῶν, ἢ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἀντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· ἢ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίςιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον. εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους, ἢ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· ἢ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀΦράτου χρηςότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ηὐλόγηται τὸ πανάγιόν σε ὄνομα, ἢ δεδόξασαι σε ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ θ'.

Λάμψον Δέσποτα Φιλάνθρωπε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας Φῶς ἀκήρατον, ἢ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀΦθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σε κηρυγμάτων κατανόησιν. ἔνθες ἡμῖν ἢ τὸν τῶν μακαρίων σε ἐντολῶν Φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν. πάντα τὰ πρὸς εὐαρέσησιν τὴν σὴν Φρονοῦντες, ἢ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς, ἢ ὁ Φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ί.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων, καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα, καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου Θυσιαστηρίοις. Ἔλεει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ιά.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῷ θελήματι, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλησίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς. ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων. καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ιβ'.

Αἰνέσωμεν, ὑμνέσωμεν, εὐλογέσωμεν, καὶ εὐχαριστήσωμέν σοι ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ Φῶς τῆς ἡμέρας. ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν. λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου. Φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσαντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ὅτι παρὰ σοί ἐστιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου Φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς

ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τῆς Κυριακῆς, εἴπερ τύχῃ, ἐκ δευτέρου· ἔπειτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἴπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος.

Εἰ δ' ἦν, τὸ ά. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἡ συνήθης στιχολογία.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολ. ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὸν τὸ κράτος. Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν.
Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἐκφώνως. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια.

Ἐκφωνεῖ. Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἡ Ὑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον Ἀναστάσιμον. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαύῃ, τὸ, Πᾶσα πνοή. Καὶ μετὰ τοῦτο,

Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Καὶ λέγει τὸ Εωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἴπερ τύχῃ Κυριακή. Εἶθ' ἑξῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ Ν'.

Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ Διάκονος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. προσασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνάμεων ἀσωμάτων. τῆ τιμίᾳ ἐνδόξῳ Προφήτῃ Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων. Καὶ τὰ λοιπὰ τούτων, ὡς ἐν τῇ Λιτῇ γέγραπται. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων.

Τοῦ Ἀναστασίμου, Σταυροαναστασίμου, Τῆς Θεοτόκου, Καὶ τοῦ Μηναίου.

Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

Ἀφ' ς'. Συναπτή. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς. Τὸ Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος.

Καὶ Ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Συναξαρίου. Ἀφ' θ'. ᾠδῆς. Συναπτή.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν.

Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός. Τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον κ'.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἑορτάζεται. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. δ'.

Καὶ Ἀνατολικὰ δ'. Λέγομεν καὶ στίχους δύο.

στίχ. ά. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη. Λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἦχον β'. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ᾅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ Θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. ἐμφανίσας δὲ ἑαυτὸν Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ἰσέον δὲ, ὅτι τὸ παρὸν Τροπάριον λέγεται εἰς τὸν ά. ἦχον, εἰς τὸν δ'. καὶ εἰς τὸν πλ. δ'. εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς, τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπάριον τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ Θανάτῳ τὸν Θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχῃ, τὴν Ἐκτενῆ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων κτητόρων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Ἐκφώνως. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν. ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκφώνως. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς. καὶ εἴτε ἡμάρτομεν ἑκουσίως. ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια, καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου. Ἐκφώνως. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς. Εἶτα Ο' Διάκονος· Σοφία. Ο' Ἱερεύς· Ο' ὢν εὐλογητὸς Χριστός. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ ἡ ά. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Γινομένη ἅπαξ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει.

Μέλλων ὁ Ἱερεὺς τὴν Θείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων, καὶ μὴ ἔχειν τινὰ κατάκρισιν, καὶ τὴν καρδίαν δὲ, ὅση δύναμις ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν· ἐγκρατεύεσθαί τε μικρὸν ἀφ' ἑσπέρας, καὶ ἐγρηγορικῶς μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τῷ δὲ καιρῷ ἐπισάντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη με-

τάνειαν, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ ἢ συνάμα τῷ Διακόνῳ, ποιοῦσιν ὁμοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν προσκυνήματα τρία. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ποιήσαντος τὸ Ἱερέως Εὐλογητὸν, ἄρχεται λέγειν ὁ Διάκονος τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ, Τρισάγιον. μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα λέγουσι τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· Δόξα, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Ἔπειτα ἀπέρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ. ὅλεν τὸ Τροπάριον.

Εἶτα ἀσπάζονται καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, Λέγοντες.

τὸ Τροπάριον· Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή. ὅλον.

Ἀσπάζονται καὶ τὰς λοιπὰς Δεσποτικὰς Εἰκόνας.

Εἶτα κλίναντες τὴν κεφαλὴν, λέγουσι ταύτην τὴν Εὐχήν.

Κύριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστὰς τῷ Φοβερῷ σου Βήματι, τὴν ἀναίμακτον Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ποιοῦσι καὶ εἰς τὰς Χεῖρας προσκυνήματα, ἀνὰ ἕν. Καὶ ἕτως ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον, λέγοντες τὸ, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ τὰ λοιπὰ. Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα γ'. ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ ἀσπάζονται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἕκαστος τὸ Στιχάριον αὐτοῦ, καὶ ποιοῦσι προσκυνήματα γ'. πρὸς ἀνατολὰς, λέγοντες καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα πορεύεται τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ Στιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑποχωρεῖ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος, εἰς ἓν μέρος τοῦ Ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ Στιχάριον εὐχόμενος ἕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν Ὠράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ· Τὰ δὲ ἐπιμάνικα ἐπιθέμενος ταῖς χερσὶν, ἐν μὲν τῷ δεξιῷ, λέγει·

Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσον ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ, λέγει·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά. Τὸν μὲν Ἅγιον Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ μέρει τοῦ ἀριστεροῦ, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ· ἢ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Καὶ ὁ Ἱερεὺς δὲ ἕτως ποιεῖται. Λαβὼν τὸ Στιχάριον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, ἢ προσκυνήσας τρίτον κατὰ ἀνατολὰς, ὡς εἴρηται, σφραγίζων αὐτὸ, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐνδύεται αὐτὸ, λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου, ἐως τέλους.

Εἶτα λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, ἢ σφραγίσας, περιτίθεται αὐτὸ, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα, τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην, λέγει περιζωννύμενος·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Τὰ δὲ Ἐπιμάνικα, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Εἶτα λαβὼν τὸ Ὑπογονάτιον, ἐὰν ἔσι Πρωτοσύγελος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, ἢ εὐλογήσας αὐτὸ, ἢ ἀσπασάμενος, λέγει·

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου Δυνατὲ, τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμασίως ἡ δεξιά σου πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ Φελώνιον, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται, λέγων ἕτως·

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὴν Πρόθεσιν, νίπτουσι
τὰς χεῖρας, λέγοντες·

Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ Θυσιαστήριόν σου Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου, ὧν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἡ ἀνομία· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη Δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει. Εἶτα προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως ποιήσαντες, λέγουσιν ἕκαστος τό,

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. Καὶ τὸ,

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν. δόξα σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν Προσφοράν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν Ἁγίαν Λόγχην· Καὶ σφραγίζων μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπάνω τῆς σφραγίδος τῆς Προσφορᾶς, λέγει·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθὺς πήγνυσι τὴν Λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος, καὶ λέγει ἀνατέμνων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Καὶ ὡς ἀμνὸς ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος ἐνοῦσῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ, λέγει κατὰ μίαν ἑκάστην ἀνατομήν·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον ἐν τῇ χειρί.

Μετὰ ταῦτα, λέγει· Ἔπαρον Δέσποτα.

Καὶ

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐμβαλὼν τὴν Ἁγίαν Λόγχην ἐκ πλαγίου
τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς Προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν
Ἄγιον Ἄρτον, λέγων οὕτως·

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θεὶς αὐτὸν ὕπτιον ἐν τῷ Ἁγίῳ Δίσκῳ,
ἐπόντος τοῦ Διακόνου·

Θῦσον Δέσποτα. Θύει αὐτὸν σαυροειδῶς, οὕτω λέγων.

Θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ τρέπει τὸ ἕτερον μέρος ἐπάνω, τὸ ἔχον τὸν Σταυρόν. Νύττων δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς Λόγχης, ἐπιλέγει·

Εἷς τῶν στρατιωτῶν Λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθον Αἷμα, καὶ Ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγχεῖ τῷ Ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἐκ τοῦ ἁγίου ὁμοῦ,
καὶ τοῦ ὕδατος, εἰπὼν πρότερον πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν ἕνωσιν. Καὶ εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ ἕνωσις τῶν Ἁγίων σου· πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην
σφραγίδα, λέγει·

Εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἀνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν Θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον.

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ Ἁγίου Ἄρτου πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Εἶτα λαβὼν β'. σφραγίδα, λέγει.

Τοῦ τιμίου ἀνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Καὶ αἴρων μίαν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, πλησίον αὐτοῦ, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως. Εἶτα λέγει·

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, Προφητῶν, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἠλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ, καὶ Ἰεσσαὶ, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησι δευτέραν μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐτάκτως.

Ἐξ'

Εἶτ' αὖθις λέγει.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου, τῶν ιβ'. καὶ ὁ. καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ ἕλκει τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, τελειῶν τὴν πρώτην τάξιν. Εἶτα λέγει·

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἴρων δ'. μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς α'. μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχήν. Εἶτα πάλιν λέγει·

Τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν Ἁγίων Μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἴρων πέμπτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς α'. τῆς ὕστης ἀρχῆς τῆς δευτέρας τάξεως. Ἔπειτα λέγει.

Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Καὶ ἕλκει αἴρων ἕκτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς β'. μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς β'. τάξεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει·

Τῶν Ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου, καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάου, καὶ πάντων τῶν Ἁγ. Ἀναργ.

Καὶ αἴρων ζ'. μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἄνω, ποιῶν χ', ἀρχὴν καλὰ τάξιν. Εἶτ' αὖθις λέγει·

Τῶν Ἁγίων, καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, (τῆς Ἁγίας τῆς ἡμέρας,) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὀγδόην μερίδα ὑποκάτω τῆς α'. εὐτάκτως.

Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις λέγει·

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. (Εἴπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ.)

Εἰ δὲ λέγεται τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τότε μνημονεύει. Καὶ ἕτως αἴρων καὶ τὴν ἐννάτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν.

Εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει.

Μνήσθητι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τοῦ Ἐπι-

Ἐπισκόπου ἡμῶν (τὸ δεῖνος,) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, (τὸ δεῖνος) Καθηγουμένου, τῶν Ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ Ἁγίου Ἄρτου. Εἶτα μνημονεύει καὶ ὧν ἔχει ζώντων καθ' ὄνομα, καὶ ἕτως αἴρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτὰς ὑποκάτω.

Ἔπειτα λαβὼν ἑτέραν σφραγίδα λέγει·

Ὑπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, καὶ ἑτέρων ὧν θέλει Κεκοιμημένων κατ' ὄνομα.

καὶ τελευταῖον ἐπιλέγει ἕτω·

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Κύριε

Καὶ αἴρει μερίδα. Εἶτα ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ Θυμιατήριον, καὶ θυμίαμα βαλὼν ὡς αὐτῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

Καὶ εὐθὺς ὁ αὐτός· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τοῦ Θυμιάματος.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν·

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιάσας τὸν Ἀσπρίσκον, τίθησιν ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, λέγων·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀσπὶς ἔστη ἐπάνω ὧν ἦν τὸ Παιδίον.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ πρῶτον Κάλυμμα, σκεπάζει τὸν Ἅγιον Ἄρτον σὺν τῷ Δίσκῳ, λέγων·

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κάλυψον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ δεύτερον Κάλυμμα, σκεπάζει

τὸ

Τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγων.

Ἐκάλυψαν Οὐρανὸς ἡ ἀρετήσε Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σε πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ Διάκονος· Τὸ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ Κάλυμμα ἤτοι τὸν Ἀέρα, σκεπάζει ἀμφότερα, λέγων·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σε· ἀπόδιωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν Κόσμον σε, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν, λέγων ἐκ τρίτε, τὸ,

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὅτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ὁ δὲ Διάκονος ὡσαύτως λέγει.

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι, ἐκ γ'.

Ἐπεῖτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, λέγει·

Ἐπὶ τῇ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον.

Καὶ μετὰ τοῦτο ποιεῖ Ἀπόλυσιν ἐκεῖσε, λέγων ὅτω.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεὺς, ὅτω λέγων· εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακή.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. εἰδ' ὅ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντε αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννε Ἀρχιεπισκόπε Κωνσταντινοπόλεως τοῦ Χρυσοστόμε.

Εἰ δὲ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλε Βασιλείε, λέγει·

Βασιλείε Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Ὁ Διάκονος. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν· εἶτα ἀπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν· Ἐν τάφῳ σωματικῶς. καὶ τὸν Ν'. Ἐν ᾧ θυμιάσας, τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὖθις εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ θυμιάσας τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν αὖθις καὶ τὸν Ἱερέα, τὸν μὲν Θυμιατὸν ἀποτίθη-

τίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ· αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ σταντες ὁμοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτε καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι, καὶ λέγοντες. Βασιλεῦ Οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίσοις Θεῷ. Δίς.

Κύριε τὰ χείλη με ἀνοίξεις. Ἅπαξ.

Εἶτα ἀσπάζονται, ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ὁ δὲ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, Δέσποτα Ἅγιε εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεύς· Κατευθύναι Κύριος τὰ διαβήματά σε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.

Μνήσθητί με Δέσποτα Ἅγιε. Ὁ δὲ Ἱερεύς.

Μνησθείη σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος εἰπὼν. Ἀμήν, καὶ προσκυνήσας ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν Ἁγίων Θυρῶν, προσκυνεῖ μετ' εὐλαβείας τρίτον, λέγων καθ' ἑαυτὸν, τὸ, Κύριε τὰ χείλη με ἀνοίξεις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄρχεται λέγειν. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ἁγίε Ἄρτε, ἐν οἷς τιθέναι εἰώθαμεν τό τε Ἅγιον Ποτήριον τὴν Σφραγῖδα τῆς Θεοτόκε, καὶ τίνος ἕνεκεν ἐνέα Μερίδας, καὶ ὁ πλείας, ἢ ἐλάττας τιθέμεθα.

Ἄφρασον τῷ ὄντι καὶ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Φρικτῆς καὶ Ἱερᾶς τελετῆς Μυσήριον καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις δυνάμεσι. τὸ γὰρ αὐτὸ πανακήρατον τοῦ Κυρίε Σῶμα. ἐν τοῖς ἐρανοῖς καὶ αὐτοπρεπωδεστάτοις αὐτῷ θρόνοις ἐφεζόμενον. ἐντρόμως τε καὶ ἐμφόβως κεκαλυμμένον ταῖς πτέρυξι

λειτεργῶσι. τῶτ' αὐτὸ καθ' ἑκάςην ἐπὶ γῆς τοῖς γηΐνοις ἡμῖν ὁρᾶτα τελόμενον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἅτως ὁ τῶτο τελῶν ἢ τελόμενος Ἰησῦς, δι' ἣν ἀνυπέρβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων ἀεὶ διατελεῖ, Ἄνθρωπος γενέσθα ἠὐδόκησε, ἢ κατὰ πάντα τῦ ἡμετέρυ Φυράματος, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, κεκοινώνηκε, τρόπος τότε τῆς Θεϊκῆς αὐτῦ συγκαταβάσεως ἀρρήτος. τέλειος γενόμενος Ἄνθρωπος, ἢ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῇ Σαρκὶ, ἀ τῇ Θεότητι· ἢ ὡς πρόβατον ἐπὶ σΦαγὴν ἤχθη, ἢ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τῦ κείροντος αὐτὸν ἄΦωνος· ἢ ἀναληΦθεὶς ἀΦ' ἡμῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν, ἢ ἀναξῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγγείλατο εἶναι, σωματικῶς καθ' ἑκάςην διὰ τῆς ἱερᾶς Τελετῆς μέλλων τελεῖσθαι. Διάτοι τῶτο ἢ σημάναι διὰ λόγε τὰ ἐν αὐτῷ τελόμενα ὡς Υἱὸς ἢ Λόγος τῦ ἀοράτυ αὐτῦ Πατρὸς, δι' ἄκραν αὐτῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο σοΦίαν ἢ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαρῶν αὐτῷ θαῤῥῆντες, τὰ περὶ αὐτῦ ὡς οἷόν τε σαΦηνίζομεν, ἅτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τῦ Ἁγίυ Ἄρτυ λέγεται, ἐν οἷς ἐ τίθεται τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Καὶ γὰρ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς θύων τὸν Ἄρτον, ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ὃς διὰ τὴν ἄκραν αὐτῦ μακροθυμίαν, ἢ συγκατάβασιν, ἐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὄπισθεν τῦ Παναγίυ Σώματος αὐτῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ διὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης λέγων τὸ, Σταυρωθέντος συ Χριςέ. ἢ ἔτος μὲν ἐςὶν ὁ ἀληθῶς ἐνοούμενος Σταυρὸς τῦ Χριςῦ. Ὁ δὲ ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιΦάνειαν καθορώμενος, ἐ κείται γεγονὼς εἰς δήλωσιν τῆς Σταυρώσεως τῦ Κυρίυ, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον, ἢ διορισμὸν τῦ ἁγιασθησομένυ τοιύτυ Ἄρτυ. Διὸ καὶ παρὰ γυναικῶν, ἢ ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σΦραγίδος πρὸ τῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον ἐντυπᾶται, οἵτινες ὅλως εἰς ἀπαρτισμὸν τῦ Μυςηρίυ συντελῶσιν. ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τῦ ἄρτυ, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ γυναικῶν, ἢ ἀρτοποιῶν ἀποτελόμενον, ἐςὶ τὰ ἔμπροσθεν τῦ Παναγίυ Σώματος τῦ Χριςῦ, τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς, τυγχάνει τὰ ὀπισθεν. Τύτων δὲ ὄντω διωρισμένων, πρόδηλόν ἐςιν, ὅτι τὰ ἐν οἷς ἐ τίθεται τὸ Ἅγιον Ποτήριον μέρη, εἰσὶ τὰ δεξιὰ τῦ Ἁγίυ Ἄρτυ, τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριςερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, καθ' ἣν ἢ τὴν λόγχευσιν ποιῦμεν, κατὰ τὸν ΠροΦήτην τὸν λέγοντα· Παρέςη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν συ· Εἰς δὲ τὸ λοιπὸν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἁγίων· ἃς ἐ πλείες, ἐδ ἐλατ-

τες,

τες. ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα κατὰ μίμησιν τῶν ἐρανίων Ταγμάτων. Ὥσπερ γὰρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πάσα τέτων ςρατιὰ διήρηται· ἕτω καὶ ταῦθα θεοπρεπέςατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμΦοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησῦς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις ἴν' ὡς αὐτὸς πάλιν ἐν τῷ περὶ ἐρανίε Ἱεραρχίας ἔκτῳ, ἑβδόμῳτε. ἢ ὀγδόῳ ΚεΦαλαίῳ εἰς τρεῖς ἀΦορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πάσας τὰς ἐρανίες Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἔξῃ τὴν μίμησιν.

Αὕτη δὲ ἡ τάξις, ἣν ἐν τῷ παρόντι ἐσημειώσαμεν, εἴωθε γίγνεσθαι ἢ ἐν πασι τοῖς Ἱεροῖς Μοναςηρίοις τῦ Ἁγιε Ὄρες, ἅτινα σῴζεσιν ἀπαράλακτως τὰς παραδεδομένας τάξεις ὑπὸ τῶν παλαι Ἁγίων Πατέρων· ὡς οἱ ἐκεισε παραγεγονότες ἐπιμαρτύρονται. Εἰ δὲ ἢ ἐν τοῖς πρότερον τυπωθεισιν Εὐχολογίοις τἐναντίον τῆς παρύσης τάξεως ἢ Ἑρμηνείας καθορᾶται, ὁ χρὴ ἀποδέχεσθαι τῦτο, ὡς ἢ παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησιας ἀποβληθεισα ἡ τοιαύτη Διαταξις· ἢ δὲ παρῦσα ἐτυχυρωθεῖσάτε, ἢ βεβαιωθεισα.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροΦὴν τῦ παντὸς Κόσμυ, τὸν Κύριον ἡμῶν, ἢ Θεὸν Ἰησῦν Χριςὸν ἐξαποςείλας Σωτῆρα, ἢ λυτρωτὴν, ἢ εὐεργέτην, εὐλογῦντα ἢ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, ἢ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερεράνιόν συ Θυσιαςήριον, μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, ἢ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, ἢ δ' ἃς προσήγαγον, ἢ ἡμᾶς ἀκατακρίτως διαΦύλαξον ἐν τῇ Ἱερυργίᾳ τῶν Θείων συ Μυςηρίων. Ὅτι ἡγίασαι, ἢ δεδόξασαι τὸ πάντιμον· ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά συ, τῦ Πατρὸς ἢ τῦ Υἱῦ ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός. Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ο Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ Φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ο Χορός. Σοὶ Κύριε.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός. Ἀμήν.

Καὶ

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον παρὰ τῶν Ψαλτῶν, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἀντιφώνου· ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, βλέπων πρὸς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον ταῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου α'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ προσκυνήσας, λέγει·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν Ψαλτῶν τὸ β'. Ἀντίφωνον.

Ο δὲ Διάκονος ὁμοίως ποιεῖ, ὡς καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ Εὐχῇ.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου β'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Καὶ προσκυνήσας εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Εὐχὴ

Εὐχὴ Ἀντιφώνε γ'.

Ο Τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνες ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δισὶ, καὶ τρισὶ συμφωνῆσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σε τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένε δὲ τε τρίτε Ἀντιφώνε παρὰ τῶν Ψαλτῶν, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ἐάν ἐσι Κυριακὴ, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὰ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ἑαυτὲς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ποιῶσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ ἕτως ἐξελθόντες διὰ τε βορείε μέρες, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων, ποιῶσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον· Καὶ ἑλθόντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνεσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς. Καὶ τε Διακόνε εἰπόντος ἡρέμα·

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδε.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδε. Μυσικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς Λειτεργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, Εἴσοδον Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτεργάτων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆς Εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀνατολὰς τῇ δεξιᾷ· κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ὠράριον τρισὶ δακτύλοις.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σε, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶθ' ἕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν Ἡγούμενον ὁ Διάκονος, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκ παρέδρε· εἶτα ἀσπάζεται τοῦτο ὁ Ἱερεύς. Πληρωθέντος δὲ τε τελευταίε Τροπαρίε, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ στὰς ἔμπροσθεν τε Ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλοφώνως. Σοφία ὀρθοί.

Εἶτα προσκυνήσας αὐτός τε, καὶ ὁ Ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτε, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα. καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, οἱ δὲ Ψάλται λέγουσι τὰ συνήθη Τροπάρια. καὶ ὅτε ἔπωσι τὸ ὕστερον, λέγει ὁ Διάκονος·

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός· Ἀμήν.

Ψαλλομένε δὲ τε Τρισαγίε, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ τε Τρισαγίε ὕμνε. Μυσικῶς.

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαύομενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνέμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερεβὶμ δοξολογέμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπερανίε Δυνάμεως προσκυνέμενος· Ο ἐκ τε μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· Ο κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σε χαρίσματι κατακοσμήσας· Ο δῶρε αἰτέντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· Ο καταξιώσας ἡμᾶς τὲς ταπεινὲς, καὶ ἀναξίες δέλες σε, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ σῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τε Ἁγίε σε Θυσιαςηρίε, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σε. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον. Ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεςησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγεσι καὶ αὐτοὶ, ὅ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, τὸ Τρισάγιον, ποιῦντες ὁμῦ καὶ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον Δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ὠ τῇ καθέδρᾳ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίε.

Ο δὲ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνε δόξης τῆς Βασιλείας σε, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερεβὶμ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆ Εἰσαγίε, ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης· Τὸ Προκείμενον τῆ Ἀποστόλε. Καὶ ὁ Διάκονος αὖθις· Σοφία. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν·

Καὶ τῆ Ἀποστόλε πληρωθέντος, λέγει ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη σοι· Καὶ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀλληλεϊα, Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ Τὰ δὲ Ἀλληλεϊα, ψαλλομένε, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυμιατήριον, ἢ τὸ θυμίαμα, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ ἢ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτῆ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, ἢ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον, ἢ τὸν Ἱερέα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ πρὸ τῆ Εὐαγγελίε.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, ἢ τὲς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμὲς, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σε κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἔνθες ἡμῖν ἢ τὸν τῶν μακαρίων σε ἐντολῶν Φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέσησιν τὴν σὴν ἢ Φρονοῦντες, ἢ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος τὸ Θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν Ἱερέα, ἢ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν ἢ τὸ Ὡράριον σὺν τῷ Ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ ἀριστερᾶ τοῖς δακτύλοις, δηλονότι ὢν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελισὴν τῆ Ἁγίε Ἀποστόλε, ἢ Εὐαγγελισῆ (τῆδε.)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὁ Θεὸς διὰ Πρεσβειῶν τῆ Ἁγίε ἐνδόξε Ἀποστόλε, ἢ Εὐαγγελισῆ (τῆδε) δῴη σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ εἰς ἐκπλήρωσιν τῆ Εὐαγγελίε τῆ ἀγαπητῆ Υἱῆ αὐτῆ, Κυρίε δὲ ἡμῶν Ἰησῆ Χριστῆ.

Ὁ Διάκονος ἐπὼν τὸ Ἀμὴν, ἢ προσκυνήσας μετ' εὐλαβείας τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, αἴρει αὐτό· Καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, προπορευομένων αὐτῷ λαμπάδων, ἔρχεται, ἢ ἵσταται ἐν τῷ Ἀμβωνι, ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἰσάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἢ βλέπων πρὸς δυσμὰς, Ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκέσωμεν τῆ Ἁγίε Εὐαγγελίε

Εἰρή-

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ ὁ Διάκονος.

Ἐκ τῆ κατὰ (τόνδε) Ἁγίε Εὐαγγελίε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ πληρωθέντος τῆ Εὐαγγελίε, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον ὁ Ἱερεύς·

Εἰρήνη σοι τῷ Εὐαγγελιζομένῳ.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ· Καὶ εἰς ὠ τῷ συνήθει τόπῳ, ἔρχεται ὅπως.

Ὁ Διάκονος· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἢ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον γ'.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σε, ἐπάκεσον, ἢ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε, ἐπάκεσον, ἢ ἐλέησον. Εὐχὴ τῆς Ἐκτενῆς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, ἢ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῆ ἐλέους σε· ἢ τὲς οἰκτιρμούς σε κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σῆ πλούσιον ἔλεος.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ἢ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπερ τῆ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τῆ δεῖνος) τῆ τιμίε.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, ἢ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, ἢ ἀειμνήστων Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, ἢ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, ἢ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, ἢ ἀπανταχῆ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, ἢ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τῆ Θεῆ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, ἢ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, ἢ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων· ἢ ὑπὲρ τῆ περιεσῶτος Λαῆ, τῆ ἀπεκδεχομένε τὸ παρὰ σῆ μέγα, ἢ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἐλεήμων, ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εὔξασθε οἱ Κατηχέμενοι τῷ Κυρίῳ.
Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχεμένων δεηθῶμεν.
Ὅπως ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός.
Οἱ Κατηχέμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ Κατηχεμένων περὶ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκατάριθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἐξάπλοῖ τὸ Εἱλητὸν ὁ Ἱερεύς.

ΚΑΙΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχέμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχέμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων· ὅσοι Πιστοί.
Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν α'. Μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἱλητόν.

ΕΥ̓χαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παρασῆναι καὶ νῦν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἱκεσίας, καὶ Θυσίας ἀναιμάκτους, ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, ὃς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε

ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ· ἵνα εἰσακούσας ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν γένῃ ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.
Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν β'.

ΠΆλιν, καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ Φιλανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δεησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ δῷης ἡμῖν ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως τὴν παράστασιν τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν, προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς. δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ Φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως. καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.
Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΠως ὑπὸ τὴν κράτησιν σου πάντοτε Φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν, τῇ Χερουβικῇ ᾠδομένῃ.

ΟΥ̓δεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λατρεύειν σοι Βασιλεῖ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα, καὶ Φοβερὸν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου Φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας Ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δούλου σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συ-

νειδήσεως πονηρᾶς ᾗ ἱκανωσόν με τῇ δυνάμει τὸ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὠδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραξῆναι τῇ Ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, ᾗ ἱερεργῆσαι τὸ Ἅγιον, ᾗ ἄχραντόν σου Σῶμα, ᾗ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, ᾗ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ᾗ ἀναξίου δόλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, ᾗ προσφερόμενος, ᾗ προσδεχόμενος, ᾗ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾗ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ᾗ τῷ παναγίῳ, ᾗ ἀγαθῷ, ᾗ ζωποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθέισης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγουσι ᾗ αὐτοὶ τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ᾗ Θυμίαμα βαλὼν, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ· Καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, ᾗ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον. ᾗ τὸν Ἱερέα. Λέγει δὲ ᾗ τὸν Πσαλμὸν, ᾗ Τροπάρια καταννυκτικὰ ὅσα ᾗ βούλεται, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ ἀπέρχονται ὠ τῇ Προθέσει, προπορευομένου τοῦ Διακόνου. Καὶ θυμιάσας τὰ Ἅγια, καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τό, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Ἔπαρον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ αὐτοῦ, λέγων·

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, ᾗ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα τὸν Ἅγιον Δίσκον λαβὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ μετὰ πάσης προσοχῆς, ᾗ εὐλαβείας, ἔχων ἅμα ὁ Διάκονος ᾗ τὸν Θυμιατὸν ἀνὶ τῶν δακτύλων. Αὐτὸς δὲ τὸ Ἅγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐτοῖς λαμπάδων. Καὶ περιέρχονται τὸν Ναὸν, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς, ᾗ λέγοντες·

Πάντων ἡμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθὼν δὲ ὁ Διάκονος σὺν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἵσταται ὠ τοῖς δεξιοῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Διάκονος.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ὠ τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, ᾗ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ Ἅγιον Ποτήριον ὠ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ· Τὸν δὲ

Ἅγιον

Ἅγιον Δίσκον λαβὼν ἀπὸ τῆς τοῦ Διακόνου κεφαλῆς, ἀποτίθησι ᾗ αὐτὸν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς. Ὡς ζωηφόρος ὡς Παραδείσου ὡραιότερος.

Εἶτα τὰ μὲν Καλύμματα ἄρας ἀπό τε τοῦ Ἱεροῦ Δίσκου, ᾗ τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου τίθησιν ὠ ἑνὶ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης· τὸν δὲ Ἀέρα ἀπὸ τῶν τοῦ Διακόνου ὤμων, ᾗ θυμιάσας, σκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ Ἅγια, λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. Εως τοῦ, Κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν Θυμιατὸν ἐκ τῶν Διακόνου χειρῶν,

θυμιᾷ τὰ Ἅγια τρὶς,

Ἔτα λέγει ὁ Διάκονος, Ἀγάθυνον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀποδοὺς τὸν Θυμιατὸν, ᾗ χαλάσας τὸ Φελώνιον, κλίνας τε τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον·

Μνήσθητί μου ἀδελφὲ, καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος, πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ὠ τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος ὑποκλίνας ᾗ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν, κρατῶν ἅμα ᾗ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε. Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, ᾗ δύναμις ὑψίσου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ αὖθις ὁ αὐτός· Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Μνησθείησου Κύριος ὁ Θεὸς ὠ τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, ᾗ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιπτὼν ὁ Διάκονος τὸ, Ἀμήν· Καὶ ἀσπασάμενος τὴν τοῦ Ἱερέως δεξιὰν, ἐξέρχεται, ᾗ σὰς ὠ τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, ᾗ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, ᾗ Φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ὠ αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, ᾗ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς μετὰ τὴν ὠ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ

τῶν

τῶν Θείων Δώρων ἀπόθεσιν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλεμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ· Καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι Δῶρά τε, καὶ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σε, τοῦ γενέσθαί σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σε τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγόν, Φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος, τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ο Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ο Χορός· Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς προσκυνήσας τρὶς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια ὅτως ὡς ἐστὶ κεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς· Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου. τρίς.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Διάκονος συμπροσκυνεῖ, ὡ ᾧ ἕστατο τόπῳ, ἀσπάζεται τὸ Ὡράριον αὐτοῦ, ὅθα ἐστὶ Σταυροῦ τύπος καὶ ὅτως ἐκφωνεῖ·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν Σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ο Ἱε-

Ο Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν Δώρων κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ο Λαὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

ΣΤῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ Φόβου· Προσσχῶμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ο Χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐπάρας τὸν Ἀέρα ἀπὸ τῶν Ἁγίων, ἀποτίθησιν ἐν ἑνὶ τόπῳ, λέγων. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ο δὲ Διάκονος προσκυνήσας, ἐστέρχεται ὡ τῷ Ἁγίῳ Βήματι· καὶ λαβὼν Ῥιπίδιον ἢ τὸν ἀέρα, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαβῶς.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ο Χορός. Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου. Ο Ἱερεύς. Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Ο Χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστὶ προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ο Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν, ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγονυιῶν, εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, Ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μεταρσια, πτερωτά.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ο Χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημένος ὁ

ἐρχό-

ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίε. ὡσαννα ὁ ἐν τοις ὑψίστοις.

Ἐνταῦθα πάλιν λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Ἀσπερίσκον ἐκ τῦ Ἁγίε Δίσκε, ποιεῖ Σταυρῦ τύπον ἐπάνω αὐτῦ, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀποτίθησιν.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕτὰ τέτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενής σε Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δοξά σε· Ὃς τὸν Κόσμον σε ὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σε τὸν μονογενῆ δῶναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον Ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο μᾶλλον δὲ αὐτὸν παρεδίδε ὑπὲρ τῆς τῦ Κόσμε ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

ΛΆβετε, φάγετε, τῦτό με ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπερ ἡμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ο Χορός· Ἀμήν.

Τέτε δὲ λεγομένε, δεικνύει τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος τὸν Ἅγιον Δίσκον, κρατῶν καὶ τὸ Ἑωράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς. Ὁμοίως καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Πίετε ἐξ αὐτῦ πάντες, συνδεικνύει καὶ αὐτὸς τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Εἶτα Μυστικῶς ὁ Ἱερεύς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

ΠΊετε ἐξ αὐτῦ πάντες, τῦτό ἐστι τὸ Αἷμά με, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ο Χορός· Ἀμήν· Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίε ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγονημένων τῦ Σταυρῦ, τῦ Τάφε, τῆς τριημέρε Ἀναστάσεως τῆς εἰς Οὐρανὸς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτερας καὶ ἐνδόξε πάλιν Παρεσίας. Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

ΤΆ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ο Χορός· Σὲ ὑμνῦμεν, σὲ εὐλογῦμεν, σοὶ εὐχαριστῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ε"Τι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ Πνεῦ-

μά σε τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ῥιπίδιον, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ, καὶ ποιοσκυνῦσιν ἀμφότεροι τρὶς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας τραπέζης, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτὸς καὶ λέγοντες τὸ Ο' Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα τὸ, Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σε Πνεῦμα εἰς Καρδίαν καθαρὰν. Πάλιν τὸ αὐτό. εἰς. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τε προσώπε σε. Καὶ αὖθις τὸ αὐτό.

Εἶτα. Δόξα. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφως τὲς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας Φιλάνθρωπε δόξα σοι. Καὶ νῦν. τὸ,

Ο"τε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμερίζων ἔθνη ὁ Ὕψιστος, ὅτε τὰς πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος, καὶ δεικνύων σὺν τῷ Ὡραρίῳ τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγει μυστικῶς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνισάμενος, σφραγίζει τρὶς τὰ Ἅγια Δῶρα, λέγων·

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τῦτον, τίμιον Σῶμα τῦ Χριστῦ σε.

Ο' Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ αὐτὸς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τῦτο, τίμιον Αἷμα τῦ Χριστῦ σε.

Ο' Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος δεικνύων μετὰ τῦ Ὡραρίε ἀμφότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Ο δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ.

Ο' Διάκονος· Ἀμήν. ἀμὴν ἀμήν. Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τὸ,

Μνήσθητί με Ἅγιε Δέσποτα τῦ ἁμαρτωλῦ.

Ἵσταται ἀ ὧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, καὶ λαβὼν τὸ Ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια, ὡς καὶ τὸ πρότερον·

Ο' Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ω"στε γενέσθαι τοις μεταλαμβάνεσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατά-

χριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίσει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίσει τετελειωμένου.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ μνημονεύει ὧν βέλεται Ζωντων, καὶ τεθνεώτων. Ὁ Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος (ἢ ἐσὶν ἡ δ' ἑξῆς, Ὁ Ἱερεύς.) μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκοιμημένων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιςοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) ἵνα καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελέσωμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. καὶ μνήσθητι πάντων τῶν Κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναςάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων ὑπὲρ τῶν πιςοτάτων, καὶ Φιλοχρίςων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τὴν Θύραν σὰς, λέγει·

Τοῦ δεῖνος τοῦ Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου·

Ὅςτις ἂν ᾖ. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ Διάκονος (ἢ ἐσὶν ἡ δ' ἑξῆς, Ὁ Ἱερεύς.) μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Ζώντων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Μνήσθητι Κύριε τῆς Πόλεως, ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καὶ πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίσει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι Κύριε πλεόντων, ὁδοιπορούντων

ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέησόν ἐξαπόςειλον. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ ςόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Καὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος λαβὼν καιρὸν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐξελθὼν, καὶ σὰς ὡ τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ Νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαςήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν Δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν Μυςηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς, καὶ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαρᾶς συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν,

Ἄγγελον εἰρήνης, πιςὸν, ὁδηγόν. Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριςιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἑνότητα τῆς Πίσεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριςῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα

ΕΚΦΩΝΩΣ. Ὁ Ἱερεύς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκαταχρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχαριστῶμέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τῆς ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· οὐ γὰρ ἐκλίναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν Δέσποτα τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι· ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Χριστὲ, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τῆς μονογενοῦς σου Υἱῷ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου Κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος· καὶ δι' ἡμᾶς πάντα τὸ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ζώννυται τὸ Ὡράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς.

Εἶτα προσκυνεῖ ὁ Ἱερεὺς, ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος ὡ ὧδε ἐστὶ τόπῳ, λέγοντες μυστικῶς τρίς· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ Διάκονος τὸν Ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἁπτόμενον τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ὑψῶν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ὡ τῷ Ἁγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐκδεξιῶν, τοῦ Ἱερέως κρατοῦντος τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγει·

Μέλισσον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς μερίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα, μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, λέγει·

Μελ-

Μελίζεται, καὶ διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζων.

Καὶ ὁ Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ Ὡραρίῳ τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Πλήρωσον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τὴν ἄνω κεμαύην Μερίδα, ποιεῖ σὺν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, λέγων.

Πλήρωμα Ποτηρίου, Πίστεως, Πνεύματος Ἁγίου.

Καὶ ἕτως ἐμβάλλει εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ Ζέσις τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐκχέει τὸ ἀρκοῦν σταυροειδῶς ὕδωρ τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, λέγων.

Ζέσις Πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποθέμενος τὸ Ζέον, ἵσταται μικρὸν ὄπισθω. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν μίαν Μερίδα τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, λέγει.

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοταί μοι, (τῷ δεῖνι) Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ κλίνας κάτω τὴν κεφαλὴν, προσεύχεται λέγων·

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ. Καὶ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον.

Καὶ τελευταῖον τό·

Μή μοι εἰς κρῖμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων Κύριε, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Καὶ ἕτω μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσὶ μετὰ φόβου, καὶ πάσης ἀσφαλείας.

Εἶτα λέγει· Ὁ Διάκονος πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς αἰτῶν συγχώρησιν· ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ, καὶ ἀσπασάμενος ὁ Διάκονος τὴν μεταδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγων·

Μετάδος μοι Δέσποτα τὸ τίμιον καὶ Ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

(Τῷ δεῖνι) Ἱεροδιακόνῳ μεταδίδοται τὸ τίμιον, καὶ Ἅγιον, καὶ ἄχραντον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ

Καὶ ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς Ἱερᾶς Τραπέζης, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ᾗ προσεύχεται, ὡς ὁ Ἱερεύς.

Εἶτα ἀνασὰς, ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μέλη Καλύμματος τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ᾗ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ, ᾗ ἕτω τὰ τε ἅγια χείλη, ᾗ τὸ Ἱερὸν Ποτήριον, τῷ ὠ χερσὶ Καλύμματι ἀποσπογγίσας, καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων·

Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, ᾗ προσκυνεῖ ἅπαξ, λέγων·

Ἰδὲ προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ. Καὶ τὸ, Πιστεύω Κύριε, ᾗ ὁμολογῶ, ὅλον. Καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Διάκονος, (ὁ δεῖνα) τὸ τίμιον, ᾗ Ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, ᾗ Θεοῦ, ᾗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, ᾗ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ Διακόνου, λέγει ὁ Ἱερεύς·

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σου, ᾗ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, ᾗ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Τότε λαβὼν τὸν Ἅγιον Δίσκον ὁ Διάκονος, ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου ἀποσπογγίζει τῷ Ἁγίῳ Σπόγγῳ πάνυ καλῶς, ᾗ μετὰ προσοχῆς ᾗ εὐλαβείας σκεπάζει τὸ Ἅγιον Ποτήριον τῷ Καλύμματι, ὁμοίως ᾗ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Δίσκον ἀνατίθησι τὸν Ἀστέρα, ᾗ τὰ Καλύμματα.

Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας Εὐχὴν ὁ Ἱερεύς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι ᾗ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου ᾗ ἀθανάτων Μυστηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ Φόβῳ σου τοὺς πάντας, Φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς, ᾗ ἱκεσίαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ᾗ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ᾗ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἕτως ἀνοίγουσι τὴν Θύραν τοῦ Ἁγίου Βήματος, ᾗ ὁ Διάκονος προσκυνήσας ἅπαξ, λαμβάνει τὸ Ποτήριον μετὰ εὐλαβείας, ᾗ ἔρχεται εἰς τὴν Θύραν ᾗ ὑψῶν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, δείκνυσιν αὐτὸ τῷ Λαῷ, λέγων·

Μετὰ Φόβου Θεοῦ, πίστεως, ᾗ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν Λαὸν, ἐπιλέγων Ἐκφώνως·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, ᾗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐπιστρέφουσιν ὅ, τε Διάκονος, ᾗ ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ᾗ ὁ μὲν Διάκονος λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ὕψωσον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ τρὶς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ὑψώ-

Ὑψωθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, ᾗ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἶτα λαβὼν τὸν Ἅγιον Δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Διακόνου. ᾗ ὁ Διάκονος λαβὼν αὐτὸν μετὰ εὐλαβείας, θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν Θύραν, ᾠδὴν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν Προθεσιν, ᾗ ἀποτίθησιν αὐτόν· ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας, ᾗ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ᾗ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν Θύραν, ὁρᾷ τὸν Λαὸν, λέγων μυστικῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ Ἐκφώνως· Πάντοτε, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Διάκονος, ᾗ στὰς ὡ τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν Θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, ᾗ ζωοποιῶν, Φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ᾗ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν εἰρηνικήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Υἱῷ, ᾗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως ἔξω τοῦ βήματος.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, ᾗ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, ᾗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου Φύλαξον ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει. ᾗ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, ᾗ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, ᾗ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν, ᾗ εὐχαριστίαν, ᾗ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Υἱῷ, ᾗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται σὺν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ᾗ ἀπελθὼν ὡ τῇ Προθέσει, λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχήν.

Εὐχὴ λεγομένη ὡ τῷ συσπᾶσαι τὰ Ἅγια μυστικῶς.

Ὁ πλήρωμα τοῦ Νόμου ᾗ τῶν Προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χα-

ρᾶς

ρᾶς ἡ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς αἰωνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο' Διάκονος. Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Ο' Ἱερεύς. Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς. Εἶτα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ο' Λαός· Δοξα ἡ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ο' δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ἡ αὐτὸς ἐν τῶ βορείω μέρει, συσέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου ἡ πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδενὶ τῶν ἄγαν λεπτοτάτων ἐκπεσεῖν ἡ καταλειφθῆναι, ἡ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ὡ τῷ συνήθει τόπῳ. ἡ λέγει τὰς εὐχαριστηρίους Εὐχὰς τῆς Μεταλήψεως ἄχρι τέλους.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ Λαῷ τὸ Ἀντίδωρον. Εἶτα εἰσελθὼν ὡ τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἀποδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, λέγων· Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον, Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον, ἡ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα τὸ Τροπάριον τῶ Χρυσοστόμω.

Η' Τῶ σώματός σε καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν Οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ Κοσμῳ θησαυρὸς ἀνεπλήθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιβ'. Δόξα, ἡ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Καὶ προσκυνήσας, ἡ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, ἐξέρχεται.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Σημείωσαι, ὅτι αὕτη ἡ Θεία Λειτουργία τῶ Μεγάλω Βασιλείω, ἡ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ὡ καιροῖς τεταγμένοις, ἤγουν ὡ ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ὡ τῇ Ἁγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ὡ τῷ Μεγάλω Σαββάτω, ὡ τῇ Παραμονῇ τῆς τῶ Χριστῶ ἡμῶν Γωνήσεως, ἡ τῶν Φώτων ἡ ὡ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑορτασίμω τῶ Ἁγίω Βασιλείω. Ἡ Ἑρμηνεία δὲ, ἡ ἡ Διάταξις ταύτης τῆς Ἱερουργίας, ἡ αὐτή ἐστι τῇ τῶ Ἁγίω Ἰωάννη τῶ Χρυσοστόμω.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο' Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν, ἡ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, Σωτῆρα, ἡ λυτρωτὴν, ἡ εὐεργέτην, εὐλογῆσαι τὰ προκείμενα ἡμᾶς ἁγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Προθεσιν ταύτην, ἡ πρόσδεξαι

αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον μνημονεύσον ὡς ἀγαθὸς, ἡ Φιλανθρωπος τῶν προσενεγκάντων, ἡ δι' ἃς προσήγαγον, ἡ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν Θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασαι, ἡ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, ἡ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τῶ Πατρὸς, ἡ τῶ Υἱῶ ἡ τῶ Ἁγίω Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ·

Ε Υλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. ἡ ἀεὶ ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός Ἀμήν.

Τὰ Εἰρηνικὰ, ἡ αἱ ἀποκρίσεις, ὡς ὡ τῇ Λατρεία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τῶν Ἀρχιερέων ἡμῶν,
Ὑπὲρ τῶν Εὐσεβεστάτων. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.
Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ·

Ο'Τι πρέπει σοι πᾶσα δοξα, τιμὴ, ἡ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός. Ἀμήν. Εὐχὴ Ἀντιφώνου Πρώτη μυστικῶς.

Κ Υριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ τὸ κράτος ἀνείκαστον ἡ ἡ δοξα ἀκατάληπτος, ὃ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ἡ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον, ἡ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ἡ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, ἡ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον ἡ τὰ Τυπικὰ, ἐὰν ἔσι Κυριακή. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν λέγει ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ, ἐὰν δὲν ἔσι Διάκονος, λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἔτι ἡ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ο'Τι σὸν τὸ κράτος, ἡ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ ἡ δύναμις, ἡ ἡ δόξα, τοῦ

Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Δευτέρου μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον. ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Καὶ ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον ἢ τὰ Τυπικὰ, ἐὰν ἔσι Κυριακή.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει ὁ Διάκονος· ἐὰν δὲ μὴ ἔσι, λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ. σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἀοιδοῦ.

Ἐκφώνως Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ ψάλλει ὁ χορὸς τὸ τρίτον Ἀντίφωνον, ἢ τοὺς Μακαρισμοὺς, ἐὰν ἔσι Κυριακή· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Τρίτου μυστικῶς.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς· ὁ καὶ δυσὶ, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου παρὰ τῶν Ψαλτῶν τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος παύσει, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ εἴρηται.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, Εἴσοδον Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν ὁ τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, καὶ ὁ Χορὸς, τὰ αὐτὰ καὶ πάν-

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου, ἣν ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· Ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· Ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας· Ὁ δοὺς αὐτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θήσων ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ αὐτῇ ὥρᾳ ταύτῃ σῆναι κατωώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσαγεῖν. Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης τῆς Εὐχῆς τελεσθείσης, καὶ τοῦ Χοροῦ ψάλλοντος, τὸ Δόξα, καὶ νῦν. ὅτε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος ψάλλουσι τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ποιοῦσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς. Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀοιδίμων.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.
Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ο'Τι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὰ αὐτὰ ὁ Διάκονος, καὶ ὧτινοῦθα, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων, ὡς ὠ τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ λέγει.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς. Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ. Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκλινάτας τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγὸν, ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας. καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Ἐφώνησιν ὁ Ἱερεὺς ἐξαπλοῖ τὸ Εἱλητὸν κατὰ τὸ σύνηθες.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε. Μή τις τῶν Κατηχουμένων ὅσοι Πιστοί.
Ε'τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἱλητὸν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. σὺ ἐκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἀκατακρίτως ἁψάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας

γίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι δέσποτα Κύριε καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικά, ἃ ἔξωθεν, ἔξω τοῦ Ἁγίου Βήματος.

Ε'τι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι Σοφίᾳ Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ο'Τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν Εὐχὴ πιστῶν δευτέρα, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς,

Ο Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ὁ σώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον τῆς Ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ ἐρηνικὰ ἔξω τοῦ Ἁγίου Βήματος ὡς καὶ πρότερον, καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ, λέγει Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ο'Πως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ καὶ ταῦθα καὶ λέγεσι, καὶ ποιοῦσιν, ὅ τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, ὡς ὠ τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ᾀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῖ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερὸν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου Φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγα-

θὸν,

Θὸν, ᾗ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, ᾗ ἀχρεῖον δοῦλον σε ᾗ καθάρισόν με τὴν ψυχὴν, ᾗ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· ᾗ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος, ἀνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ Ἁγίᾳ σε ταύτῃ Τραπέζῃ, ᾗ ἱερουργῆσαι τὸ Ἅγιον, ᾗ ἄχραντόν σε Σῶμα, ᾗ τὸ τίμιον Αἷμα· Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτῦ αὐχένα, ᾗ δέομαί σε, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σε ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμῦ τῦ ἁμαρτωλῦ, ᾗ ἀναξίε δόλε σε τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, ᾗ προσφερόμενος, ᾗ προσδεχόμενος ᾗ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾗ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπεμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ᾗ τῷ παναγίῳ, ᾗ ἀγαθῷ, ᾗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμην.

Κρύπτωθα ὁ τε Ἱερεὺς, ᾗ ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ, ᾗ ποιῦσι, ᾗ λέγυσιν ὡς ὠ τῇ τῦ Χρυσοστόμε Ἱερουργίᾳ. ᾗ τελειωθέντων τῶν Εὐχῶν, ᾗ τῆς μεγάλης Εἰσόδε, ὁ Διάκονος ἔρχεται ὠ τῷ συνήθε τόπῳ, λέγων·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων.

Ὑπὲρ τῦ Ἁγίε Οἴκε τύτε. Ὑπερ τῦ ἐυσθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ὠ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν Θείων Δώρων ἀπόθεσιν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, ᾗ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδὸς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν ἐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν· σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταυτην, ὠ τῇ δυνάμει τῦ Πνεύματός σε τῦ Ἁγίε. Εὐδόκησον δὴ Κύριε, τῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνυς τῆς καινῆς σε Διαθήκης, λειτυργὺς τῶν Ἁγίων σε Μυστηρίων. πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέυς σε· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, ᾗ ἀναίμακτον Θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ᾗ τῶν τῦ λαῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξαμενος εἰς τὸ Ἅγιον, ᾗ νοερόν σε Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀντικαταπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τῦ Ἁγίυ σε Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ᾗ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρειαν ἡμῶν ταύτην, ᾗ πρόσδεξαι αὐτὴν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαυτωσεις, Μωσεως ᾗ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικὰς· ὡς προσδέξω ἐκ τῶν Ἁγίων σε Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρειαν. ὕτω ᾗ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν

τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ὠ τῇ χρηστότητί σε Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτυργεῖν ἀμέμπτως τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τὸν πιστῶν, ᾗ Φρονίμων οἰκονόμων, ὠ τῇ ἡμέρᾳ τῇ Φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σε τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος ὡς ὠ τῇ τῦ Χρυσοστόμε Λειτυργία.

Λάντιλαβε. σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν. Συγγνώμην ᾗ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ ᾗ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρονον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ ᾗ ἀγαθῷ, ᾗ ζωοποιῷ σε Πνεύματι νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλες, ἵνα ὠ ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν, ᾗ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Ὁ Ἱερεὺς παρακυνεῖ τις, λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσωσε Κύριε ἡ ἰσχύς με· Κύριος στερεωμα με.

Καὶ ἀσπάζεται τὰ Ἅγια ὡς ἀεὶ κεκαλυμμένα.

Ὁ δὲ Διάκονος περιπτύσσεται τὸ Ὡράριον αὐτῦ, ᾗ προσκυνεῖ τρὶς, ᾗ ἐπισυνάπτει. Ἐκφώνως.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν.

Καὶ μετὰ συμπλήρωσιν τῦ Ἁγίε Συμβόλε λέγει ὁ Διάκονος Ἐκφώνως·

Σῶμα καλῶς. Στῶμα μετὰ φόβε. Πρόσχωμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν ὠ εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ἡ Χάρις τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, ᾗ ἡ ἀγάπη τῦ Θεῦ ᾗ Πατρὸς, ᾗ ἡ κοινωνία τῦ Ἁγίε Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Χορός· Καὶ μετὰ τῦ Πνεύματός σε.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ Χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Ἄξιον ᾗ δίκαιον ἐστὶ, προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, ᾗ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον ᾗ ἀχώριστον.

Ο' Ἱερὺς κλινόμως, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ ὢν Δέστοτα, Κύριε, Θεὲ, Πάτερ, παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, ἢ δίκαιον, ἢ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σϑ, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, ἢ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, ἢ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρειαν ἡμῶν ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθειας ἢ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δωρεὰς σϑ, ἀκοὰς ποιῆσαι πασας τὰς αἰνεσεις σϑ; ἢ διηγήσασθαι παντα τὰ θαυμασιά σϑ ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Κύριε Οὐρανὲ ἢ γῆς, ἢ πασης κτίσεως ὁρωμένης τε, ἢ ἐχ ὁρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ Θρονε δόξης ἢ ἐπιβλέπων ἀβύσσες, ἄναρχὲ, ἀόρατε, ἀκατάλήπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἰηϑ Χριϑ, τῆ μεγαλῆ Θεῆ, ἢ Σωτὴρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ὅς ἐσιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσοτυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα. Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθὴς προ αἰώνων, σοφία, ζωὴ, ἁγιασμὸς, δυναμις. τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν, παρ' ἓ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς ὑοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλέσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δυναμις. ἡ πηγὴ τῆ ἁγιασμε, παρ' ἓ πασα κτίσις λογική τε, ἢ νοερὰ, δυναμενὴ σοὶ λατρεύει, ἢ σοὶ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δῆλα σά. σὲ γὰρ αἰνῆσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξσιαι, Δυνάμεις, ἢ τὰ πολυόμματα Χερυβίμ· σοὶ παρίσανται κύκλῳ τὰ Σεραφιμ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, ἢ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, ἢ ταῖς μὲν δυσὶ καταλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, ἢ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγαν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, ἢ λέγοντα

Ὁ Χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, ἢ ἡ γῆ τῆς δόξης σϑ. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίε. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Κἀνταῦθα ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ ποιῆ, ὡς ὠ τῆ τῆ Χρυσοστόμε Λειτουργίᾳ.

Ἐπεύχεται μυστικῶς ὁ Ἱερεύς.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυναμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε ἢ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, ἢ λέγομεν· Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς ἢ πα-

ναγι-

νάγιος, ἢ ἐκ ἔσι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σϑ, ἢ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σϑ. ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ ἢ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. Πλασας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ἢ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεὸς τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς. ἀθανασίαν ζωῆς, ἢ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σϑ ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ. ἀλλὰ παρακύσαντα σὲ τὸ ἀληθινὸ Θεῖ, τὸ κτίσαντος αὐτὸν, ἢ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τῶς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σϑ, ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσε εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, ἢ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριϑῷ σϑ. Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σϑ εἰς τέλος ὃ ἐποίησας ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργα χειρῶν σϑ, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σϑ. Προφήτας ἐξαπέστειλας. ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἁγίων σϑ τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι. ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σϑ τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν. νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν. Ἄγγελους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σϑ, δι' οὗ ἢ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σϑ, ἢ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σϑ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ, ἢ Πατρὶ ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, ἢ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, ἢ ἐκ Παρθένε Ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλε λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπε ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον, ἢ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενὴς σϑ Υἱὸς, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ ἢ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς Ἁγίας Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριϑῷ σϑ, ἢ ἐμπολιτευσάμενος τῷ Κόσμῳ τούτῳ, δῶς προσάγματα σωτηρίας, ἀποσήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἢ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ, λαὸν περιούσιον, Βασίλειον Ἱεράτευμα ἔθνος ἅγιον· ἢ καθαρίσας ἐν ὕδατι, ἢ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκαν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατεχόμεθα πεπραμμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἢ κατελθὼν διὰ

τῷ Σταυρῷ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καὶ ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι ἐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς Φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν Κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς· ὃς καὶ ἥξει ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ Πάθους, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς. μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἑκούσιον καὶ ἀοίδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, ἀναδείξας σοι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας.

Ο' Ιερεὺς ἄρων τὴν δεξιὰν αὐτοῦ δεικνύει τὸν Ἅγιον Δίσκον, λέγων Ἐκφώνως·

Ε"Δωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ο' Χορὸς ψάλλει, Ἀμήν.

Τότε ὁ Ιερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, τὰ αὐτὰ καὶ ταῦθα, ὡς ὡ τῇ τοῦ Χρυσοστόμου.

Ο' δὲ Ιερεὺς μυστικῶς·

Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας.

Καὶ ἄρων τὴν δεξιὰν δεικνύει ὁμοίως μετ' εὐλαβείας τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγων Ἐκφώνως·

Ε"Δωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ο' Χορὸς ψάλλει· Ἀμήν.

Ο' Ιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε καὶ τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν Δέσποτα καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς Οὐρανοὺς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ Φοβερᾶς αὐτοῦ Παρουσίας

ΕΚΦΩΝΩΣ Ο Ιερεύς.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ο' Χορὸς ψάλλει τό. Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο' Ιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, εὔχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο. Δέσποτα Παντοκράτωρ, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ διὰ τὰς ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν Ἅγιε Ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

Ο' Διάκονος ὑποτίθησι τὸ Ριπιδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ Κάλυμμα· καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρεῖς, ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ εὐχόμενοι καθ' ἑαυτούς τό.

Ο' Θεὸς ἱλάσθητί μοι. Λέγουσι μυστικῶς τρεῖς.

Κύριε, ὁ τὸ Παναγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν. Καὶ τὸ Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Δόξα· Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ζήτει Φύλ. 49.

Καὶ νῦν. Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε. Ζήτει ὡς ἄνω.

Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος δείκνυσι τῷ Ὡραρίῳ τὸν Ἅγιον Ἄρτον, καὶ λέγει μυστικῶς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνισάμενος σφραγίζει τὰ Ἅγια Δῶρα, λέγων μυστικῶς·

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον αὐτὸ τὸ Τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ο' Διάκονος. Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Ο' δὲ Ιερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο αὐτὸ τὸ Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ο' Διάκονος· Ἀμήν.

Ο' Ιερεὺς Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. Ο' Διάκονος· Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος δεικνύων μετὰ τῦ Ὠραρίε τὰ Ἅγια ἄμφω, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Ο' δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς ἀμφότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Ἀμὴν. Ἀμὴν. Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὁ Διάκονος ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, ἢ ἐπὼν τὸ,

Μνήσθητί με Ἅγιε Δέσποτα τῦ ἁμαρτωλῦ·

Μεθίσταται ὡ ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, λαβὼν ἢ τὸ Ῥιπίδιον αὖθις ὡς πρότερον. Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΗΜᾶς δὲ πάντας τὺς ἐκ τῦ ἑνὸς Ἄρτε, ἢ τῦ Ποτηρίε μετέχοντας ἑνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος Ἁγίε κοινωνίαν, ἢ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα, ποιήσαις μετασχεῖν τῦ Ἁγίε Σώματος, ἢ Αἵματος τῦ Χριςῦ σε· ἀλλ' ἵνα εὕρωμεν ἔλεον ἢ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοὶ εὐαρεςησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποςόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιςῶν, Μαρτύρων Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων ἢ παντὸς πνεύματος δικαίε ἐν πίςει τετελειωμένε. Ο' Ἱερεὺς ΕΚΦΩΝΩΣ

ΕΞαιρέτως τῆς Παναγίας ἀχράντε ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας.

Ο Χορὸς ψάλλει. Ἐπὶ σοὶ χαίρει. Ο' Διάκονος θυμιῶν γύρωθεν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ τὰ Δίπτυχα τῶν τε Ζώντων ἢ Κεκοιμημένων ὧν βέλεται μνημονεύει. Ο' δὲ Ἱερεὺς εὔχεται μυςικῶς

ΤΟῦ Ἁγίε Ἰωάννε Προφήτε Πρodρόμε ἢ Βαπτις̃ε, τῶν Ἁγίων ἢ Πανευφήμων Ἀποςόλων, τῦ Ἁγίε (τῦδε τοῦ) ὃν ἢ τὴν μνήμην ἐπιτελῶμεν ἢ πάντων τῶν Ἁγίων σε ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναςάσεως ζωῆς αἰωνίε. Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει Ζώντων, ἢ Τεθνεώτων, ἢ ὑπὲρ μὲν Ζώντων, λέγει·

Ὑπὲρ σωτηρίας, ἐπισκέψεως, ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῦ δέλε τῦ Θεῦ (τῦδε τοῦδε). Ὑπὲρ δὲ Τεθνεώτων, λέγει·

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως ἢ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τῦ δέλε σε (τῦδε τοῦδε) ἐν τόπῳ Φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, ἢ στεναγμὸς, ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν. Μυςικῶς τὴν Εὐχήν.

ΚΑὶ ἀνάπαυσον αὐτὺς ὅπε ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τῦ προσώπε σε. Ἔτι σε

δι-

δέμεθα, μνήσθητι Κύριε τῆς Ἁγίας σε Καθολικῆς, ἢ Ἀποςολικῆς Ἐκκλησίας, τὺς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκεμένης, ἢ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τῦ Χριςῦ σε, ἢ τὸν Ἅγιον Οἶκον τῦτον εὐρεῶσον μέχρι τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, ἢ ὑπὲρ ὧν, ἢ δι' ὧν, ἢ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορύντων, ἢ καλλιεργύντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις, ἢ μεμνημένων τῶν πενήτων· Ἄμειψαι αὐτὺς τοῖς πλεσίοις σε ἢ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουράνια· ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, ἢ ὄρεσι, ἢ σπηλαίοις, ἢ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν παρθενίᾳ, ἢ εὐλαβείᾳ, ἢ ἀσκήσει, ἢ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεσάντων, ἢ τιμοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, ὃς εδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς ὁπλῳ ἀληθείας ὁπλῳ εὐδοκίας σεφάνωσον αὐτὸς· ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμε ἰσχυρὸν αὐτῶν τὸν βραχίονα· ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιὰν κρατυνον αὐτῶν τὴν Βασιλειαν· ὑποταξον αὐτοῖς παντα τὰ βαρβαρα ἔθνη τὰ τὸς πολέμους θέλοντα· χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν ἢ ἀναφαίρετον εἰρηνην λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σε ἢ παντὸς τῦ Λαῦ σε ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον ἢ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ ἢ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης ἀρχῆς ἢ Ἐξουσίας ἢ τῶν ἐν Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἢ πιστὸς τῦ στρατοπέδε. Ἴδε ἀγαθὸς ἐν τῇ ἀγαθότητί σε διατήρησον τὺς πιστὺς, ἀγαθὸς πεισον ἐν τῇ χρηςότητί σε. Μνήσθητι Κύριε τῦ περιςάτος Λαῦ, ἢ τῶν δι' εὐλόγες αἰτίας ἀπολειφθέντων ἢ ἐλέησον αὐτὺς ἢ ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέες σε. Τὰ τιμῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ, ἢ ὁμονοίᾳ διατήρησον· τὰ νήπια ἔκθρεψον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περιχράτησον· τὺς ὀλιγοψύχες παραμύθησον· τὺς ἐσκορπισμένες ἐπισυνάγαγε· τὺς πεπλανημένες ἐπανάγαγε ἢ σύναψον τῇ Ἁγίᾳ σε Καθολικῇ ἢ Ἀποςολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τὺς ὀχλουμένες ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιπορῦσι συνόδευσον· χηρῶν πρόσκηθι· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτες ἐῦσαι· νοσῦντας ἴασαι· τῶν ἐν βήμασι, ἢ ἐξορίαις, ἢ πάσῃ θλίψει, ἢ ἀνάγκῃ, ἢ περισάσει ὄντων μνημόνευσον ὁ Θεὸς, ἢ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σε εὐσπλαγχνίας· ἢ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς ἢ τῶν μισύντων, ἢ τῶν ἐντειλα-

μέ-

μάνων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τὰ Λαὸς σε μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἢ ἐπὶ πάντας ἔχχεον τὸ πλούσιόν σε ἔλεος πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἢ ὧν ἡμεῖς ἐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων· αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν, ἢ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ Σὺ γὰρ εἶ Κύριε ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμήν, ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ· ὁ εἰδὼς ἕκαστον, ἢ τὸ αἴτημα αὐτοῦ οἶκον, ἢ τὴν χρείαν αὐτοῦ Ῥῦσαι Κύριε τὴν Πόλιν ταύτην, ἢ πᾶσαν Πόλιν ἢ Χώραν ἀπὸ λιμοῦ λοιμοῦ καταπόντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων ἢ ἐμφυλίου πολέμου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τὸν δεῖνα·) ὃν χάρισαι ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ μακροημερεύοντα, ἢ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει τοὺς τῇ θύρᾳ σου.

ΤΟῦ δεῖνος Πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου, (ὅς τις ἂν ᾖ) ἢ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ Ἅγια Δῶρα ταῦτα. ἢ τῶν λοιπῶν μέχρι τοῦδε Καὶ πάντων ἢ πασῶν. Καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Καὶ πάντων ἢ πασῶν

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

ΜΝήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, Μνήσθητι Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἢ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. Συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε ἢ ἀκούσιον ἢ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ὑπ' Χριστῷ Διακονίας, ἢ παντὸς Ἱερατικοῦ ταγματος. ἢ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλούντων τὸ Ἅγιόν σου Θυσιαστήριον Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὑπ' τῇ χρηστότητί σου Κύριε ἐπιφάνηθι ἡμῖν ὑπ' τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς· εὐκράτους ἢ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι ὄμβρους τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν· τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς προσδέξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, Υἱὸς Φωτὸς ἢ Υἱὸς ἡμέρας ἀνέδειξας· Τὴν σὴν εἰρήνην, ἢ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Ἐκφώ-

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, ἢ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, ἢ ὑμνεῖν τὸ πάντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπιστρέφει πρὸς τὴν Θύραν, ἢ εὐλογῶν, λέγει ἐκφώνως·

ΚΑὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν. Καὶ ὁ Διάκονος ἐξέρχεται, εἰ ἔστιν· εἰ δ' ὄν.

ὁ Ἱερεὺς, ἢ σὰς ὡ τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Ἔτι, ἢ ἔτι, ὧν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ὡ τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, ἢ ἁγιασθέντων. Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῴζειν σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, ἢ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος ἢ δίδαξον ἁγιωσύνην ἐπιτελεῖν ἐν φόβῳ σου Γνα ὧν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, ἑνωθῶμεν τῷ Ἁγίῳ Σώματι ἢ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἢ γενόμεθα Ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν φρικτῶν σου τούτων ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ ἢ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν· Ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπροσδέκτον τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅπως ὧν ἢ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην ἢ ἄφεσιν.
Τὰ καλὰ ἢ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολ-

μᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο' Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ο' Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΔΕσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἁγίασον, Φρούρησον, ἐνδυνάμωσον, ὀχύρωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόσχισον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκαταχρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τύπων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΧΆριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο' Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ο' Διάκονος· Πρόσχωμεν. Ο' Ἱερεύς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα τῆς Μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ἁρθώτων Τραπέζης. Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταισχύντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ο' Διάκονος

Ορθοὶ μεταλαβόντες τῶν Θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο' Ἱερεύς· Εἰρήνη πρόσελθωμεν.

Ο' Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος, Ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ο Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ὠτῷ συσεῖλαι τὰ Ἅγια.

ΗΝυσσα, καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς Οἰκονομίας Μυστήριον· ἔχομεν γὰρ τοῦ Θανάτου σου τὴν μνήμην, εἴδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκηράτου σου τρυφῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δῆ δὲ εἰδῶμεν ὅτι εἰ ἔστιν ἡ μεγάλη Πέμπτη, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ Κοινωνικὸν τοῦτο κατ' ἦχον πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Εἰ δέ ἐστι τὸ μέγα Σάββατον ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τοῦτο, εἰς ἦχον πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ Φόβου, καὶ τρόμου· καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω. Ο' γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν Κυριευόντων, προέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης

ἀρχῆς ϗ Ἐξουσίας τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, ϗ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, τὰς ὀψεις καλύπτοντα, ϗ βοῶντα τὸν ὕμνον, Ἀλληλούϊα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ϗ τῆ Πεσιμιακῆ ψιχολογηθώτις, μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ, Πρὸς Κύριον.

Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα ϗ εἰσήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, ϗ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι, ϗ τί προσθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικίαμου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν. Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν

ΗΡα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν. Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυσάξῃ ὁ Φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυσάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ Φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος Φυλάξει σε Κύριος σκεπάσει σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος Φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ Φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. Κύριος Φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου ϗ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν, ϗ ἕως τοῦ αἰῶνος Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΥ'Φράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ Φυλαὶ, Φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, ϗ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, ϗ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβασέσι σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου ϗ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι

Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, ϗ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΙ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν· ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χειμάῤῥουν διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· Ἡ παγὶς συνετρίβη, ϗ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν. Δόξα

Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, ϗ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, ϗ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς ϗ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπαξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν ϗ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, ϗ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΑ'ν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς ματὴν ἠγρύπνησαν ὁ φυλάσσων. Εἰς ματὴν ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατασχυνθήσονται, ὅταν λαλήσωσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνες τῶν καρπῶν σου φάγεσαι. Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσαι. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαί σε Κύριος ἐκ Σιὼν καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πολεμήσαν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πολεμήσαν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκτηναν οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι, ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δόξα.

Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου· Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ

τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, εὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Γ'ενεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθίσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥαν τοῦ ὠδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἑρμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ Ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαί σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ'. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἑσπερινὸν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Εἰς δὲ τὸ Μακαρισμοὺς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ τρία, εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθ. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὥραν

ἐχ εὐρεθῇ Τριῴδιον, λέγε τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἡ τὰ λοιπά.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος α.

Τ'Ην πνευματικὴν ἀδελφοὶ, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια· μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον, ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δάκρυσι, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

ΠΑνεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, ἐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσου πύλαι, ἡ ἔντος γεγόνατε, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στιχ. ἦχ. ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

ΝΗστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καταμαραίνουσαν, ἡ ἀνθηρὰς πράξεις, πράττειν ἰσχύουσαν, ἡ νοῦν πρὸς Οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν, ἡ τὴν συγχώρησιν προξενοῦσαν ὧν ἡμάρτομεν, δωρουμένην, ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος. Ὅμοιον.

Α Παντα τὸν βίον μου αἰσχρῶς, δαπανήσας Κύριε· μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κράζω· Πάτερ ἐπεράνιε, ἡμάρτηκα, ἰλάσθητι, σῶσόν με, ἡ μὴ ἀπώσῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, ἡ ἀνθηρὰς, ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια, ἦχ. δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

ΔΙδου μοι κατανύξιν, ἡ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, ἡ τοῦ βίου διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ, ἡ μεμακρυσμένῳ, ἐκ σοῦ Θεοῦ Παμβασιλεῦ, ἡ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· ἡ σῶσόν με τὸν ἄσωτον διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

ΜΩσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθείκατο, καθαρθεὶς τὸν πεθσμενον. τοῦτον ἐν ζηλώσασα ταπεινῇ ψυχῇ μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, δίδοντα σοι τὴν ἄφεσιν, ἡ ἵλασμὸν ἡ τὴν λύτρωσιν, θεωρήσῃς ὑπάρχοντα ἀγαθὸν ἡ Φιλάνθρωπον.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκ. Εἴσοδος. Προκείμενον. ἦχ. δ'.

Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

στίχ. Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ζ'. 6.

ΝΩε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, ἡ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, ἡ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἡ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἡ αἱ γυναῖκες τῶν

ὑιῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, ἡ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, ἡ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, ἡ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, ἡ ἀπὸ τῶν θηρίων, ἡ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν, ἄρσεν ἡ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. Προκείμενον ἦχ. πλ. α.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ.

στίχ. Λίπων ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ'. ιβ'.

ΥΙὲ, ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ ἡ τῷ πλησίον σου· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος, σοφὸς ἔσται· τῷ δὲ ἄφρονι, διδασκάλῳ χρήσεται. Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώκεται ὄρνεα πτερωτά. Ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἡ γῆν διατεταμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων ἡ θρασεῖα, ἡ ἀδεὴς ἄρτι γίνεται ἡ ἐκ ἐπισταμένη αἰσχύνην. Ἐκαθίσεν ἐπὶ θυρεοῦ τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ διφρεῖου, ἐμφανὴς ἐν ταῖς πλατείαις προσκαλεμένη τοὺς παριόντας ὁδὸν, τοὺς κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· ὃς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός με, ἡ τοῖς ἀδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα· Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε ἡ ὕδατος κλοπῆ γλυκερὸν πίετε· ὁ δὲ ἐκ οἶδεν ὅτι γίγαντες παρ' αὐτοῦ ὀλλύνται ἡ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συνάντᾳ. Ἀλλὰ ἀποπήδησον μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπισήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν. Οὕτω γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὑδάτος ἀλλοτρίου ἀπόσχου ἡ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, ἡ προσθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία

Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΤΗ, ἁγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ὅτε μέλλει ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι Προηγιασμένην, ὡ τῇ Προσκομιδῇ τῆς Κυριακῆς, ποιεῖ ὡς σύνηθες· ἡ μετὰ τὸ περικοψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον, ἡ θῦσαι ἡ κατῆσαι, περικόπτει ἡ τὰς ἑτέρας Ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ· Εἰς ἀναμνησιν· Ὡς πρόβατον· ἑτέρας Ἄρτος, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ· Εἷς τῶν στρατιωτῶν· εἶθ' οὕτως ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ τὸ· Θύεται ἡ τὸ· Εἷς τῶν στρατιωτῶν· εἶθ' οὕτως ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ

Ποτηρίῳ οἴνου, ὕδωρ, ἢ λέγων τὰ συνήθη. ἢ συγκαλύπτει αὐτὰ μετὰ τῶν ἱερῶν Καλυμμάτων, ἢ θυμιᾷ, λέγων τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως· ἢ ὅτως ἄρχεται τῆς Θείας Λειτουργίας, ἢ ἐκπληροῖ αὐτὴν ὡς ἔθος.

Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσαι τὸν Ἄρτον λέγει Ποιησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, ἐνιαυτῶς ὡς εἰς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὃν ὥς τινες ἀμαθῶς λέγουσι τὸν Ἄρτον τοῦτον. ἢ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ὅλως ὁμοῦ ἢ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, ἢ τίθησι τὴν Μερίδα ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἢ ἐγχεῖ ἢ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Εἶτα λαβὼν τὴν ἁγίαν Λαβίδα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, βάφει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Αἵματι· τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον, ἢ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν Λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου Αἵματος βεβαμμένην, ἢ ἐγγίζει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Ἄρτῳ σταυροειδῶς ἐν τῷ μέρει, ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τὴν ψιχα ἢ ἀποτίθησι τοῦτον ἐν τῷ ΑρτοΦορίῳ. Εἶτα λαμβάνει ἢ τοὺς ἑτέρους ἢ ποιεῖ ὡσαύτως εἰς ἕνα ἕκαστον, ἢ συσσέλλει αὐτοὺς πάντας ἐν τῷ ΑρτοΦορίῳ. Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς εὔχεται ὡς σύνηθες, ἢ μεταδίδοται ὡς σύνηθες, ἢ ἐκπληροῖ τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένην, εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἱερατείῳ. ἐνδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, σφραγίζων ἢ ἁσπαζόμενος μόνον, μηδὲν δὲ ἐπιλέγων, εἰμὴ, Τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν. εἷς ἓν ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων. ἢ λαβὼν ὁ Διάκονος χαιρον, ἐξέρχεται· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός. ἢ εὐθὺς ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. ἢ λέγεται ὁ Προοιμιακὸς ψαλμός. ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, λέγεται ἡ Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου· ἢ μετὰ τὴν Ἐκφωνησιν εἰχολογεῖται τὰ. Πρὸς Κύριον. γινομένων ἢ μετανοιῶν εἰς τὸ. Ἀλληλεία. Ἐν ἐκάστῳ δὲ Ἀντιφώνῳ γίνεται Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου ἢ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀρξάμενος δὲ τῆς εἰχολογίας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ Προθέσει, ἢ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ ΑρτοΦορίου, τίθησιν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, βαλὼν ἢ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἶνον, ἢ ὕδωρ συνήθως σιωπῶν. ἢ μηδὲν λέγων. ἢ λαβὼν θυμίαμα θυμιᾷ τὸν Ἀερίσκον ἢ τὰ Καλύμματα ἢ περικαλύψας αὐτὰ, μηδὲν ὅλως λαλῶν, μήτε Εὐχὴν τῆς Προθέσεως, καὶ ἢ ἔνεστιν εὑρεῖται, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων. Προηγιασμένη γὰρ ἐστὶ ἢ τετελειωμένη αὕτη ἡ Θυσία. Μετὰ δὲ τὸ Καθίσμα τὸ. Κύριε ἐκέκραξα εἰς τὸν εἰχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας. ἢ ἐξῶ-

μεν εἰχ. ί. ἢ δευτερώμεν τὸ Ἰδιόμελον, εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῴδιου, ἢ τὰ γ'. τοῦ Μηναίου, δευτερώντες τὸ ἓν. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον· Εἴσοδος ἄνευ Εὐαγγελίου.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ἤγεν εἰς τὴν Εὕρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Ὁ Διάκονος. Πρόσχωμεν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκείμενον. Καὶ τὴν Γώσσιν. Τὸ δεύτερον Προκείμενον.

Καὶ μετὰ τοῦτο Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Κελεύσατε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Θυμιατὸν ἢ μανδύλιον μετὰ χεῖρα. ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἢ σφραγίζων Σταυρὸν, λέγει· Σοφία ὀρθοὶ. Φῶς Χριστοῦ Φαίνει πᾶσι. Ὁ Ἀναγνώστης· Παροιμιῶν τὸ Ἀναγνωσμα. Καὶ ἡ παροιμία. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη σοι. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Σοφία.

Ὁ Ψάλτης, τὸ. Κατευθυνθήτω. εἰχ. ά. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ. εἰχ. β'. Θῆ Κύριε Φυλακὴν τῷ στόματί μου. εἰχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, ποιοῦμεν μετανοίας γ'.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, ἢ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, τὸ. Νῦν αἱ δυνάμεις. ἡ Εὐχὴ τοῦ Χερουβικοῦ λέγεται, ἀλλὰ θυμιῶν ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὸν Ν'. ἢ μετὰ τὴν πρόοδον τῶν Ἁγίων Δώρων, πληρωμένου τοῦ. Νῦν αἱ Δυνάμεις, βάλλομεν Μετανοίας τρὶς, ἀσκεπεῖς ὄντες. αἴρει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ Καλύμματα ἐκ τῶν Ἁγίων Δώρων, ἢ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τοῦ Ἀέρος. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ὁ μόντοι ἀναλύπτει τὰ Ἅγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων τῶν Θείων ὄντων Δώρων, εἰσάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δεξιὰν πολλῷ ἢ ἅπτεται τοῦ Θείου Ἄρτου μετ' εὐλαβείας ἢ Φόβου Λέγοντος τοῦ Διακόνου. Πρόσχωμεν.

Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ο Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΥ̓λογημένη ἡ Βασιλεία τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προοιμιακός. μετὰ δὲ τὸν Προοιμιακὸν, λέγει τὰ Εἰρηνικά.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.
Ο Χορός· Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ.
Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.
Ὑπὲρ τῦ συμπολεμῆσαι.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.
Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας ἀχραντυ.

ΕΚΦΩΝΩΣ ΟΙΕΡΕΥΣ

ΟΤ̓ι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός· Ἀμήν. Εἶτα ἀναγινωσκομένων τῶν Ψαλμῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὰς Εὐχάς. Εὐχὴ Ἀντιφώνυ Πρώτη.

ΚΥ̓ριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεήμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ Φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ συ, τῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ συ· Εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν συ διότι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμασία. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ ὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν καὶ σῴζειν πάντας τὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν συ. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρὶ Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθωμεν Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον

τῆς Παναγίας ἀχραντυ. Ο ΙΕΡΕΥΣ. ΕΚΦΩΝΩΣ

ΟΤ̓ι σὸν τὸ κράτος καὶ σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός· Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ Δευτέρα.

ΚΥ̓ριε μὴ τῷ θυμῷ συ ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ συ παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλα ποίησον μεθ' ἡμῶν κατα τὴν ἐπιείκειαν συ, Ἰατρὲ καὶ Θεραπευτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός συ. Φώτισον τὺς ὀφθαλμὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπιγνωσιν τῆς σῆς ἀληθειας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρύσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμαρτητον. καὶ παντα τὸν χρονον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκυ καὶ πάντων τῶν Ἁγίων συ. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ Μετὰ τὸ, Δοξα Πατρὶ Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλεησον Τῆς Παναγίας, ἀχραντυ. Ο ΙΕΡΕΥΣ· ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΟΤ̓ι ἀγαθὸς καὶ Φιλανθρωπος Θεὸς ὑπαρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ Τρίτη.

ΚΥ̓ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μνησθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων συ, ἐν τῷ ἐπικαλεισθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὀνομα συ καὶ μὴ καταισχυνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τῦ ἐλέυς συ· Ἀλλὰ χαρισαι ἡμῖν ὁ Θεος παντα τὰ πρὸς σωτηριαν αἰτήματα· Καὶ ἀξίωσον ἡμας ἁγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ποιειν ἐν πᾶσι τὸ θελημά συ. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρὶ Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχραντυ. Ο ΙΕΡΕΥΣ. ΕΚΦΩΝΩΣ

ΟΤ̓ι σὺ εἶ ὁ Θεος ἡμῶν Θεὸς τῦ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων. Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐκεκραξα. Καὶ ὁ Διάκονος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν. Καὶ ἡ Εἴσοδος μετὰ τῦ Θυμιατῦ Εὐχὴ τῆς Εἰσόδυ.

ΕΣπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας, αἰνῦμεν εὐλογῦμεν, εὐχαριστῦμεν, καὶ δεομεθα συ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Φιλάνθρωπε Κύριε, κατευθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν συ· καὶ μὴ ἐκκλινῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγυς, ἢ εἰς λογισμὺς πονηρίας Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ παντων

τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰπόντος δὲ τὸ Χορὸ τὸ Τροπάριον. λέγει ὁ Διάκονος. καὶ ὁ Ἱερεὺς, Ἐκφώνως. Σοφία, Ὀρθοί. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Προκείμενον, καὶ τὴν Γώσιν. καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν ταύτης, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὴν λαμπάδα μετὰ τὸ Θυμιατήριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει Ἐκφώνως. Σοφία, Ὀρθοί· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει καὶ τὴν Παροιμίαν.

Μετὰ δὲ τὸ, Κατευθυνθήτω, λέγει ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεός.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ὁ Ἱερεὺς, ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι. Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς. Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ. Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ Κατηχουμένων πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίσης καὶ δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅπως Κατηχούμενοι προέλθετε· Μήτις τῶν Κατηχουμένων. ὅσοι Πιστοί..

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνα λέγονται μέχρι τῆς τρίτης, τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος. Ἀπὸ δὲ τῆς δ'. τῆς Μεσονηστίμου, μετὰ τὸ ἀπῆλθε τὸ, Ἵνα καὶ αὐτοὶ, λέγονται καὶ ταῦτα τὰ Διακονικὰ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε.

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε· Εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατηχήσῃ αὐτοὺς, καὶ δυναμώσῃ. Φωτίσῃ αὐτοὺς Φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας. Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθετῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας. Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' Ὕδατος καὶ Πνεύματος. Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστεως.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ.
Σῶσον ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός.
Οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων.

Ἐπίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιπεθέντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι. Καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ Πίστει· ἐνδυνάμωσον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ὁ ἁγιασμὸς, ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε· Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων· Ὅσοι Πιστοί· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς δ'. τῆς Μεσονηστίμου. Εὐχὴ Πιστῶν Πρώτη. μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ σου Θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μετασήσας· Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις

τῆς ἐμπαθῆς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον ἀγαθὸν ταύτας ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπισήσας. Καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέχεται παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἐργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρεύετω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἅγνισον ἡμῶν τὰ χείλη τὰ αἰνέντα σε Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον. Σοφία.

Ο Ἱερεύς ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τὸ Κύριε δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν Δευτέρα μυστικῶς.

Δέσποτα Ἅγιε, ὑπεραγαθὲ δυσωπούμενε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἱλεῶν γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς Οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα· ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· Ἵνα δι' αὐτῶν τοῦ τῆς διανοίας ὄμματα καταυγαζόμενοι, Υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία.

Ο Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορὸς Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται τό, Νῦν αἱ Δυνάμεις Καὶ γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον λέγει

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως

Οἴκου ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτά.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ο δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ο Τῶν ἀῤῥήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφί-

σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι· ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ πολλὴν σου Φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι Δῶρά τε καὶ Θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς ἄοράτε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ Ἁγίῳ τούτῳ Θυσιαστηρίῳ ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρεστῶτας Θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν προκειμένων Φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου Λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ. ἵνα ὧν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ τῶν Θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. ὅπως ἐνοικήσαντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατήσαντος τοῦ Λόγου σου Κύριε, γενώμεθα Ναὸς τοῦ Παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Ο Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ο Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ο δὲ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται.

Ο Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου· καὶ φύλαξον αὐτὸν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑτεκλίναμεν κεφα-

λὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. ΕΚΦΩΝΩΣ

ΧΆριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἅμα τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὅ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, προσκυνοῦσι τρὶς, λέγοντες·

Ο' Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ο' δὲ Ἱερεὺς, ἐπικαλυμμάων ὄντων τῶν Θείων Δώρων, βαλὼν τὴν χεῖρα, ἅπτεται τοῦ ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας, καὶ φόβου πολλοῦ, καὶ λέγοντος τοῦ Διακόνου· Πρόσχωμεν.

Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ἀνακαλύψας αὐτὰ, ἐκπλήροῖ τὴν μετάληψιν τῶν Θείων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν Ἁγίων Λειψάνων ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ἀρθέντων Τραπέζης, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

ΕΥ̓χαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχε ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου· καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς Φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Ἱερεύς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ο' Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

ΔΈσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡ-

μερῶν πλάνας χειρίσας τὰ Θεοχάραχτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκαταχρίτως Φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὠ τῷ συσῆλαι τὰ Ἅγια, μυστικῶς.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο' Χορὸς λέγει τὸν Ψαλμὸν, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν ὡς σύνηθες. Εἶτα ἐξελθὼν, καὶ στὰς ὠ τῷ συνήθει τόπῳ δίδωσι τὸ Ἀντίδωρον.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Τῇ Πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Γωνήσεως τῆς Παιδίας αὐτῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΈσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δέλην σου (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ λόγον, ὠν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου. Φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν Νήπιον, ὃ ἔτεκε· σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου· ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΈσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δέλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν Παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἐκούσια καὶ

τὰ ἀκάθαρτα αὐτ ς πτοήσματα· ἡ διαΦύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τῆς διαβόλε τυραννίδος ἡ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν Νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης Φαρμακείας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζήλης τῆς ἀντικειμένε, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε ἡ νυκτερινῶν. ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν χραταιὰν χεῖρά σε, ἡ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, ἡ τῆ ῥύπε κάθαρον, ἡ τὰς πόνες θεράπευσον ἡ ῥῶσιν, ἡ εὐρωστίαν ψυχῆτε ἡ σώματι δώρησαι ἡ δι' Ἀγγέλων Φωτερῶν ἡ Φωτεινῶν, ταύτην περίθαλψον, ἡ περιΦρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπιλεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων. Ναὶ Κύριε, ἀπὸ νόσε ἡ μαλακίας, ἀπὸ ζήλε ἡ Φθόνε, ἡ ὀΦθαλμῶν βασκανίας, ἡ ἐλέησον αὐτὴν, ἡ τὸ ΒρέΦος, κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. ἡ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τῆ σωματικῆ ῥύπε, ἡ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγχνικῶν ἀνοχλήσεων. ἡ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς ταχινῆς σε ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν· ἡ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν Νήπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον Ναὸν, ὃν ἡτοίμασας, δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἡ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκε ἡ Ἀειπαρθένε Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως· συγχώρησον τῇ δούλῃ σε (τῇ δε) τῇ τεξάσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Αὐξάνεσθε ἡ πληθύνεσθε, ἡ πληρώσατε τὴν γῆν, ἡ κατακυριεύσατε αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἡ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σε δεόμεθα, ἡ θαῤῥοῦντες διὰ τῆς ἀνεξικακίας σε Φιλανθρωπίας, Φοβῶ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς Βασιλείας σε ἅγιον ὄνομα· Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανῦ, ἡ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, ἡ συγχώρησον τῇ δούλῃ σε (τῇ δε,) ἡ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ Παιδίον, ἡ τοῖς ἁψαμένοις αὐτῆς, ἡ τοῖς ἐνθάδε εὑρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἡ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀΦιέναι ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκε, ἡ πάντων τῶν Ἁγίων σε.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΦΡΑΓΙΣΑΙ ΠΑΙΔΙΟΝ,

Λαμβάνων ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς Γωνήσεως αὐτῆ.

Ἱστέον δὲ ὅτι τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Γωνησιν, προσάγεται ὠ τῷ Ναῷ τὸ ΒρέΦος παρὰ τῆς Μαίας, ἡ ἵσαται πρὸ τῶν πυλῶν τῆ Ναῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριὰς, σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῆ ἐσιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τῆ Ἁγίε τῆς Μονῆς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς σΦραγίζει αὐτῆ τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, ἡ τὸ στῆθος. Καὶ λεγει τὴν Εὐχήν.

Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῆ δεόμεθα, ἡ σὲ παρακαλῦμεν· σημειωθήτω τὸ Φῶς τῆ προσώπε σε ἐπὶ τὸν δῆλόν σε (τόνδε), ἡ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ ὠ τῇ καρδίᾳ, ἡ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῆ, εἰς τὸ Φυγεῖν τὴν ματαιότητα τῆ Κόσμε, ἡ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβελὴν τῆ ἐχθρῆ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προσάγμασί σε· ἡ δὸς Κύριε ἀνεξάρνητον μεῖναι τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὸν, συναπτόμενον ὠ καιρῷ εὐθετῳ τῇ ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ, ἡ τελειόμενον διὰ τῶν Φρικτῶν Μυστηρίων τῆ Χριστῆ σε ἵνα κατὰ τὰς ὐντολάς σε πολιτευσάμενος, ἡ Φυλάξας τὴν σΦραγίδα ἄθραυστον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ὠ τῇ Βασιλείᾳ σε· Χάριτι, ἡ Φιλανθρωπίᾳ τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ἀνὰ χεῖρας λαβὼν τὸ Παιδίον, ἵσαται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τῆ Ναῦ, ἢ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκε, ἡ ποιεῖ Σταυρὸν τύπον, λέγων. Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σῆ γάρ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὲν ΒρέΦος, ἐὰν ἄρα ἡ ἀσθενῆν μὴ θηλάζῃ· ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀΦορᾷ, ἐ χρὴ περιμένειν, ὥ τινες κακῶς Φασι, τὴν ἕκτην, ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἡ ἕτω βαπτίζειν αὐτό· ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ ἢ ἐγεννήθη, μόνον ἀποπλυθῆναι, ἡ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀΦώτιστον. Αἱ γὰρ πώτε μῆνας ἐγκυμονῆσαι, εἰ τύχῃ ἀπό τινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκτρῶσαι, Φόνε δίκην κατὰ τὲς Νόμες, ἡ τὲς Κανόνας ὠΦείλονται. πολλῷ μᾶλλον, τὸ κρίμα δεῖ ἐκΦεύγειν τῶν γονομένων, ἵνα μὴ ἀΦώτιστα τελευτῶσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Μετὰ Τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ, πάλιν προσάγεται τῷ Ναῷ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, ἔτεν ἀρχὴν λαβῆν, τῆ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Προσάγεται δὲ παρὰ τῆς Μητρὸς, ἤδη κεκαθαρμένης, ἡ λελυμένης ὕστις, παρὰ

ρόντος ἢ τῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τῦτο κατὰ τὸ Βάπτισμα.
Ὁ δέγε Ἱερεὺς πιεῖ Εὐλογητόν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ, Παναγία Τριὰς. σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσιν ἡ Βασιλεία. Εἶτά τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυχὸν. ἢ τῦ λαχόντος Ἁγίε. Δόξα, ἢ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων. Καὶ κλινάσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ Βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τῦ Σταυρῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτῦ, λέγει τὴν Εὐχήν.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικήν τε ἢ ἄλογον, διὰ τὸ λόγε σε δημιεργήσας· ὁ πάντα ἐξ ἐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παράγων· σῦ δεόμεθα, ἢ σὲ παρακαλῦμεν ἢ τῷ σῷ θελήματι διέσωσας δῦλην σε (τήνδε) καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ἢ ἀπὸ παντὸς ῥύπε, προσερχομένην τῇ Ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ ἵνα ἀκαταχρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἁγίων σε Μυςηρίων.

Ἱ Ἰσέον, ὅτι, εἰ ἐχ εὑρίσκεται ὡ τοῖς ζῶσι τὸ Βρέφος, ἀναγινώσκεται ἕως ὧδε ἡ Εὐχὴ, ἔνθα ἐκφώνως· Ὅτι ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος Θεός.)

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὸν Παιδίον, εὐλόγησον, αὔξησον, ἁγίασον, συνέτισον σωφρόνισον. καλοφρόνισον, ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτὸ ἢ ἔδειξας αὐτῷ τὸ Φῶς τὸ αἰσθητὸν, ἵνα ἢ τῷ νοητῷ καταξιωθῇ Φωτὸς ἐν κοιρῷ ᾧ ὥρισας ἢ συγκαταριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ σε ποίμνῃ, διὰ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ εἰς τὴν Μητέρα τῦ Παιδίε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγαγόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, παραγαγὲ ἢ ἐπὶ τὴν δῦλήν σε (τήνδε,) ἢ καταξίωσον αὐτὴν διὰ τῶν εὐχῶν τῦ τιμίε Πρεσβυτερίε, καταφυγεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σε Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τῆς εἰσόδε τῦ Ναῦ τῆς δόξης σε ἢ ἀξίωσον αὐτὴν μεταλαβεῖν τῦ τιμίε Σώματος ἢ Αἵματος τῦ Χριςῦ σε. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τῦ σώματος, ἢ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῷ σε δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σε, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸ παιδίον, ὅπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων, ἐπεύχεται.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, Βρέφος τῷ Νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμε ἢ ἁγίας σε Μητρὸς, ἢ ἐν ταῖς

ἀγκάλαις τῦ δικαίε Συμεὼν βασαχθεὶς· αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, ἢ τὸ προσαχθὲν τῦτο Βρέφος, ἐμφάνισθῆναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, ἢ ἐς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἢ σοὶ εὐάρεσον αὔξησον, ἀποσεβῶν ἀπ' αὐτῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τῦ τύπε τῦ Σταυρῦ σε. σὺ γὰρ εἶ ὁ Φυλάσσων τὰ Νήπια Κύριε· ἵνα καταξιωθῇ τῦ Ἁγίε Βαπτίσματος, τύχῃ τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας σε, Φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἁγίας, ἢ ὁμοεσίε, ἢ ἀδιαιρέτε Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, ἢ εὐχαριςία, ἢ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῦ μεγαλοφωνοτάτε τῶν Προφητῶν Ἡσαΐε προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένε Σάρκωσιν τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ ἢ Θεῦ ἡμῶν, ὃς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκίᾳ σῦ, ἢ συνεργείᾳ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, διὰ τὴν ἡμῶν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἁμέτρῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσας καταδεξάμενος ἢ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σε μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῦ καθαρισμῦ, τῷ Ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχετο ἀληθὴς νομοθέτης ὑπάρχων ἢ ἐν ἀγκάλαις τῦ δικαίε Συμεὼν βασαχθῆναι κατεδέξατο. ὅπερ Μυςηρίε τὴν πρωτότυπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι Προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τῦ ἄνθρακος δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν, ὅ ἢ ἡμεῖς οἱ πιςοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς ἢ νῦν ὁ Φυλάσσων τὰ Νήπια Κύριε, εὐλόγησον τὸ Παιδίον τῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι, ἢ ἀναδόχοις αὐτῦ. ἢ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ ἢ τῆς διὰ ὕδατος ἢ Πνεύματος ἀναγεννήσεως συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἁγίᾳ σε ποίμνῃ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τῦ Χριςῦ σε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἢ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Ἰσέον ὅτι αἱ δύο αὗται εὐχαὶ, ὡς ἔοικαν, ἀναγινώσκονται ἀσαφῶς ὅλος περὶ τῶν Μ'. ἡμερῶν τῦ παιδίε.)

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Παιδίον, σχηματίζει Σταυρὸν μετ' αὐτῦ πρὸ τῶν πυλῶν τῦ Ναῦ, λέγων·

Εἰσέρχομαι εἰς τὸν οἶκόν σε, προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἅγιόν σε.

Καὶ εἰσέρχεται ὡ τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δῶλος τῦ Θεῦ.

Εἶτα λέγει· Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσωσε.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τῦ Θυσιασηρίυ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δῶλος τῦ Θεῦ.

Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιασήριον, εἰ μὴ ἦη ἄρρεν. εἰδὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὡραίων πυλῶν, λέγων τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρὰ τὰς Θύρας τῦ Θυσιασηρίυ. Καὶ ἕτως ὁ Ἀναβάθοχος προσκυνήσας γ'. λαμβάνει αὐτό, ἢ ἐξέρχεται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ὡς ἔθος Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΟΤΑΝ ΑΠΟΒΑΛΗΤΑΙ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ Θεοτοκίον. Εἶτα.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκυ ἢ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, ἢ ὢν Φάτνη ὡς βρέφος ἀνακλιθεὶς· αὐτὸς τὴν πυρὲ σαν δέλησυ (τήνδε) σήμερον τὴν ὢν ἁμαρτίαις εἰς Φόνον περιπεσῦσαν ἑκεσίως, ἢ ἀκεσίως, ἢ τὸ ὢν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένην, ἐλεήσον κατὰ τὸ μέγασυ ἔλεός· ἢ συγχώρησον αὐτῆς τὰ ἑκούσια ἢ τὰ ἀκούσια πταίσματα· ἢ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τῦ διαβόλυ μηχανεργίας· ἢ τὸν ῥύπον καθαρὸν, τὺς πόνυς θεράπευσον, τὴν ῥῶσιν ἢ εὐρωσίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς Φιλάνθρωπε δώρησαι· ἢ δι' Ἀγγέλυ Φωτεινῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων. Ναὶ Κύριε ἀπὸ νόσυ ἢ μαλακίας, ἢ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τῦ σωματικῦ ῥύπυ ἢ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ἀνοχλήσεων σπλαγχνικῶν, ἢ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς πολλῆς συ ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, ἢ ἀνάσησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς περίκειται· ὅτι ὢν ἁμαρτίαις ἐκυήθημεν ἢ ἐν ἀνομίαις, ἢ διὰ ῥύτυ πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν συ Κύριε, ἢ μετὰ Φόβυ βοῶμεν ἢ λεγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανῦ, ἢ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, ἢ συγχώρησον τῇ δέλῃ συ (ταύτῃ) τῇ ὢν ἁμαρτίαις Φόνῳ περιπεσύσῃ ἑκεσίως ἢ ἀκεσίως ἢ τὸ ὢν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένῃ, ἢ πάντας τὺς εὑρισκομένυς, ἢ ἁψαμένυς αὐτῆς κατὰ τὸ μέγασυ ἔλεος ὡς ἀγαθὸς, ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἐλέησον, ἢ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξυσίαν ἀΦιέναι ἁμαρτίας, ἢ ἀνομίας, πρεσβείαις τῆς παναγίας Μητρὸς

ἢ παντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποσόλων ἢ τῶν Θείων Πατέρων.

Περὶ τῦ Ἁγίυ Βαπτίσματος.

Ὁ' μ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποσόλων Κανών, Φησίν· Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἔχοντα Βάπτισμα, ἐὰν ἄνωθω βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρείσθω, ὡς γελῶντα τὸν Σταυρὸν, ἢ τὸν τῦ Κυρίυ θάνατον, μὴ διακρίνων Ἱερέας ψευδιερέων.

Τὰ αὐτὰ ὁ ἢ τῆς ὡ Καρθαγώη Συνόδυ, Ν'. διατάτεται.

Ὁ' δὲ μθ'. τῶν Ἁγίων Ἀποσόλων, εἰς Πατέρα, ἢ Υἱὸν, ἢ Ἅγιον Πνεῦμα βαπτίζειν, κατὰ τὸν τῦ Κυρίυ παρεγυάται λόγον. ἀλλὰ μὴ εἰς τρεῖς Ἀναρχες ἢ τρεῖς Υἱὲς, ἢ τρεῖς Παράκλητες. Εἷς γὰρ ὁ Ἀναρχος Πατὴρ, διὰ τὸ ἀναίτιον. ἢ εἷς ὁ Υἱὸς, διὰ τὴν ἄῤῥητον γώνησιν, ἢ εἷς ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν ἐκ τῦ ἀγωνήτυ Ἐκπόρευσιν. Οἱ δὲ μὴ ὕτω ποιῦντες Ἐπίσκοποι ἢ Πρεσβύτεροι, ἐπιτιμίαν ὑφίσανται τὴν καθαίρεσιν.

Ὁ' δὲ ν'. τρία Βαπτίσματα μιᾶς μυήσεως ἐπιτελεῖν, τρεῖς δηλαδὴ καταδύσεις ἐνὶ Βαπτίσματι, ἢ ἑκάση τῶν καταδύσεων, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας ἐπιλέγειν Τριάδος. ἀλλὰ μὴ ἐν Βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τῦ Κυρίυ διδόμενον ἤτοι ἅπαξ καταδύειν τὸν βαπτιζόμενον, ἢ εἰς τὴν μία καταδυσιν τὸν τῦ Κυρίυ ἐπιθημίζοντα θάνατον, ὡς ἡ παραπλήξιας γέμυσα τῶν Εὐνομιανῶν αἵρεσις ὑποτίθεται. ἢ ὁ ξ'. τῆς β'. Συνόδυ Καρθαγένης μεμνηται. ἃ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος· Εἰς τὸν θάνατον μυ βαπτίσατε ἀλλα πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτὺς εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Τὸν δὲ μὴ ὕτω δρῶντα Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, τῇ ἀφαιρέσει ζημιῦσθαι τῆς Ἱερωσύνης.

Ἀλλὰ γὰρ ὁ θ'. Κανὼν τῆς Οἰκυμενικῆς β'. Συνόδυ, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τὺς ἐξ αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας, ἀριδήλως νομοθετεῖ. Εἰς δύο γὰρ μοίρας ἅπαντας διελὼν, τὺς μὲν Μύρῳ χρίεσθαι, τὺς δὲ ἀβαπτίζεσθαι διωρίσατο. Ἀρειανὺς μὲν, ἢ Μακεδονιανὺς, ἢ Σαββατιανὺς, ἢ Ναβατιανὺς, τὺς λέγοντας ἑαυτὺς Καθαρὺς, ἢ Ἀριστερὺς ἢ Τεσσαρεσκαιδεκατίτας, ἤτοι Τετραδίτας, ἢ Ἀπολλιναριςὰς, ἐπείπερ ἐξίσης ἡμῖν τῷ θεῷ τελῦνται Βαπτίσματι, ἐκ οἴεται δεῖν τύτυς ἀναβαπτίζειν, ἀλλὰ μετὰ τὸν τῆς σΦετέρας αἱρέσεως ἔγγραΦον ἀναθεματισμὸν τῷ ἁγίῳ χρίειν Μύρῳ κελεύει, τό τε μέτωπον, ἢ τὺς ὀΦθαλμὺς, ἢ τὰς ῥῖνας, τό τε σόμα, ἢ τὰ ὦτα, ἢ σΦραγίζοντας, λέγειν· ΣΦραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίυ. Ἀμήν.

Εὐνομιανὺς γε μὴν, τὺς εἰς κατάδυσιν βαπτιζομένυς μίαν, ἢ Μοντανισὰς, τὺς καλυμμένυς Φρύγας, ἢ Σαβελλιανὺς τὺς διδασκοντας τὴν Υἱοπατρίαν, ἢ τὺς παραπλησίυς τύτοις, ὡς ἤδω ἄμεινον τῶν ἀβαπτίσων Ἑλλήνων, ἀληθείας διϰαζύσης, Ϧκειωμένυς, τῇ Καθολικῇ προσιόντας Ἐκκλησίᾳ. ἱερῶς κελεύει βαπτίζεσθαι ἢ γὰρ ὅλως ὐκ ἐβαπτίσαντο, ἢ βαπτισαμένυς ἃ κατὰ τὰς θεσμὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐσημήναντο. ταῦτά τοι ἢ ὡς ἀΦώτιστοι τοῖς

θέοις Πατράσι λογίζονται.

Ὁ δὲ τῆς ὠ Λαοδικείας μή. ἢ τῷ ἐπερωτᾶν χρίεσθαι Μύρῳ τοὺς φωτιζομένους θεσπίζει. τοῦτο γὰρ ταῖς εὐχαῖς ἢ τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἁγιαζόμενον, τοὺς χριομένους ἁγιάζει, ἢ μετόχους τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Χριστὸν καθίστησιν, εἰμὴ τὸ τοῦ βίου ἠμελημένον, ἢ ἡ τῶν ἔργων φαυλότης ἡμᾶς τοιούτους ἀλλοτριώσηε.

Ὁ δὲ ς'. τῆς ὠ Νεοκαισαρείας Συνόδου· τῶν γυναικῶν τὰς ἐγκύμονας μὴ ἀπάγεσθαι βελομένας βαπτίσασθαι· ἐν γὰρ κοινωνεῖ ταύταις τοῦ φωτίσματος ἢ τὸ ἔμβρυον, μήτω πρὸ τῆς φύσεως δεξάμενον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ προαίρεσιν, ἢ χάρονος. ὐδὲ οἷόν τε περιεργάσασθαι, ὅπως ἔχωσι βαθέσεως. τὰ δὲ γε νήπια τῶν ἀναδόχων κατατιθέμενα, ἢ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς φωτιζόμενα, τῆς θείας κοινωνοῦσιν ἐλλάμψεως.

Ὁ δὲ ς'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· ἡ κατηχουμένη γυνὴ, φησὶν, εἰ κατὰ τὴν ἡμέραν, ὡ ἦ βαπτισθῆναι προέθετο, τὰ κατ' ἔθος αὐτῇ συμβαίνειν, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ὑπερτιθέσθω τὸ φώτισμα.

Ὁ δὲ ά. αὐτοῦ· ὁ παιδίον κατηχούμενον, ἢ ἢ ἀνὴρ, τῆς ἱερᾶς τελουμένης θυσίας, προστελθὼν ἀτονήρως τῶν θείων μεταλήψεται Δώρων, ἀγνοοῦντος τοῦ Ἱερέως ἵνα τοῦτον κατηχούμενον, εὐθὺς βαπτίζεσθω· ὑπὲρ γὰρ Κυρίου προσκέκληται.

Ὁ δὲ γ'. τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου· κἂν χωρισμὸν, φησὶν, ὑπομένωσι τινὲς τῶν κατηχουμένων, ἐπιτιμηθέντες πταισμάτων ἕνεκα ἢ μέλλωσι τελευταῖν· βαπτιζέσθωσαν, ἢ μὴ ἀμέτοχοι τῆς χάριτος τῶν ἀνθρωπίνων ἀποδημήτωσαν.

Ὁ δὲ β'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· Κατηχούμενον Δαιμονῶντα, πρὶν ἢ τοῦ ἀκαθάρτου Δαίμονος καθαρθῆναι, κωλύει βαπτίζεσθαι. ἀθέμιτον γὰρ τὸν παρασχόντα ἑαυτὸν τῷ πονηρῷ Δαίμονι εἰς ὠείκησιν τῇ πρὸς τὰ φαῦλα ῥοπῇ, ἢ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑποδέχεσθαι, μὴ τελέως ἀπαλλαγέντα τοῦ σκοτεινοῦ ἢ πονηροῦ Πνεύματος. Εἰ δὲ ἡ τελευτὴ τούτῳ ἐπισαίη, κελεύει βαπτίζεσθαι, ἵνα μὴ κωφὸς ἐξέλθῃ τοῦ βίου, ἢ ἀμέτοχος τῆς θείας χάριτος.

Ὁ δὲ δ'. ἀδὲ μὴ ὑπὸ Δαίμονος, φησὶν, ὁ Κατηχούμενος ὠχλῆται, ἀλλ' ὑπὸ νόσου τῶν φρενῶν ἐξεκρούσθη, ὡς μηδὲ ἀποκρίνεσθαι οἷός τε· ἀφιεμένου ἢ τὴν φθοράν. ἀλλ' ἐπεὶ ἔδειξεν ἐκ προαιρέσεως τὴν πίστιν ἀσπάζεσθαι, ἐκεῖνος εἰς τοὺς Κατηχουμένους καταταγείς, ἀναμφιβόλως βαπτίζεται.

Ὁ δὲ ιά. τῆς ὠ Καρθαγένης Συνόδου· ἡ ἁλὰ τοῦ Βαπτίσματος, φησὶ, χορηγουμένη Χάρις ἡμῖν, ὃ μόνον τῶν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, ἀλλὰ ἢ δύναμιν ἐνίησιν ἡμῖν εἰς τὸ μηκέτι ἁμαρτάνειν ἡμᾶς, εἰ μὴ ἁλὰ ῥαθυμίαν ἐκόντες, τὰ τῆς ἁμαρτίας ἠσπασάμεθα· τοὺς δὲ μὴ οὕτω φρονοῦντας, τῷ ἀναθέματι παραπέμπει.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Λύει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος Φωτισθῆναι, ἢ ἀποδύει, ἢ ὑπολύει αὐτόν. Καὶ ἔστησιν αὐτὸν κατὰ Ἀνατολάς. Μανοχίτωνα. Λυσόζωνον. Ἀσκεπῆ. Καὶ ἀνυπόδετον. Ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ γ'. Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, ἢ τὸ στῆθος, ἐκ τρίτου.

Καὶ

Καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων.

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, ἢ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν καταξιωθέντα Φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, ἢ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόσυσον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, ἢ ἔμπλησον αὐτὸν τῆς εἰς σὲ πίστεως, ἢ ἐλπίδος, ἢ ἀγάπης· ἵνα γνῷ, ὅτι σὺ μόνος Θεὸς ἀληθινὸς, ἢ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἢ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ ὦ πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, ἢ τὰ ἀρεστά σοι φυλαξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου ἔνωσον αὐτὸν τῇ ποίμνῃ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, ἢ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔσωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν ἐν ἐλέει διαπαντὸς, ἢ τὰ ὦτά σου τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρανον αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἢ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ· ἵνα ἐξομολογήσηταί σοι, προσκυνῶν ἢ δοξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, ἢ ὕψισον, ἢ αἰνέσῃ σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Οὐρανῶν, ἢ σοῦ ἐστιν ἡ δοξα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀφορισμὸς ά. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιτιμᾷσοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν Κοσμον, ἢ καταισχηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλῃ τυραννίδα· ἢ τοὺς ἀνθρώπους ἐξελήται ὧς ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσον. Ἡλίου σκοτισθέντος, ἢ γῆς σαλευομένης, ἢ μνημάτων ἀνοιγομένων, ἢ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων. ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, ἢ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι σὲ τὸν διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἢ τάξαντος τὰ Χερουβὶμ, ἢ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι. Κατ' ἐκείνου γένου ὁρκίζω, τοῦ περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, ἢ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· ὁ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους, ἢ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ ἢ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν, Φοβήθητι, ἔξελθε, ἢ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου· ἢ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῇς εἰς αὐτὸ· μηδὲ συναντήσῃς τούτῳ, ἢ ὠφεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτὶ, μὴ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρᾳ, ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέ-

ρας τῆς Κρίσεως Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους. ὃν τρέμουσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ. ὃν τρέμει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κατ ἐκείνου γάρ σε ὁρκίζω, τὸ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων· τοῦ ποιοῦντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πῦρ φλέγον. ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς β'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ Φοβερὸς καὶ ἔνδοξος ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, Διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν· δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῷ σου δυνάμει, ἀποσῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω σε παμπόνηρον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· τοῦ εἰποντος τῷ καθῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι, ἔξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δυναμιν τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν Φοβήθητι τὸν Θεὸν ᾧ τῷ προσαγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐνήρικται· Τὸν κτίσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ σήσαντα τὰ ὄρη σταθμῷ· καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· καὶ θάντα ἄμμον θαλάσσῃ ὅριον, καὶ ὃν ὕδατι σφοδρῷ τρίβων ἀσφαλῆ. Τὸν ἁπτόμενον τῶν ὀρέων καὶ καπνίζοντα τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείναντα τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· τὸν θεμελιώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὃ κλιθησεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ προσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἔξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένου. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους Παθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος, καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς Φοβερᾶς· ἥξει γάρ, καὶ ἐ χρονιεῖ· κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ, καὶ τὴν σύνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, παραδοὺς

εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ ἐκβάνυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς γ'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαὼθ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πασαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακιαν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ αὐτοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου. Ἐπετίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτὰ, καὶ καθάρισον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ τῇ ὀξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ταχει καὶ δὸς αὐτῷ νίκας κατ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων· ὅπως τοῦ παρά σου ἐλέους τυγχάνων, καταξιωθῇ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, καὶ δοξάζοι σε ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ὢν Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου, εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδὼν, ἀλλ οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρωσαμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, προσδεξαι εἰς τὴν Βασιλειαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διανοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν Φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ Ἄγγελον Φωτεινὸν ῥυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πασης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ Φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς, τὸ στόμα, τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στῆθος, λέγων.

Ἔξελασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῦον αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ. Καὶ λέγει τοῦτο ἐκ γ'.

Πνεῦμα πλάνης πνεῦμα πονηρίας πνεῦμα εἰδωλολατρείας, καὶ πάσης πλεονεξίας πνεῦμα ψεύδους, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ποίησον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας σου μάνης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου ἵνα καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολας σου πολιτευσαμενος καὶ φυλάξῃς τὴν σφραγῖδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ

εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυσμοῦσι, καὶ ὑπολυσμοῦσι τὸ βαπτιζομένῳ, ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμὰς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει γ'.

Ἀποτάσσῃ τῷ Σατανᾷ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ λέγεται ἐκ γ'. Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκασον ὁ Κατηχούμενος. ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ. εἰ ἔσιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ παιδίον, καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι. Καὶ ὅτε εἴπῃ γ'. ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζομένων.

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος· Ἀπεταξάμην· καὶ ὅτε εἴπῃ τρὶς, λέγει ὁ Ἱερεύς.

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ· καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ Ἀνατολὰς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεύς γ'.

Συντάσσῃ τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων· Συντάσσομαι. ἐκ γ'. εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεύς.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην. καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; καὶ λέγει· Πιστεύω αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ, καὶ λέγει τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ Ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ'. τὸ Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀποκρινομένου καθ' ἕκασον τοῦ Κατηχουμένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου, ὡς εἴρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τρὶς, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόντος τὸ Ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην. καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Καὶ προσκύνησον αὐτῷ. καὶ προσκυνεῖ, λέγων·

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου Φώτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χαριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος· ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως εἰς ἕνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου

Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἁλάσσων τὴν Ἱερατικὴν στολὴν λευκὴν, καὶ Ἐπιμανίκια, καὶ ἁπτομένων πάντων τῶν κηρῶν, λαβὼν Θυμιατὸν, ἀπέρχεται σὺν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ θυμιᾷ κύκλῳ, καὶ ἀποδοὺς τὸν Θυμιατὸν προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς, ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν νῦν προσερχομένων τῷ ἁγίῳ Φωτίσματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν Φωτὸς, καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο λουτρὸν τῆς παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπισάμενος μόνος· ὁ γάρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμὲ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ ἀλλὰ παρίδε μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἁγίασον ὁλοτελῇ τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ ἵνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἠρτημένῃ τῆς σῆς ἀφάτου Φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἁμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ δέσποτα ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφεὶς τεταπεινωμένον· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου. τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου· καὶ μόρφωσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγεννᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος· καὶ οἰκοδομήσον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθελῇς ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ

Ἀπο-

Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μὴ ἐκτίλῃς· ὅπως προκόπτοντος αὐτῷ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζηται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Δῆλα δὴ ὅτι ἐκ ἐκφωνεῖ ἀλλὰ τὸ, Ἀμήν, καθ' ἑαυτὸν λέγει.)

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (τρὶς) Σὺ γὰρ βουληθεὶς ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παράγαγες τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἰδιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος σὲ δοξάζει Σελήνη σοὶ λατρεύουσιν αἱ πηγαὶ Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιέσχισας τὴν θάλασσαν ψαμμῷ σου πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροί σε προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἑστῶτα καὶ περιϊπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης καταχαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναεχόσου καὶ ἀνέκφραστος ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γινόμενος. ὁ γὰρ ἔφερες Δέσποτα δι' ἀπλάγχνα ἐλέους σου θεασασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν κηρύττομεν τὸν ἔλεον· οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν ὠδῖνας ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἁγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου. πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἁγίασας οὐρανόθεν καταπέμψας τὸν Ἁγιόν σου Πνεῦμα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνετρίψας δρακόντων. Αὐτὸς ἔν Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, παρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (τρὶς.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον νοσημάτων ἀλεξιτήριον δαίμοσιν ὀλεθριον, ταῖς ἀντιαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὀνομά σου Κύριε ἐπεκαλέσαμην τὸ θαυμαστὸν, καὶ ἔνδοξον, καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ

Καὶ σφραγίζει, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ, τρίτον, Καὶ ἐπεύχεται λέγων·

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τῦ τιμίυ Σταυρῦ συ πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. (γ'.) Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἀναίρια καὶ ἀφανῆ εἴδωλα, καὶ μὴ ὑποχρυβήτω τῷ ὕδατι τύτῳ δαιμόνιων σκοτεινὸν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ δεόμεθά συ, πνεῦμα πονηρὸν, σκότυς λογισμῶν, καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀναδείξον τὸ ὕδωρ τῦτο, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἁγιασμῦ, καθαρισμὸν σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων, φωτισμὸν ψυχῶν, λυτρὸν παλιγγενεσίας, ἀνακαινισμὸν πνεύματος, ἱλαθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, πηγὴν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε Λύσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε· Ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· Σὺ ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι Κύριε τύτῳ, καὶ δὸς μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον τὸν ἀναπαινούμενον κατ' εἰκόνα τῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα γενόμενος σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τῦ θανάτυ αὐτῦ διὰ τῦ Βαπτίσματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεως γένηται. καὶ φυλάξας τὴν δωρεὰν τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος, καὶ αὐξήσας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῇ τοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν Οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τῦ Ἐλαίυ ἀγγεῖον γ'. Καὶ σφραγίζει τρίτον τῦτο, ἤτοι τὸ Ἔλαιον, βασταζόμενον ὑπὸ τῦ Διακόνυ, καὶ ἑπόντος τῦ αὐτῦ.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νωε περιῤῥὰν ἀποσειλας, καρφος ἐλαίας ἔχυσαν ἐπὶ τῦ σώματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τῦ κατακλυσμῦ· καὶ τὸ τῆς χαριτος Μυστήριον, δι' ἐκείνων προτυπώσας· καὶ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἁγίων συ Μυστηρίων χορηγήσας. Ὁ δι' αὐτῦ καὶ τοὺς ἐν νομῷ Πνεύματος Ἁγίυ πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τῦτο τὸ Ἔλαιον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος· ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὅπλον δικαιοσύνης, ἀνα-

καινι-

καινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριομένοις πίστει, ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῦ εἰς δόξαν σὴν, καὶ τῦ μονογενῦς συ Υἱῦ, καὶ τῦ Παναγίυ, καὶ ἀγαθῦ καὶ ζωοποιῦ συ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ψάλλων τὸ Ἀλληλούϊα τρὶς σὺν τῷ Λαῷ ποιεῖ Σταυροὺς γ'. μετὰ τῦ Ἐλαίυ ὡ τῷ ὕδατι. Εἶτα Ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων, καὶ ἁγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τῦ Ἐλαίυ, καὶ ποιεῖ Σταυρὸν τύπον ἐπὶ τῦ μετώπυ, καὶ τῦ στήθυς, καὶ τῶν μεταφρενίων λέγων·

Χρίεται ὁ δῶλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτῦ τὸ στῆθος, καὶ τὰ μετάφρενα.

Εἰς μὲν τὸ στῆθος λέγει. Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς τὰς ἀκοὰς· Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τοὺς πόδας· Τὸ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά μυ.

Εἰς τὰς χεῖρας· Αἱ χεῖρές συ ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅτε χρισθῇ ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἕρθιον αὐτὸν κατέχων καὶ βλέποντα κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δῶλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρός. Ἀμήν. καὶ τῦ Υἱῦ. Ἀμήν. καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Ἀμήν. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα πρσερήσει, κατάγων αὐτὸν, καὶ ἀνάγων. Καὶ μετὰ τὴν Βάπτησιν νίπτεται ὁ Ἱερεὺς ψάλλων σὺν τῷ Λαῷ·

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι μακάριος ἀνήρ. Καὶ τὸν λοιπὸν Ψαλμόν.

Τῦτο δὲ λέγεται γ'. Καὶ ᾠδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια, λέγει.

Ἐνδύεται ὁ δῶλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται Τροπάριον, εἰς ἦχον πλ. δ'

Χιτῶνά μοι παρασχὼ φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν

Καὶ μετὰ τὸ ὠδῦσαι αὐτὸν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει Φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ καὶ Θεῦ ἡμῶν· καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ Ἁγίῳ ὕδατι καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῶ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλον σε τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐνεσίων καὶ ἀνενσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς Δέσποτα παμβασιλεῦ εὐσπλαγχνε χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς δωρεᾶς τῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παντοδυνάμου καὶ προσκυνητῦ σε Πνεύματος· καὶ τὴν μετάληψιν τῦ ἁγίου Σώματος καὶ τῦ τιμίου Αἵματος τῦ Χριστῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Βεβαίωσον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Πίστει. ῥῦσαι ἀπὸ τῦ πονηρῦ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῦ καὶ τῷ σωτηρίῳ σε Φόβῳ, ἐν ἁγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτῦ διατήρησον· ἵνα ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σε βασιλείας γένηται.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν Βαπτισθέντα τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν Σταυρὸν τύπον ἐπὶ τῦ μετώπου καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τῦ στόματος, καὶ τῶν ὤτων, καὶ τῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, λέγων

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν. Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῦ Ἀναδόχου καὶ τῦ Βρέφους σχῆμα κύκλου καὶ ψάλλουσι

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα ἐκ γ'.

Εἶτα τὸ Προκείμενον ἦχ. δ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολὴ Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ς'. γ'.

Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον αὐτῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ συμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τῦ θανάτου αὐτῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα κα-

ταργηθῇ

ταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσωμεν αὐτῷ. Εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κή. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίσασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ καὶ τῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος. Ἀμήν. Εἶτα Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρουσιν αὐτὸ ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ ἀπολῦσαι. Καὶ λύει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σαβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Ὁ λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τῦ ἁγίου Βαπτίσματος τῷ δούλῳ σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ χαρισάμενος· Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῦ ἀναυγάζων διαπαντὸς εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτῦ ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον· τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα ὃ περιεβαλετο, ἀῤῥύπωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σφραγῖδα τῇ χάριτί σου διατήρησον· ἵλεως αὐτῷτε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν ἐρανιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐνεσίων καὶ ἀνενσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπίθες αὐτῷ τὴν χεῖρά σου τὴν

χρα-

κραταιὰν, ἢ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἁγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀρραβῶνα διαφύλαξιν· ἢ ἀξίωσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἢ εἰς τὴν σὴν εὐαρέσκειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἐνδυσάμενος σὲ τὸν Χριστὸν ἢ Θεὸν ἡμῶν σοὶ ὑπέκλινε σὺν ὑμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν· ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μαχητὴν ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ ἢ ἡμῶν. τῷ δὲ σῷ ἀφθάρτῳ σεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον. Ὅτι σὸν ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν· ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ἐκ τῶν τοῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ξή.

Μετὰ τὴν ζ' ἡμέραν ἀπολύεται τὸ Βρέφος ἢ τὸ ἀπόλυσμα ὡ ἰδιάζοντι ἢ καθαρῷ τόπῳ δεῖ χεθῆναι. ἀλλὰ ἢ τὰ ἄμφια ὡ οἷς ὡ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἔλησε τὸ Βρέφος ἡμέρας ἰδιαζόντως ἀποπλύναι ὀφείλει.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῇ Εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς λογικῆς ἢ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτὸν ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετοῦσα τῇ λογικῇ ψυχῇ Κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θεὶς ἢ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· τοῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ἐσκέπασας πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταξολαῖς τῶν ἀέρων, ἢ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας. Ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστῶσοι τῷ ἀρίστοτέχνῃ. Αὐτὸς Δέσποτα ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντελάμενος ἡμῖν πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν· τὸν προσελθόντα δεῦρο σου (τόν δε) ἀπαρχὴν παίσασθαι, κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εὐλόγησον ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ· ἢ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετῶν ἐν τῷ νόμῳ σου ἢ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν. Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς Κολυμβήθρας διὰ τῆς

σῆς ἁγαθότητος, ἁγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας εὐλόγησον τὸ παρόν νήπιον ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἡ εὐλογία σου καταβήτω. Καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ Δαβὶδ τὸν Βασιλέα εὐλόγησον ἢ τὴν κεφαλήν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε,) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὅπως προκόπτων ὡ ἡλικίᾳ ἢ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, ἢ ὑδῇ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ κεφεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων

Κείρεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ἡ δούλη) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα μεμηνυκεῖ τῷ Ἀναδόχῳ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος. Ἀπόλυσις.

Εὐχαὶ, ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων, ἢ τοὺς ἐκάστην ἀσθένειαν

Ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἢ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ τῶν πυρίνων ταγμάτων δημιουργὸς ἢ τῶν αὐλῶν Δυνάμεων τεχνουργὸς, ὁ τῶν ἐπουρανίων, ἢ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης ὃν εἶδον ἐδὲ εἰδοὺς ἀνθρώπων ἐδὲ ἰδεῖν δύνανται ὃν Φοβοῦνται, ἢ τρέμει πᾶσα ἡ Κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντα ποτὲ Ἀρχιερατηγὸν ἢ τὴν τότε λειτουργίαν παραχρῆμα ἀθετήσαντα ῥίψας ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ τοὺς συναπεσάτας αὐτῷ Ἀγγέλους δαίμονας γενομένους, εἰς σκότωσιν βυθοῦ ταρταρώσας δος τὸν ἀφορισμὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τελείωσον, Φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ τῷ προσηγορευμένῳ τῆς πονηρίας ἢ πάσας τοὺς Φαλαγξιν αὐτοῦ ταῖς συνεκπεσούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω ΦωτοΦορίας ἢ τρέψον αὐτοὺς εἰς Φυγὴν, ἢ ἐπίταξον αὐτῷ ἢ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι πάντες λῶς ἵνα μήτι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσηται ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν ὅτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὀφέων ἢ σκορπίων, ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται ἢ μεγαλύνεται ἢ παρὰ πάσης πνοῆς ἀ Φοίβῳ δοξάζηται τὸ Παναγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῶν

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τῆ αὐτῆ. Τῆ Κυρίη δεηθῶμεν.

Ἐξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκριφθέντα ἐκ τῆς ἀνωφωτοφορίας, καὶ σκότῳ βυθῆ κατασχεθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Ἐξορκίζωσε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν τῆς σῆς ἀκόλουθον προαιρέσεως. Ὁρκίζω σε πνεῦμα ἀκάθαρτον κατὰ τῆ Θεῆ Σαββαὼθ, καὶ πάσης φρατιᾶς Ἀγγέλων Θεῆ, Ἀδωναΐ, Ἐλωΐ, Θεῆ παντοκράτορος, ἔξελθε καὶ ἐπαναχώρησον ἀπὸ τῆ δούλη τῆ Θεῆ (τῆδε.) Ἐξορκίζω σε κατὰ τῆ Θεῆ τῆ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τῆ Κυρίη ἡμῶν Ἰησῆ Χριστῆ, τῆ μονογενῆς Υἱῆ αὐτῆ, τῆ πρὸ τῶν αἰώνων ἀῤῥήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτῆ γεννηθέντος· τῆ τὴν ἀόρατον καὶ ὁρατὴν Κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τῆ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλασθργήσαντος· τῆ νόμῳ πρότερον Φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπισασίᾳ Φυλάξαντος· τῆ ὕδατι τὴν ἁμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσες ἀνασομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων κατασείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόῤῥων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, ἧ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τῆ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύραννον Φαραὼ, καὶ φρατὸν θεομάχον εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον· τῆ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένε Ἁγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως, καὶ σῴας τὰς σφραγίδας τῆς ἁγνείας φυλάξαντος· τῆ πλύνῃ βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ῥύπον εὐδοκήσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπεσπασάμεθα. Ἐξορκίζω σε κατὰ τῆ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένε, ὃν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσαι μετριάσαντα, ὅτε ὁ ἄναρχος Πατὴρ τὴν ἀναρχον γέννησιν τε Υἱε ἀπεκάλυψε, καὶ τῆ Ἁγίε Πνεύματος ἡ καταβασις τῆς Τριάδος ἕνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐκεῖνε τῆ ἄνεμον ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλύδωνα θαλάσσης πραΰναντος, τῆ σίφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμμάτων ἀπὸ μήτρας λεπώσας πυλῳ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἁρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τῆ γένες ἡμῶν διάπλασιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνεθώσαντος· τῆ σίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκρὸς ἐκ τῶν ταφων ἀναστήσαντος, τῆ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος, καὶ τὸν ᾅδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανατῳ κατασκευάσαν-

τος. Ὁρκίζω σε κατὰ τῆ Θεῆ τῆ Παντοκράτορος, τῆ τῇ Θεοπνεύστῳ Φωνῇ τὸς ἀνθρώπες ἐμπνεύσαντος, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος καὶ πᾶσαν τὴν Οἰκεμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δραπέτευσον, ἀναχώρησον δαιμόνιον ἀκάθαρτον, καὶ ἀναγὲς, καταχθόνιον, βύθιον ἀπατηλὸν ἄμορφον, θεατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν ὅπε ἂν τυγχάνῃς· ἢ ἀπέρχη ἢ αὐτὸς εἶ ὁ Βεελζεβὺλ ἢ κατασείων, ἢ δρακοντοειδὴς, ἢ θηριοπρόσωπος ἢ ὡς ἀτμὶς ἢ ὡς κακὸς φαινόμενος· ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἑρπετὸν, ἢ ὡς πετεινὸν, ἢ νυκτέλαλον, ἢ χωφὸν ἢ ἄλαλον, ἢ ἐκφοβῆν ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ σπαράσον, ἢ ἐπιβλεπτὸν· ἢ ὦ ὕπνῳ βαρεῖ ἢ ὦ νόσῳ ἢ ὦ μαλακίᾳ, ἢ ὦ γέλωτι ῥέμβον, ἢ δακρυα φιλήδονα ἐμποιῆν ἢ λάγνον, ἢ δυσώδες, ἢ ἐπιθυμητικὸν, ἢ ἡδονικὸν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανὲς, ἢ ἀφροδισιακὸν, ἢ ὠσχηματικὸν, ἢ ἀναιδὲς, ἢ φιλόνεικον, ἢ ἀκατασατον ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιούμενον, ἢ χρόνῳ τινὶ συντρεπόμενον ἢ ὀρθρινὸν, ἢ μεσημβρινὸν, ἢ μεσονυκτικὸν· ἢ ὡρίας τινὲς ἢ αὐγῆς, ἢ αὐτομάτως συνήντησας, ἢ ἐπέμφθης ὑπό τινος, ἢ προσεπίλασας ἄφνω ἢ ὼ θαλάσσῃ, ἢ ὼ ποταμῷ ἢ ὑπὸ γῆς ἢ φρέατος ἢ κρημνὲ, ἢ ἐκ λακκε, ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίε, ἢ ἀκαθάρτε ἢ ἄλσες, ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρε, ἢ ὄρνεε, ἢ βροντῆς ἢ ἐκ σεγης λετρε· ἢ ὼ χολυμβήθρᾳ ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικῆ· ἢ ὁπόταν ἴσμεν, καὶ ἐκ ἴσμεν, ἢ γνωσὸν, ἢ ἄγνωσον· καὶ ἐξ ἀπερισκέπτε τοπε μερισθητι, καὶ ἀπαλλαγηθι. Αἰσχύνθητι τὴν εἰκόνα τὴν χειρὶ Θεῆ πλασθεισαν καὶ μορφωθεῖσαν φοβήθητι τῆ σαρκωθέντος Θεῆ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῆς εἰς τὸν δοῦλον τῆ Θεῆ (τῆδε) ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρὰ καὶ καμινος πυρὸς, καὶ τάρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμὸς, ἄμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει φοβήθητι, φιμώθητι φύγε μὴ ὑποσρεψῃς μὴ ὑποχρυβῆς μεθ' ἑτέρας πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων· ἀλλὰ ἀπελθε εἰς γῆν ἀνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἄνθρωπος ἐκ οἰκεῖ, θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τὲς βασκαίνοντας, καὶ ἐπιβλεύοντας τῇ αὐτῆ εἰκονι, καὶ σειραῖς ζόφε ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμονον, καὶ ἐφευρετὴν διαβολον ὅτι μεγας ὁ φόβος τῆ Θεῆ καὶ μεγαλη ἡ δόξα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱε καὶ τῆ Ἁγίε Πνεύματος. Εὐχὴ ἑτερα, τῆ αὐτῆ.

Ὁ Θεὸς τῶν Οὐρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν Φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἀγγέλων τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχὺν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν κράτος Θεὸς ὁ τῶν ἀοράτων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῆ Χριστῆ ὁ τὰς δεσμευθείσας τῷ θανατῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν

προσηλωθέντα ἀνθρωπον τῷ σκότει διὰ τὰ μονογενῆς σε Υἱὸ Φωτίσας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, ἡ παν βάρος ἀποσκεδάσας, ὁ πᾶσαν την προσβολὴν τῆ ἐχθρῆ ἀΦ' ἡμῶν χωρίσας. Υἱὲ ἡ Λόγε τῆ Θεῆ, ὁ ἀπαθανατίσας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σε, ἡ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δοξῃ σε, ὁ ἐξ ἀνθρωπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγείρσει τῇ σῇ χαρισαμενος, ὁ παντα δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τῆ Σταυρῆ σε βασασας, ὁ τὸ σώτριμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, ἡ ἱασάμενος Κύριε, ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ἐδὸν εἰς Οὐρανὸς, ἡ Φθορὰν εἰς ἀΦθαρσίαν μετασκευάσας. Εἰσακεσόν με πόθῳ ἡ Φοβῳ κεκραγότος πρὸς σὲ, ᾧ τὰ ὄρη τῷ Φόβῳ τήκονται σὺν τῷ σεισμάτι τῆς ὑπ' Οὐρανόν· ᾧ τῇ δυνάμει ἅλαλοι στοιχείων ψυχαὶ Φρίττουσι τηρῆσαι τὲς ἑαυτῶν ὅρες δι' ᾧ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως ἐχ ὑπερβήσεται ὅρες τὲς ταχθέντας αὐτῷ ἀλλ' ἀναμένει σόνον τὴν σὴν βολήν· δι' ὃν πᾶσα ἡ Κτίσις ὠδίνει συνάζεσα σε ναγμοῖς ἀλαλήτοις, εἰς καιρὲς μένειν ἐπιταχθεῖσα ὃν πᾶσα Φυσις ἀνατία πεΦευγε, ἡ τῆ ἐχθρῆ σρατιὰ δεδάμασαι, ἡ διάβολος πέπτωκε, ἡ ὁ Φις πεπάτηται, ἡ δρακων ἀνῄρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐΦωτίσθησαν, ἡ ἐκρατυνώθησαν ἐν σοὶ Κύριε· δι' ὃν ζωὴ πεΦανέρωται, ἐλπὶς ἵδρυται, ἡ πίσις κεκράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται· δι' ὃν ἀνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πισεύσας ἐν σοί. τίς γάρ ἐστιν ὡς σὺ Θεὸς Παντοκράτωρ, διὸ δεόμεθά σε Θεὲ Πατέρων, ἡ Κύριε τῆ ἐλεος προκώνιε, ἡ ὑπερύψιε, τὸν πρὸς σὲ ἐληλυθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σε, ἡ τὸ ἠγαπημένο σε παιδὸς Ἰησῆ Χρισῆ, ἡ τῆ Ἁγίε, ἡ παντοδυνάμε, ἡ ζωοποιῆ σε Πνεύματος πρόσδεξαι ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῆ πᾶσαν μαλαχίαν, πᾶσαν ἀπισίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, σπαραχτικὸν, καταχθόνιον πύρινον, δυσωδιακὸν, ἐπιθυμητικὸν, Φιλόχρυσον, Φυλάργυρον, τυΦωνικὸν, πορνικὸν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινὸν, ἄμορΦον, ἀναιδὲς Ναὶ ὁ Θεὸς, ἀπέλασον ἀπὸ τῆ δάλε σε (τῆ δαίνε) πᾶσαν ἐνέργειαν τε διαβόλε, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν Φαρμακείαν εἰδωλολατρείαν ἀστρομαντίαν, ἀστρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρνεοσκοπίαν, ἡδυπάθειαν, ἔρωτα, Φιλαργυρίαν, μέθην, πορνείαν μοιχείαν, ἀσέλγειαν ἀναίδειαν, ὀργὴν, Φιλονεικίαν, ἀκατασασίαν, ἡ πασαν ὑπόνοιαν πονηρὰν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμΦύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σε τὸ εἰρηνικὸν, ὅπως Φερεβόμενος ὑπ' αὐτῆ, ποιήσῃ καρπὸν πίσεως, ἀρετῆς, σοΦίας, ἀγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρησότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωΦροσύνης, συνέσεως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται δῆλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησῆ Χρισῆ πισεύων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρόντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων,

ὠδὲ-

ἐνδόξων Κυριοτήτων, ἡ πάσης ἐρανίε σρατιᾶς· σὺν τέτῳ Φύλαξον τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ Κύριε, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομαν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τῆ Χρυσοσόμε, εἰς τὰ αὐτά. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆ διαβόλε, ἐῦσαι τὸν δῆλόν σε (τόν δε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων. ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς ἡ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε, ἡ δαίμοσιν, ἀποσῆναι τῆς ψυχῆς ἡ τῆ σώματος τῆ δάλε σε (τῆ δε.) ἡ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ. Φυγαδευθείησαν τῷ ὀνόματί σε τῷ ἁγίῳ, ἡ τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, ἡ τῆ ζωοποιῆ σε Πνεύματος, ἀπὸ τῆ πλάσματος τῶν χειρῶν σε. ἵνα καθαρισθεὶς ἀπὸ πάσης ἐπηρείας διαβολικῆς, ὁσίως, ἡ δικαίως, ἡ εὐσεβῶς ζήσῃ, ἀξιέμενος τῶν ἀχράντων Μυσηρίων τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, ἡ Θεῆ ἡμῶν· μεθ' ᾧ εὐλογητὸς εἶ ἡ δεδοξασμένος, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τῆ αὐτῆ. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, ἡ δυνάμει ῥήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιΦάνηθι ἡ νῦν διὰ τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ ἐπὶ τὸ πλάσμα ὃ κατ' εἰκόνα σε ἐποίησας, ἡ ἐξελῆ αὐτὸ καταδυναστευόμενον ὑπὸ τῆ ἀντικειμένε· ἵνα ἐλεηθὲν, ἡ καθαρισθὲν, ἀταγῇ τῇ ἁγίᾳ σε ποίμνῃ, ἡ Φυλαχθῇ ναὸς ἔμψυχος τῆ Ἁγίε Πνεύματος, ἡ τῶν θείων ἡ ἀχράντων Ἁγιασμάτων. Χάριτι, ἡ οἰκτιρμοῖς, ἡ Φιλανθρωπίᾳ τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, μεθ' ᾧ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τῆ αὐτῆ. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἐπικαλέμεθά σε Δέσποτα Θεὲ Παντοκράτωρ, ὕψισε, ἀπείραξε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ, ἐπικαλέμεθά σε τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, ἡ τὴν γῆν· ἐκ σῆ γὰρ ἀνεΦύη ἡ τὸ Α, ἡ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ, ἡ τὸ Τέλος· ὁ δὲς τοῖς ἀνθρώποις ὑπακέειν τετράποδα, ἡ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτὰ Κύριε· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σε τὴν κραταιὰν, ἡ τὸν βραχίονά σε τὸν ὑψηλὸν ἡ τὸν ἅγιον, ἡ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σε τῆτο· ἡ κατάπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικὸν, Ἄγγελον κραταιὸν, ψυχῆς ἡ σώματος Φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, ἡ ἀπελάσει ἀπ' αὐτῆ πᾶν πονηρὸν ἡ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριος μόνος, ὑψισος, παντοκράτωρ, εὐλογητὸς εἰς τὲς αἰῶ-

ἅπας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα, τῦ αὐτῦ Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν
Τὴν θειαντε ἡ ἁγίαν, ἡ μεγάλην, ἡ φρικτὴν, ἡ ἄσεκτον ὀνομασίαν
ἡ ἐπίκλησιν ποιεῖμεν πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν ἀποσατα ὡσαύτως ἡ ἐπι
τίμησιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν Διαβολε. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἀναρχος
ὁ Φοβερὸς, ὁ ἀόρατος τῇ ὐσίᾳ ὁ ἀνείκαστος τῇ δυνάμει ἡ ἀκαταλήπτος
τῇ Θεότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἡ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμή-
σει σοι Διαβολε· ὁ ἐκ τῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπραγῶς λο,φ
συσησάμενος ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος
Διαβολε, ὁ προσκαλέμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης ἡ ἐχχέων αὐτὸ ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνμα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾷ
σοι Κύριος Διάβολε, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμήτων ἐρανίων Γαγμάτων πυρί-ων
Φόβῳ λειτεργύμενος, ἡ ὑμνύμενος ἡ ὑπὸ πληθες χορῶν Ἀγγελικῶν
ἡ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκυνύμενος, ἡ δοξαζόμενος Ἐπιτιμᾷ σοι Κύ-
ριος Διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κύκλωθεν παρεσώτων Δυνάμεων ἡ
Φρικωδεσάτων Ἐξαπτερύγων, ἡ πολυομμάτων Χερυβὶμ, ἡ Σεραφὶμ,
τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σκεπόντων διὰ τὴν ἀθεώρητον
αὐτῦ ἡ ἀνεξιχίασον Θεότητα, ἡ ταῖς δυσὶ πτερυξι τὰς ἑαυτῶν ποδας κα-
λυπτόντων, εἰς τὸ μὴ καταχαυθῆναι ἐκ τῆς ἀῤῥήτυ δόξης, ἡ ἀκατανοήτυ
μεγαλειοτητος αὐτῦ ἡ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, ἡ τὸν Οὐρανὸν πλη
ρόντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν τὸ, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ πλήρης ὁ Οὐρανὸς ἡ ἡ γῆ τῆς δοξης αὐτῦ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ ἐκ τῦ κόλπυ τῦ Πατρικῦ καταβὰς ἐξ Οὐρανῦ Θεὸς Λόγος ἡ διὰ τῆς ἐκ Παρθένυ Ἁγίας, προσκυνητῆς, ἀφράστυ ἡ ἀχράντυ σαρκώσεως ἀνεκλαλήτως Φανεὶς ἐν τῷ Κόσμῳ τῦ σῶσαι αὐτὸν ἡ τῇ αὐθεντικῇ αὐτῦ δυνάμει ῥύσας σε ἐρανόθεν, ἡ ἀποβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσσῃ σιώπα, πεφίμωσο, ἡ τῷ κελεύσματι εὐθέως ἐκόπασεν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτυέλῳ πηλὸν ποιήσας ἡ τὸ ἐλλεῖπον μέλος τῷ ἐκ γονετῆς τυφλῷ διαπλάσας, ἡ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ τὴν θυγατέρα τῦ Ἀρχισυναγώγυ λόγῳ ζωοποιήσας, ἡ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ σώματος τῦ θανάτυ ἀφαρπάσας, ἡ τῇ ἰδίᾳ Μητρὶ ὁλόκληρον ἡ ὑγιῆ αὐτὸν χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον ἄσηπτον, ὡς μὴ θανάτα, ἡ ἀσπίλον εἰς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ἀναστήσας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τῦ ῥαπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας ἡ διὰ τῆς λόγχης τῆς ἀχράντυ πλευρᾶς αὐτῦ τὴν

τὸν Παράδεισον Φυλάττσαν Φλογίνην ῥομφαίαν ἀναστέλας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τῦ ἐμπτύσματος τῦ τιμίυ αὐτῦ χαρακτῆρος πάν δακρυον ἐκ παντὸς προσώπυ ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς σήριγμα ἡ σωτηρίαν Κόσμυ, εἰς πτῶσιν δὲ σὴν, ἡ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ δὺς Φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτῦ, ἡ τὸ καταπέτασμα τῦ Ναῦ ἐσχίσθη, ἡ αἱ πέτραι διερῥάγησαν, ἡ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, ἡ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, ἡ ζωὴν τῇ Ἐγέρσει αὐτῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην, ἡ τὰ μνημεῖα αὐτῦ ἐκτινάξας, ἡ πάντας τὺς ἐν αὐτῷ κατεχομένυς δεσμίυς ἐλευθερώσας, ἡ πρὸς ἑαυτὸν ἀναναλεσάμενος ὃν οἱ πυλωροὶ ἰδόντες ἔφριξαν, ἡ ἀγωνία τῦ ᾅδυ κρυβόντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀνασὰς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πᾶσι τὴν Ἀνάστασιν αὐτῦ χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ εἰς Οὐρανὺς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτῦ, ἡ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνυ δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τῦ Οὐρανῦ μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων αὐτῦ, κρῖναι ζῶντας ἡ νεκρύς. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεσον, ἡ σκώληκα τὸν ἀκοίμητον, ἡ σκότος τὸ ἐξώτερον ἑτοιμάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὃν παντα φρίσσει ἡ τρέμει ἀπὸ προσώπυ τῆς δυναμεως αὐτῦ, ὅτι ἄσεκτος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σοὶ ἀπειλῆς αὐτῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε διὰ τῦ Φοβερῦ αὐτῦ ὀνόματος. Φρίξον, τρόμαξον, Φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρεύθητι, Φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν ἐρανόθεν, ἡ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα. πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινὸν, ἡ ἡμερινὸν, μεσημβρινόν τε, ἡ ἑσπερινον. πνεῦμα μεσονυκτικὸν, πνεῦμα Φαντασικὸν, πνεῦμα συναντικὸν, εἴτε χερσαιον, εἴτε ἔνυδρον, εἴτε ἐν ἅλσοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν Φάραγξιν, εἴτε ἐν διόδοις ἡ τριόδοις, ἐν λίμναις, ἡ ἐν ποταμοῖς, ἐν εἴκοις, ἐν αὐλαῖς, ἡ ἐν βαλανείοις παρατρέχον, ἡ βλάπτον, ἡ ἀλλοιῶν τὸν νεῶν τῦ ἀνθρώπυ. συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῦ πλάσματος τῦ δημιεργῦ Χριστῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν, ἡ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τῦ δόλυ τῦ Θεῦ (τῦδε.) ἀπὸ τῦ νοὸς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ ἡ ὁλόκληρον, ἡ ἐλεύθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπό-

τὴν, ἢ δημιεργὸν τῶν ἁπάντων Θεὸν, τὸν ἐπισυνάγοντα τὺς πεπλανημένους, ἢ διδόντα αὐτοῖς σΦραγίδα σωτηρίας διὰ τῆς γεννήσεως, ἢ ἀνακαινίσεως τῶ θείε Βαπτίσματος, εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων ἢ ἐπερανίων, Φρικτῶν αὐτῶ Μυςηρίων ἢ ἑνωθῆναι τῇ αὐτῶ ποίμνῃ τῇ ἁληθινῇ εἰς τόπον χλόης κατασκηνῶντα ἢ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεΦόμενον, ἢ ὑπὸ βακτηρίας τε Σταυρῶ ποιμαντικῶς ἢ ἀσΦαλῶς ὁδηγόμενον, εἰς ἄΦεσιν ἁμαρτιῶν ἢ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δοξα, τιμὴ ἢ προσκύνησις, ἢ μεγαλοπρέπεια σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῶ Πατρὶ ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ αὐτῶ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ.

Τῇ Ἁγίᾳ ἢ μεγάλῃ ἑ. Ἀντὶ τῶ Χερεβικῶ, λέγομεν. Τῶ Δείπνῳ σε τῶ μυςικῶ. Ἐρχομένων τῶν Ἁγίων Μυςηρίων ἀπὸ τῆς προθέσεως ἐπὶ τὴν μέσην Τράπεζαν. Βασαζόντος τὸ Πρωτοϊερέως τὸ Μῦρον μετὰ τῶ ἀλαβάςρε κεκαλυμμένον μετὰ τῶ Δυτικοκαλύμματος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Μυςηρίων. Καὶ ὀψικευομένε ὑπὸ τῶν Διακόνων ὤθω κἀκεῖθεν, Βασαζόντων Ῥιπίδια ζυγὰς ζ'. Προηγεμένε ἢ τῶ Δομεςίκε, ἢ τῶν Διακόνων μετὰ λαμπάδων. Καὶ ὅτε ἔλθωσιν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν τὰ μὲν δύο Ῥιπίδια εἰσέρχονται κατὰ τὸ σύνηθες. Τὰ δὲ ἄλλα ζευκτὰ ἵςανται ἕως τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπὸ τῶν Ἁγίων Θυρῶν ὤθεν κἀκεῖθεν. Ὁ δὲ Πρωτοϊερεὺς κρατῶν τὸ Μῦρον, ἐκδέχεται τὸν Πατριάρχην πρὸ τῶν Ἁγίων Θυρῶν μετὰ τῶ Μύρε. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Πατριάρχης, λαμβάνει ἐξ αὐτῶ τὸ Ἀλάβαςρον ἢ τιθησιν εἰς τὸ ἀριςερὸν μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης, κατωθεν τῶ δευτέρε Πατηρίε. Καὶ ὕτως εἰσέρχονται κατὰ τὸ λοιπὸν τὰ Ἅγια. Εἶθ' ὕτως ὁ ὠ τῷ Ἀμβωνι Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα· Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι· Καὶ ἔσαι τὰ ἑλέη τῶ μεγάλε Θεῶ. Ὁ μὲν ὠ τῷ Ἀμβωνι Διάκονος ἵςαται σιγῶν. Ὁ δὲ Πατριάρχης ανέρχεται ὠ τῆ Ἁγίας Τραπέζης κρηπίδι ἢ ἀποσκεπάζει τὸ Ἅγιον Μῦρον, ἢ σΦραγίζει αὐτὸ γ'.

Ἐπιλέγων μυςικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε τῶ ἐλέες, ἢ Πατὴρ τῶν Φώτων, παρ' ἧ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ ἢ πᾶν δώρημα τέλειον δίδοται, παράσχε ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις χάριν εἰς τὴν διακονίαν τῶ μεγάλε τύτε ἢ ζωοποιὸ Μυςηρίε, ὡς ἔδωκας Μωϋσῆ τῷ πιςῷ σε θεράποντι, ἢ τῷ δόλῳ σε Σαμουὴλ, ἢ τοῖς Ἁγίοις σε Ἀποςόλοις ἢ κατάπεμψον τὸ Πανάγιόν σε Πνεῦμα ἐπὶ τῦτο τὸ Μῦρον. Ποίησον αὐτὸ Χρίσμα βασιλικὸν, Χρίσμα πνευματικὸν, ζωῆς Φυλακτήριον, ἁγιαςικὸν ψυχῶν ἢ σωμάτων ἔλαιον ἀγαλλιάσεως τὸ προοδεῦσαν μὲν ὠ Νόμῳ ἐκλαμψαν δὲ ὠ καινῇ Διαθήκῃ. Ἐν ᾧ ἔχρισαν Ἱερεῖς τε, ἢ Ἀρχιε-

γεῖον ὥθα ὦι τὸ Νάρδινον. Τὴν δὲ διάταξιν τῆς τελετῆς τῆ ἁγίᾳ Μύρῳ εὑρήσεις διεξοδικώτερον παρὰ τῷ Συμεὼν Θεσσαλονίκης κεφ. οα. οβ'. ἢ ογ'.

Ἡ δὲ ὕλη τῆ Μύρῳ, ἔχει ὅτως.

Εἰς ματλαῖα Ἐλαίου ιβ'. ἢ Οἶνου ὅσα μέτρα ἱκανά εἰσιν ἐπὶ τὸ βράζεσθαι μετὰ τῆ Ἐλαίου ὥστε εἶναι ὑποκάτω τῆ Ἐλαίου τὸν Οἶνον πάντοτε ἢ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸ Ἔλαιον. Κόρου, λίτρας β'. Ξυλοβαλσάμου, λίτρας γ'. Ἐγχινάνθης, λίτρας β'. Πεπέρεως, λίτρας έ. Σμύρνης λίτρας δ'. Στύρακος, λίτραν ά. Πεπέρεως μακρῆ, λίτρας β'. Ξυλοκασσίας, λίτρας γ'. Φύλλου Ἰνδικῆ, λίτρας γ'. Καρποβαλσάμου, λίτρας β'. Κυπέρεως λίτρας έ. Μιτζόκοκκα, λίτρας γ'. Κελτικῆ, λίτραν ά. Κασσίας μελαίνης, λίτρας β'. Καρυοφύλλων λίτρας γ'. Κάγχρεων, λίτρας β'. Κιναμώμου, λίτρας ς'. Ἀσσάρου, λίτρας β'. Μάκαρος, λίτραν ά. Τερεβύνθης, λίτρας ς'. Πιτίτου, λίτρας ς'. Μυροβαλάνου, λίτρας β'. Σαμψύχου, λίτραν ά. Λαδάνου, λίτρας έ. Λιβάνου, λίτρας έ. Στάχυος, λίτραν ά. Τζιντζιβέρεως, λίτρας δ'. Ζεστωμπᾶ, λίτρας β. Βοτάνης ξηρονικῆς ταύτης ἀκέρω, λίτρας β'. Ἐλαίου, λίτρας β'. Ἀριστολοχίας, λίτραν ά. Ἴρεως, λίτραν ά. Βόχου, λίτραν ά. Ξυλαλόης, λίτραν ά. Βαλσαμελαίου, ὅσον δίδωσιν ἡ εὐπορία· ἐν ᾧ ἢ Μόσχου ἐξάγια β'.

Καὶ ταῦτα περὶ τῆ ἡμετέρου Μύρου.

Τὸ δὲ πισικὸν Μῦρον, ὅπερ ὁ Μωϋσῆς πρῶτος παρὰ Θεῦ κελευθεὶς ἐποίησε διὰ τὴν τῶν Ἀρχιερέων χρίσιν, ἢ τῶν Ἱερέων. περὶ ὗ οἶμαι ἢ Δαβὶδ λέγει ὡς Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· ὅπερ ἦν συντεθειμένον ἐξ ἀδῶν τεσσάρων, Σμύρνης, Ἄνθους Κιναμώμου, εὐώδους Ἴρεως, Καλάμου εὐώδους, ἢ Ἐλαίου. Πισικὸν δὲ εἴρηται, ἢ Μυσικὸν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀνθρώπους ἐπισήμονας σοφῶς ἔκτισεν, ἐργάζεσθαι αὐτὸ, ἢ μόνον ὁ Μωϋσῆς μυστικῶς τοῦτο διαταξάμενος. τὸ δὲ Ἀλάβαστρον, ἀγγεῖον ὑέλινον ἐστιν ἄνευ λαβῆς πεποιημένον τινός. ὃ δὴ Βυκίον ὅτως λέγεται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ, Καὶ ἔσαι τὰ ἐλεη τῆ μεγάλου Θεῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τῆ Ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἐσῶτα ὡ τῇ Σολέᾳ, ἢ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, ψάλλοντες, ἢ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, Σφραγίζεται γ'. τὴν κεφαλήν. Καὶ κελεύει ἀποζώσασθαι τοῦτον, ἢ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονούμενος τὸ μέτωπον αὐτῦ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, ἢ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος τὸ, Πρόσχωμεν· Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τῦ χειροτονουμένου, Ἐκφωνεῖ·

Ἡ Θέ-

Ἡ Θεία Χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, ἢ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον εἰς Διάκονον. εὐξώμεθα ὧν ὑπὲρ αὐτῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῦ Παναγίου Πνεύματος. Καὶ ψάλλεται εὐθὺς τὸ, Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. παρὰ τῶν ὠ τῷ Βήματι, ἢ παρὰ τῶν ἀκτός. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ'. τὴν αὐτῦ κεφαλὴν ἢ τῦ Διακόνου ἀπόντος· Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικαμένην εὔχεται ὅτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῇ τὴν τῦ Ἁγίου σου Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς ὡρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως λειτουργοὺς γενέσθαι, ἢ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις αὐτὸς Δέσποτα, ἢ τοῦτον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδωρήσω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σου ὃν ἢ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας σου ἢ καταξίωσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον οἰκονομῆσαι τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμὸν Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται ἢ τελείαν παῤῥησίαν δηλόνοτι. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις ἢ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς ἢ τῦ Υἱοῦ ἢ τῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκοῦσαι τοὺς συμπαρόντας Διακόνους, ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα. Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης ἢ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας ἢ σωτηρίας αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νῦν προχειριζομένου Διακόνου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλανθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἄσπιλον, ἢ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσηται τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον

Καὶ ἑξῆς ὡ ῥηθέντων. ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται ὅτως.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου Φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου θεσπίσας

ἔπισας τὸν τῆς Διακονίας νόμον, ἢ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τειῦ τον ἀνεδείξας, ἢ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τῦ Διακόνου πληρῶντα ἔργον καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ σου· Ὅς τις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσω ὑμῶν Διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἢ τὸν δῆλόν σου τῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τῦ Διακόνου ὑπουργῆσαι λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίστεως, ἢ ἀγάπης, ἢ δυνάμεως, ἢ ἁγιασμῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίου ἢ ζωοποιῦ σου Πνεύματος. ὁ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλησίον σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου, ἵνα ἢ ἄτος πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς γινόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παραστῇ, ἢ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, περιτίθησι τὸ Ὠράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· Ἄξιος, ἢ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος, παρὰ τῶν τῦ Βήματος ἢ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ἅγιον Ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· Ἄξιος. ἢ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι. Ὁ δὲ τὸ Ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίᾳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀπὸ τῦ δεξιῦ μέρους, ἢ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. Καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τῦ Βήματος ὡ τῷ συνήθει τόπῳ, ἢ λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, ἢ ἔτι, ὑπὲρ εἰρήνης τῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν θείων Μυστηρίων, ἢ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν, τὸ, Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν γίνεται Λειτουργία τελεία. Ἐπεὶ δὲ ἢ ὡ τῶν Προηγιασμένων γίνεται, ἰσέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ Προηγιασμένα ὡ τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν. Προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, ἢ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, ἵσταται ὡ τῇ Σολέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· Καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, ἢ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, ἢ ὁ δεύτερος, ἢ κυκλῦσι τρὶς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες ἢ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰσέον δὲ, ὅτι ὅταν ψάλλωσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, κάθηται ἔμπροσθεν τῆς

ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς ἐς θρονίου, ἢ ἐκεῖ, ὅπου κυκλῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχωνται ἔμπροσθεν τῦ Ἀρχιερέως, ποιῦσι μετάνοιαν, ἢ ὁ χειροτονούμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα ἀνίσταμενος ὁ Ἀρχιερεὺς, προσέρχεται αὐτῷ ὁ χειροτονούμενος, ἢ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτῦ· Καὶ ἐρείσας τὸ μέτωπον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει ἢ ἀμφω τὰ γόνατα. Καὶ ἐκφωνῦντος τῦ Διακόνου Πρόσχωμεν, εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων ἢ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτῦ τῇ κεφαλῇ.

Ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα ἢ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον εἰς Πρεσβύτερον. εὐξώμεθα ὑπὲρ αὐτῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσι τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. οἱ αὐτὸς τῦ Βήματος, ὁμοίως ἢ οἱ Ψάλται. Πάλιν ὁ σφραγίσας αὐτὸν γ'. ἢ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην, τῷ Διακόνῳ ἐπόντος· Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν· λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος ἢ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης Κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων, ὁ τῇ προσηγορίᾳ τῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τῦτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἢ τῦτον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ ἢ ἀκλινεῖ τῇ πίστει εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἢ τέλεον ἀνάδειξον δῆλόν σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντά σοι, ἢ ἀξίως πολιτευόμενον, τῆς δωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς προγνωσικῆς δυνάμεως, μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκοῦσαι τὸ συμπαρόντας, ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ἱερωσύνης ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῦ.

Ὑπὲρ τῦ δούλου τῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τῦ νυνὶ προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῦ, τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον ἢ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσηται, τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται ὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τὸν υἱὸν τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς Κύριε καὶ τοῦτον ἐνδόκησας τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν· πλήρωσον τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου· κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας σου· ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου· προσφέρειν σοι δῶρα καὶ θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν Λαόν σου διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας· ὅπως καὶ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ· δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου τάγματος ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, ἀνίστησιν αὐτὸν, καὶ Φέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ Ὠραρίου αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος. Εἶτα ᾠδύων αὐτὸν τὸ Φελώνιον ἐκφωνεῖ καὶ αὖθις τὸ· Ἄξιος. Καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τοῦ Βήματος καὶ τί Ψάλλεται. Καὶ ἕτως ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους. Καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγινώσκων τὸ Κοντάκιον.

Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὅτε δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλει ἐπεῖν· Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσι, Προσερχόμενος ὁ χειροτονηθεὶς, ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων ὕτω·

Λαβὲ τὴν παραταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτὴν, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται, ὡ ὧ πρότερον ἵστατο τόπῳ· τὰς μὲν χεῖρας θεὶς ἐπάνω τῆς Ἁγίας Τραπέζης· καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει ἐπεῖν· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις· τότε ὁ χειροτονηθεὶς, ἀποδίδωσι τὸν ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Κατὰ τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Νύσσης Κυροῦ ΜητροΦάνους.

Τῶν Ἱερέων, καὶ Διακόνων παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντων, εἰσέρχονται ὠ τῷ Βήματι, καὶ ᾠδύονται τὰς Ἱερατικὰς αὐτῶν Στολάς. Ἑνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιουμένου, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τοῦ τρικηρίου, ποιοῦντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς καθερχόμενος τοῦ Θρόνου, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνηθες. Ἐρχομένου δὲ ὠ τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ ὠ τῷ ἑτοιμασθέντι τόπῳ καθεζομένου· ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιοῦντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα μετανοίας, καὶ ἕτως εἰσέρχονται ὠ τῷ Βήματι, καὶ ᾠδύονται τὰ Ἀρχιερατικὰ αὐτῶν Ἀμφία. Ἔρχεται δὲ καὶ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογίαν· καὶ εἰσερχόμενος ὠ τῷ Βήματι, ᾠδύεται καὶ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνιστάμενος, ᾠδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν Στολήν. Εἶθ' ἕτω προσκαλοῦνται οἱ Διάκονοι τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς, ἐξελθόντες τοῦ Βήματος. Τούτων δὲ ἐξερχομένων, ἵστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ὄπισθεν, καὶ ὄπισθεν, πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως. Τοῦ δὲ Ὑποψηφίου ὠ τῷ Βήματι ὄντος, καὶ τοῦ Λαοῦ προετοιμασθέντος, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντος, εἰσέρχονται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, καὶ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὠ ταῖς χερσὶ κρατοῦντα. αὐτὸν μὲν ἱστῶσιν ἐπάνω τοῦ Λαοῦ· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, Πρόσχωμεν, ἐκφωνούντων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλῃ τῇ Φωνῇ.

(Ὁ δεῖνα) Ἐλέῳ Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος,) εἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν ἐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συμπροσκυ-

νόμενον, ἢ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν ἁγίαν, καθολικὴν, ἢ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τὸ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πρὸς τούτοις σέργω ἢ ἀποδέχομαι τὰς ἁγίας πανσέπτες ἢ Οἰκουμενικὰς ἑπτὰ Συνόδες, αἵτινες ἐπὶ Φυλακῇ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων συνηθροίσθησαν, καθομολογῶν τὸς ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθέντας ἢ διορισθέντας σέργειν ἢ Φυλάττειν ὅρες ἢ κανόνας ἢ τὰς ἁγίας διατάξεις, ὅσα τοῖς ἱεροῖς ἢ θεηγόροις Πατράσιν ἡμῶν κατὰ διαφόρες καιρὸς ἢ τόπες διετυπώθησαν, πάντας ὃς ἀποδέχονται συναποδεχόμενος, ἢ ὃς ἀποσρέφονται συναποσρεφόμενος, προσέτι ἢ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην ὁμολογῶ διαφυλάττειν, ἢ κατ' ὀδόνα τρόπον ἐναντία αὐτῇ φρονεῖν διὰ βίε παντὸς, ἑπόμενος κατὰ πάντα, ἢ ὑποτασσόμενος αὐτῷ μοι τῷ Παναγιωτάτῳ ἢ Σεβασμιωτάτῳ μοι Αὐθέντῃ ἢ Δεσπότῃ, τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ προσεπαγγελόμενος ἐν Φόβῳ Θεῦ, ἢ Θεοφιλεῖ γνώμῃ τὴν ἐγχειρισθεῖσάν μοι ἄνωθεν ποίμνην ἰθύνειν ἀπάσης ὑπολήψεως πονηρᾶς, καθαρὸν ἐμαυτὸν διατηρῶν. ὁπόση μοι περίεσι δύναμις. Ἐπὶ δὲ τούτοις ὑπόσχομαι ἢ ὅσα περ κέκτηται προιόμοια ὁ Πατριαρχικὸς ἢ Οἰκουμενικὸς θρόνος διαφυλάττειν πάντα ἀπαρεγχείρητα ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ με. Καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· (Ὁ δεῖνα) Ἔλεῳ Θεῦ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος,) οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' αὐτῦ, ἢ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, Κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις τῦ Παναγίε ἢ ζωοποιῦ Πνεύματος διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος προχειρίζεται σε Μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος.) Οἱ δὲ Ψάλται λέγσσιν· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ἁσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτῦ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸν ὦ τῷ μετώπῳ, ἢ τοῖς ὤμοις, ὡσαύτως ἢ οἱ δύο Συλλειτργοί. Εἶτα πάλιν σφέφεται, ἢ ἵσαται ὠ τῷ Ἀετῷ. Δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων, λαμβάνσιν αὐτὸν, ἢ προσφέρσι τῷ Ἀρχιερεῖ, λέγοντες τὸ, Κελεύσατε, ὡς ἢ οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις τῦ Παναγίε, ἢ ζωοποιῦ Πνεύματος ἔσω μετὰ σῦ, νῦν, καὶ ἀεὶ ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Οἱ Ψάλται· Εἰς πολλὰ ἔτη.)

Καὶ

Καὶ πάλιν ἀσπάζονται αὐτὸν ἢ οἱ Ἱερεῖς Ἀρχιερῆς, ὡς ἢ πρότερον. Εἶτα ἐσέρχονται ὠ τῷ Βήματι, ἢ ὠδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν σολήν. Ἄρχονται δὲ τῆς Ἱερᾶς Λειτργίας· ἢ αὐτὸς ἐκ ἐξέρχεται ὠ τῆ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ κηρία πᾶσι τοῖς ὠ τῷ Ναῷ Ἱερομόναις τε ἢ Λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ἢ Ἅς Φῶμας, λαμβάνσιν αὐτὸν δύο Ἱερεῖς παρ' ἑκάτερα, ἢ ἀγαγόντες αὐτὸν διὰ Ἓ Βορέα κλίτες, ἵσανται ὠ τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ, ἢ κελεύσσιν αὐτὸν, λέγοντες, Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε.

Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην, λαμβάνσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ Συλλειτργοῦντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, ἢ περιάγσιν αὐτὸν, κυκλῶντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, ἢ ψάλλοντες τὰ συνήθη τροπάρια, τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες. Καὶ τὸ, Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός. ἢ τὸ, Ἡσαΐα χόρευε.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ἀνοίσιν εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης· ἢ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν προειρημένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τῦ δεξιῦ μέρες, ἢ κλίνει ἀμφότερα τὰ γόνατα, ἢ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης συνειρμοσμώας ἐπ' ἀλλήλας ἐφ' ἃς ἢ τὸ μέτωπον αὐτῦ ἐπερείδει μετ' εὐλαβείας. Τῦ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Ἓ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος τό, τε Ὠμοφόριον, ἢ Ἓ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τῦ ἀριστερῦ μέρες, ἢ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ὠ ᾧ γέγραπται. Εἰ μὲν Πατριάρχης ἐσὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα·

Ψήφῳ ἢ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, ἢ Ἀρχιεπισκόπων, ἢ Ἐπισκόπων. Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα·

Ψήφῳ, ἢ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων, ἢ τῶν Ὁσιοτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύσα, ἢ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν Θεοφιλέσατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστε Πόλεως (τῆς δε.) εὐξώμεθα ἓν ὑπὲρ αὐτῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῦ Παναγίε Πνεύματος.

Καὶ ψάλλσιν οἱ τῦ Βήματος, ἢ οἱ ἐκτὸς, τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἐπιδιδομένε τοίνυν τῦ τοιύτε χάρτε τῷ Ἀρχιερεῖ, ἢ τῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τῦ Ἀρχιδιακόνε λέγοντος τὸ, Πρόσχωμεν. ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκων τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπήκοον τῶν περιεσώτων ἢ πάντων Φωνέντων τὸ, Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσσει Τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ. ἢ τῷ τραχήλῳ τῦ Χειροτονεσμένε, συνεφαπτομένων ἢ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Εἶτα ποιῶν Σταυρὸς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, αὐτῦ, ἢ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα, εὔχεται ἅτω.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τῦ πανευφήμε Ἀποσόλε Παύλε, βαθμῶν, ἢ ταγμάτων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, ἢ λειτργεῖν τοῖς σεπτοῖς ἢ ἀχράντοις σε Μυσηρίοις ὠ τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιασηρίῳ πρῶτον Ἀποσόλες, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλες. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἢ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, ἢ ἀ-

ξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν, καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἰσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἡγίασας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ὑπακοῦσαι σε αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασταί σου τὸ Ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, Λέγει εἷς τῶν Συγχειροτονέντων, Ἀρχιερέων, λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκοῦσαι τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) τοῦ νῦν προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρῄζοντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τὴν τοῦ Χειροτονουμένου κορυφὴν τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, Εὔχεται ἔτως.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου Φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν ἐσίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους κατασήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντας Θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι Θυσίαν, καὶ

προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· Σὺ Χριστὲ καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωσῆρα ἐν Κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῇ τῷ Βήματί σου ἀκατασχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λήψεται ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, ἄρει τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τίθησιν εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ ἔτως ἐπιτίθησι τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον, λέγων· Ἄξιος ὁμοίως καὶ ὁ Κλῆρος λέγει τὸ αὐτό. Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι, καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελεσθείσης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Συνθρονον. καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ Χειροτονηθεὶς ἐρμηνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον. καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει. Αὐτὸς καὶ τῷ Χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ
Ἐπὶ Προχειρήσει Ἡγουμένου.

ΠΑραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Μονὴν καὶ ἅπερ βέλεται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, καὶ γίνεται εὐλογητός. Τρισάγιον. Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου, Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως ἔτω.

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα) καὶ Ὑποψήφιος χειροτονούμενος τοῦ λαβεῖν τὰς ἁγίας εὐχὰς, καὶ ἀνθρονιασθῆναι εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς, (τῆς δεῖνος.)

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, βοᾷ ὁ Ἀρχιερεύς·

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, ἁγιάζουσα, συνετίζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως Προσχώμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην τὴν χεῖρα, ἐπεύχεται ἔτως.

Ὁ Θεὸς, ὁ διὰ παντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας προνοίαν ποιούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην ποίμνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς ἓν συνάγων. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων τῇ ἀμέτρῳ σου Φιλανθρωπίᾳ ἄμεμπτον τὸν δοῦλόν σου διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολεσθαι ἐξ αὐτῆς ἓν πρόβατον, καὶ ὑπὸ λύκου ἀναντίου φθαρῆναι·

ἡ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας καταξῆναι ἐπ' αὐτῆς Ἡγούμενον, ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀγαθότητος. ἡ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς διακόσμησον· διὰ τῶν ἰδίων ἔργων ἀγαθὸν τύπον τοῖς ὑπ' αὐτὸν γονόμενον, ὥστε αὐτὸς ζηλωτὰς αὐτοῦ γενέσθαι, τῆς ἀμέμπτου αὐτοῦ πολιτείας· ἡ σὺν αὐτῷ ἀκαταιρίτως σῶναι τῷ Φοβερῷ σου Βήματι.

Ἐκφώνως. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ ἡ δύναμις, ἡ ἡ δόξα.

Καὶ εὐθὺς ἐς τῶν Ἱερέων λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος,) ἡ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ νυὶ προχειριζομένου (τοῦ δεῖνος) εἰς Ἡγούμενον ἡ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τοῦ δεῖνος) τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ἡ ὁμονοίᾳ, ἡ κατασάσει διαφυλάξῃ τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ἡ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, ἡ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, ἡ ἀνάδειξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τὸν Καθηγούμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς πιστὸν ἡ Φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος λογικῆς ποίμνης, ποιοῦντα ἐν πᾶσι τὸ θελημά σου, ἡ ἄξιον τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας γενόμενον.

Ἐκφώνως. Χάριτι ἡ οἰκτιρμοῖς, ἡ Φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ἐνθρονιάζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρου, ἡ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτοῦ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινὸν, ἡ λέγει·

Ἐνθρονιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος εἰς Ἡγούμενον ἡ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.) Καὶ ὑψοῦσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ'. λέγοντες· Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος·

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Ἡγούμενον, ἡ ὅλοι οἱ Καλόγεροι, ἡ παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων

Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ᾧ σκηριζόμενος, τὸ ποίμνιόν σου κυβερνήσεις, ὅτι ἡ λόγον μέλλεις ἀποδοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν

ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Καὶ πολυχρονᾶτω, ὁ Ἀρχιερεὺς, ἡ ὁ Ἡγούμενος, ἡ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ,

Εἶτ' ἐν προχειρίσει Ἐκκλησιάρχου, ἡ Οἰκονόμου Μονῆς, ἡ Κελλαρίτου.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ ὧ τῷ Ναῷ, ἡ Θεοτοκίον. Ὁ Διάκονος λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὔχεται ἔτω.

Σὲ ἱκετεύομεν πολυεύσπλαγχνε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ἀλάθητον ἡ ἀνεξερεύνητον, ἡ ἀνερμήνευτον ἔπιδε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν προχειριζόμενον ἀφ' ἡμῶν τῶν εὐτελῶν ἡ ἀναξίων δούλων σου εἰς διακονίαν τοῦ Ἐκκλησιάρχου τάγματος, ἡ μετὰ Φόβου Θεοῦ ἐν πάσῃ ἰσχυϊ ἀγογγύστως ἐν ὑπομονῇ· ἐν ὑπακοῇ· καταξίωσον διακονεῖν· σὺ γὰρ μείζονας ἀπέφηνας τοὺς διακονοῦντας ἢ διακονουμένους· ναὶ Δέσποτα Κύριε δὸς αὐτῷ καλῶς τὸ ἐπίταγμα ὑπουργῆσαι, ἵνα τοῦ μισθοῦ τῶν Φρονίμων ἡ πιστῶν οἰκονόμων τύχῃ, καθὼς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου λέγεις. Ὅτι ἡγίασαι ἡ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ἡ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς εὔχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ Μέγας, ἡ Θαυμαστὸς, ὁ αἰώνιος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων, ὁ διὰ τῆς ἀῤῥήτου καθόδου τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἡ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ὑποδείξας ἡμῖν τὰς εἰς σωτηρίαν ὁδούς· Αὐτὸς ἡ νῦν δέομεθά σου Κύριε, ἐπίπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν προσελθόντα εἰς ἔργον διακονίας, εἰς τιμὴν ἡ δόξαν τοῦ Ἁγίου σου ὀνόματος· ἐνίσχυσον αὐτὸν Δέσποτα· ἐνδυνάμωσον ἀνελλιπῆ, ἵνα ἐν ὑπομονῇ ἡ καρτερίᾳ πολλῇ τοῦ Φόβου σου ἐξυπηρετησάμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, ἡ οἰκονομεῖν πᾶσι τοῖς τὸ Ἅγιόν σου ὄνομα Φοβουμένοις, τύχῃ τῆς μερίδος τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας, ἡ ἀντιλήψεως· ἡ μὴ ἐκπέσῃ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν· ἀλλ' εὕρῃ χάριν, ἡ ἔλεος ἐνώπιόν σου διαπαντὸς διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Χριστοῦ σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, ἡ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ

Εἰς Διακονίαν Ἐκκλησιαστικήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ἐπαγγελίᾳ, καὶ ἀμεταμέλητος τοῖς χαρίσμασιν· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγίᾳ, καὶ συναγαγὼν τοὺς δούλους σου εἰς τὴν ἐπουράνιον ταύτην πολιτείαν. Αὐτὸς συνεργὸς αὐτῶν γενόμενος, ἐνδυνάμωσον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον εἰς τὸ διακονεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, αὔξων αὐτὸν ἐκ δικαίων πόνων, δωσόμενον ἑκάστῳ καρπὸν πρὸς εὐαρέσησιν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἡμῶν δὲ τὰς ψυχὰς ῥύθμισον πρὸς πᾶσαν εὐταξίαν, καὶ κατάσασιν εἰρηνικὴν, εἰς τὸ ἀνασχέσθαι ἀλλήλων ἐν ταπεινώσει ἀληθινῇ καὶ ἀνυποκρίτῳ, χαρισάμενος πᾶσιν ἡμῖν τὴν ἐπουράνιόν σου Βασιλείαν. Ἐλέει καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, ἐὰν μὲν κοσμικός ἐστι μετὰ ἱματίου, ἀσκεπής· ἐὰν δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπιφωνούντων καθ' ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων, τὸ, Ἀμήν.

Εἶτα τέλεον ὑπότινος, εἰς Κληρικὸν κείρεται σχῆμα. Καὶ ἕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελώνιον ὠφυδίσκει. Καὶ τρίτον τὴν τοῦτο κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα, καὶ εὔχεται ἕτω.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, καὶ ἁγίασον αὐτόν. καὶ δὸς αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας καὶ συνέσεως, τῶν θείων σου λογίων τὴν μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτὸν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ Ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· Καὶ ὀλίγον ἀναγινώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εὐχήν.

Εἰδὲ Ψάλτης ἐστὶ, λέγει ἀπὸ τοῦ Ψαλτηρίου Προκείμενον.

Εἰδὲ εἰσὶ καὶ πλείονες οἱ Χειροτονούμενοι Ἀναγνῶσαι, χειροτονοῦνται ὁμοῦ, καὶ λέγεται

ται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰσέον, δὲ ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ψάλλεται τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον, Παναγία Τριὰς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ λέγομεν Τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ὡς προεγράφη.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Τοῦ Ἀρχιερέως καθεζομένου ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτουργίας. Προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος· ἐὰν μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ Φελωνίου· ἐὰν δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελώνιον, ἢ τὸ Μανδύον, καὶ ὠδύσασθαι Στιχάριον, καὶ ζώσασθαι· κομισθῆναι δὲ Χερνιβοξέσιον, καὶ μανδύλιον.

Εἶτα σφραγίξων τρὶς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα, τοῦ Διακόνου λέγοντος· Τὸν Κυρίον δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διαιρῶν ἑκάστῳ ὧν ἐξελέξω τὰ χαρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησάμενος, καὶ βαθμὸς Λειτουργίας κατασησάμενος ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων σου καὶ ἀχράντων Μυστηρίων· ὃ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ προγνώσει ὁρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· Αὐτὸς Δέσποτα ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφύλαξον καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾶν εὐπρέπειαν Οἴκου σου· παρεσάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου σου· ἀναπτεῖναι λύχνον σκηνώματος δοξῆς σου· καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ὡς Ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφοροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης, καὶ τέλειον ἀνάδεξον δοῦλόν σου ἐν καιρῷ τῆς παρουσίας σου, τῶν εὐαρεσησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δέχομενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδύλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ Χειροτονουμένου. Ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ καὶ τὸ Χερνιβόξεσιν. Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται. Λέγων καὶ τὸ, Ὅσοι πιστοὶ τρίς. Καὶ ἕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. Καὶ ἔτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιβόξεσον

ξεσον, ἢ τὰ ἑξῆς. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, ἐσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον· πλὴν αὐτὸς μόνος ἔξω, ἕως εἰς τὸν συνήθη τόπον. Οὕτω γίνεται, ἢ ἔπερ εἰσὶν οἱ Χειροτονούμενοι πολλοὶ, τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τὰς πολλάς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΡΧΑΡΙΟΝ ΡΑΣΟΦΟΡΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὸ εἶ σὺν Τροπάριον, ἦχος πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Εὐχαριστῶμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σε ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σε ἐκ τῆς ματαίας τοῦ Κοσμε ζωῆς, ἢ καλέσας αὐτὸν εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο ἐπάγγελμα. ἀξίωσον ἵν αὐτὸν ζῆσαι ἀξίως ἐν τῇ Ἀγγελικῇ ταύτῃ πολιτείᾳ· ἢ φύλαξον αὐτὸν ἐκ τῶν παγίδων τοῦ Διαβόλε, ἢ καθαρὰν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ἢ τὸ σῶμα διατήρησον ἕως θανάτε, ἢ Ναὸν ἅγιον σε γενέσθαι καταξίωσον· συνέτισον αὐτὸν μνημονεύειν σε διαπαντὸς ἢ τὴν τῶν σῶν προσταγμάτων ταπείνωσιν, ἢ ἀγάπην, ἢ πραότητα δώρησαι αὐτῷ πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποινης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ Ἀειπαρθένε Μαρίας, ἢ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Εἰς τὸν ζυγόν σε Δέσποτα τὸν σωτήριον, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σε (τὸν δεῖνα,) ἢ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποίμνῃ συνταγῆναι τῶν ἐκλεκτῶν σε· ἔνδυσον αὐτὸν ἁγιασμοῦ στολήν· σωφροσύνῃ περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· πάσης αὐτὸν ἐγκρατείας ἀνάδειξον ἀγωνιστήν. ἐν αὐτῷ ἢ ἐν ἡμῖν τὴν τῶν πατρικῶν σε χαρισμάτων τελείαν δωρεὰν ἐναπομένειν ἀξίωσον· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας, ἢ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα κρεύει αὐτὸν Σταυροειδῶς, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεί.

Λέγων ἐκ τρίτε τὸ. Ἀμήν. Καὶ ἐνδύει αὐτὸν χιτῶνα, ἢ Καμιλαύχιον, μηδὲν ἐπιλέγων. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἤτοι τοῦ Μανδύε.

Μετὰ τὸ κρεσθῆναι τὸ μικρὸν, ἢ ἀρξασθαι τὰς Ἀδελφὰς τῶν Ὡρῶν, Εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸν μέλλοντα ἀποκαρῆναι, ἢ ποιεῖ γονυκλισίας ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ εἰς τὰς Χεῖρας ἀνὰ μίαν, εἶτα τῷ Ἡγουμένῳ. Καὶ τότε ἐξελθὼν

ὡ τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια. Καὶ ἀρξαμένης τῆς Θείας Λειτουργίας, ἵσταται ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος, ἢ ἀσκεπής. Ψαλλομένων δὲ τῶν Ἀντιφώνων, μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας εἰς τὸ, Δόξα. Εἰς δὲ τὸ, ἢ ὢν, ψάλλεται Τροπάριον, ἦχος α.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ἀγκάλας Πατρικὰς, διανοίξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον. εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σε Σωτὴρ, νῦν πτωχεύσασαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν. σοὶ γὰρ Κύριε ὠ κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον Πάτερ, εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἢ ἐνώπιόν σε.

Τότε δὲ ψαλλομένε γ'. ἐσάγεται παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχε ὁ Ἀδελφὸς, ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας τρεῖς, μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀνασάντα κατηχίζει αὐτὸν ὁ Ἡγούμενος, ἔτως.

Ἄνοιξον τὰ τῆς καρδίας σε ὦτα, Ἀδελφὲ, ἢ ἄκουσον τῆς Φωνῆς τοῦ Κυρίε, λεγούσης· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες, ἢ πεφορτισμένοι ταῖς ἁμαρτίαις, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν με ἐφ' ὑμᾶς, ἢ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, ἢ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ἢ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Νῦν οὖν τὴν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρὸς ἑκάστην τῶν Ἐρωτήσεων, μετὰ Φόβε ἢ χαρᾶς ἀπόδως τῷ Θεῷ. Ἀσφαλῶς οὖν γίνωσκε, ὅτι αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ τῆς Πανυμνήτε αὐτοῦ Μητρὸς, ἢ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων αὐτοῦ, ὠταῦθα πάρεσιν, ἐνωτιζόμενος τὰ παρὰ σοῦ ἐκπορευόμενα λόγια· ἵνα ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας ἢ νεκροὺς, ἀποδώσῃ σοι, ὃ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆναι ἢ καθομολογῆσαι, ἀλλὰ καθ' ὃ ἂν φυλάξαις ἃ ὁμολογήσεις. Νῦν οὖν εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνε ἡμῖν, πρὸς ἃ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες Ἀδελφὲ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, ἢ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον σῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, ἢ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναὶ τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος τίμιε Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς.

Οὕτως καλὸν ἔργον ἢ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν ἢ τελειώσῃς. τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται ἢ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκσίᾳ σε τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος. τίμιε Πατερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκτινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχὶ τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, ἢ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σε ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, ἢ σωφροσύνῃ, ἢ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκριτις. Ναὶ τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεξώτι, ἢ πασῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλῖψιν, ἢ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναὶ. τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος. τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν.

Βλέπε Τέκνον, οἵας συνθήκας δέδωκας τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ παρεισιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν μὴ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑπόφυγε μὲν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται. διαμαρτυρόμενος, ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαί σε, ἢ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἴδε γὰρ προέθου Τέκνον, τὸ προσελθεῖν, ἢ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. εἰ ἐν βούλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρὸ πάντων καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἐπιτελῶν ἁγιωσύνην ἐν Φόβῳ Θεοῦ. Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι' ἧς κληρονόμος γένῃ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τὸ θράσος. Ὑπακοὴν ἔχε πρὸς πάντας. Ἀγόγγυσος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιτασσομέναις σοι διακονίαις. ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός. ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις μὴ κατόκνει. ἐν πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει. ἐν τῇ νηστείᾳ μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δὲ, ὅτι διὰ προσευχῆς ἢ νηστείας δεῖ ἐξιλεώσασθαί σε τὸν Θεόν. ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγώρει. ἐπιτήρει δὲ τοὺς πονηροὺς λογισμούς· ἃ γὰρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοι μνήμην τοῦ προτέρου βίου, ἢ μῖσος πρὸς τὴν ἀρετὴν πολιτείαν. Χρὴ ἕν σε ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, μὴ στραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· ὁ γὰρ εὔθετος ἔσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Μὴ ἕν προτιμήσῃς τι τοῦ Θεοῦ. Μὴ ἀγαπήσῃς μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφὸς, μήτε τινὰ τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσῃς ὑπὲρ τὸν Θεόν. Μὴ τὰς βασιλείας τοῦ Κόσμου, ἢ ἀνάπαυσιν οἵαν δήποτε, ἢ τιμήν. Μὴ πτωχείαν ἀποστραφῇς, μὴ κακοχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων,

μήτε

μήτε τι ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερὲς, ἢ κωλυθῇς τρέχειν ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' ἀεὶ ἐνοπτριζόμενος τὰ ἐν ἐλπίδι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθὰ, ἢ τὰς ἀπ' αἰῶνος λογιζόμενος Μάρτυρας, ἢ Ὁσίους, οἳ πολλοῖς ἱδρῶσι, ἢ πόνοις, ἢ μυρίοις αἵμασι, ἢ θανάτοις ταῦτα ἐκτήσαντο. Νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ. ἐς πλέσιος ὢν ἐλέει, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γενόμενος καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. Καὶ δὴ ἕν ἢ ἡμᾶς μιμητὰς γενέσθαι αὐτοῦ, ἢ δι' αὐτοῦ πάντα ὑπομεῖναι, προκόπτοντες ἐν ταῖς αὐτοῦ ἐντολαῖς, ἡμέρας ἢ νυκτός. Αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ἢ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἢ ἀκολουθείτω μοι· ὅπου εἰσὶ, παρεσκευασμένον ἀεὶ ἔχειν μέχρι θανάτου πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν. Καὶ γὰρ πεινᾶσαι ἔχεις, ἢ διψῆσαι, ἢ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε, ἢ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, ἢ διωχθῆναι, ἢ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, χαῖρε Φησὶν, ὅτι ὁ μισθός σου πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα ἕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. ἢ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ. τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Πανοικτίρμων ἕν Θεὸς ἢ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ ἢ ἀγάπῃ θερμῇ. ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐπιλήσομαί σου· ὁ ἢ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, ἢ τῇ προθέσει σου ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτοῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλαβοῖτο, ἢ ἐπαγκαλίσαιτο, ἢ ὑπερασπίσῃ, ἢ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐταξίας χορηγὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνιστής. συγχοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων, ἢ εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε ἢ τῆς μερίδος τῶν Ἁγίων ἢ Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, ἢ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἐπὶ δὲ Γυναικῶν.

Τῆς Ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, ἢ τῶν σὺν αὐταῖς, μεθ' ὧν ἢ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν

Χριστῷ

Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον πάντων.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίους εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικὰ πάντα καταλιπόντας, καὶ συγγένειαν, καὶ Φίλους, καὶ ἀκολουθήσαντάς σοι, πρόσδεξαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) τὸν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, κατὰ τὰς ἁγίας ἐντολάς σου. καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίτως· τείχισον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανήν. ὑπομονὴν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν σοι διαπαντός. πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς καὶ καταφυγὴ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ὁ διαφόρους ὁδοὺς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας· διὰ τῆς ἀνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου· πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) τὸν ἀπολιπόντα τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας καὶ ἑαυτὸν προσενέγκαντα σοι τῷ Δεσπότῃ, θυσίαν ζῶσαν εὐάρεστον. περίελε ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς ἀλόγους προσλήψεις· ἵνα τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀναισθήτων τριχῶν, συναποβάλληται καὶ τὰς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καὶ πράξεις, καὶ ἀξιωθῇ ἀναλαβεῖν τὸν ζυγόν σου τὸν χρηστὸν, καὶ τὸ ἐλαφρόν σου Φορτίον, καὶ ἆραι τὸν Σταυρὸν, καὶ ἀκολουθῆσαί σοι τῷ Δεσπότῃ. διατήρησον αὐτὸν εἰς τὸν σὸν ἁγιασμόν· καὶ δώρησαι αὐτῷ πρόθεσιν ἀγαθὴν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν. συναριθμῶν αὐτὸν ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Χάριτι, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἴδε ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι οὐδείς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τρίς.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Ἴδε ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ τίνι προσέρχῃ καὶ τίνι ἀποτάσσῃ.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, λέγει.

ΕΎλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κυρεύει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς σαυρηδὸν, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Εἶτα ὠδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος καὶ ἀναζωπύρησιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) καλύπτεται περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς σωτηρίαν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸν ἀρραβῶνα τῆ μεγάλη καὶ Ἀγγελικῆ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῆ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σε (τὸν δεῖνα) εἰς τὴν πνευματικήν σου αὐλήν, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ. Κάθαρον αὐτῆ τὸ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς ἀπάτης τῆ βίου τούτου· καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σαυρώσασιν ἑαυτὸν τῷ βίῳ, διὰ τὴν Βασιλείαν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ποιμὴν καὶ Ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐὰν μὲν ἐκ ἔσι Λειτουργία· λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ ταῦτα, καὶ τὸ Ἀποστολοευαγγέλιον. καὶ δίδοται τῷ ἀποκαρυττομένῳ, καὶ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ Σταυρός. Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τῆ Ἀδελφῆ ἡμῶν (τῆδε,) καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκαταχρίτως, καὶ ἀνεμποδίσως διανῦσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆ μοναχικῆ Σχήματος, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα. τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας. ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ς'. 10.

Ἀδελφοὶ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου. Ὅτι ἐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,

ἀλλὰ

ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ. Ἀλληλούϊα Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ί 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν Πατέρα ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν Υἱὸν, ἢ Θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τῆδε.) Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτόμενον. λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον ἦχ. α'.

Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοὶ, τῇ μυήσει τὴν δύναμιν. τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἕξιν ἀναδραμόντα ἄσωτον Υἱὸν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προϋπαντήσας ἀσπάζεται καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα. καὶ μυσικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην. Θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τῷ τε θύσαντι Φιλανθρώπῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἱε-

Γ'ξέον, ὅτι, ὁ τοιοῦτος Μοναχὸς ὀΦέλει προσκαρτερεῖν ὠ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πάντε, σχολάζων ἀπὸ παντὸς ἔργε, πλὴν Ἀναγνώσεως, ἐ ἐπίσαται.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Α'Φ' Ἑσπέρας ἐισΦέρονται τὰ ἱμάτια τῦ μέλλοντος λαβεῖν τὸ Ἅγιον Σχῆμα ὠ τῷ Ἁγίῳ Θυσιασηρίῳ, ἢ ἀποτίθωται ὠ τῷ Θαλασσιδίῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον ψάλλεται ὁ Κανὼν, Ξ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐδόκιμον τέλος εὐδοκίμῳ μοι Χριστὲ παράσχε.

Ὠ, δὴ ά. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ἐπὶ τὴν σὴν, Φιλανθρωπίαν δραμόντα Χριστὲ, τῶν τῷ Ἁγίῳ Σχήματι νῦν προσερχόμενον, ψυχικῇ διαθέσει, ἢ γνώμῃ Φιλαρέτῳ Σῶτερ ὑπόδεξαι.

Ὑπεισελθεῖν, τὸν σὸν χρηστόν με ζυγὸν ἀγαθὲ, ἢ τὸ Φορτίον αἴρειν ἀξίωσον, τῶν πολλῶν με πταισμάτων, τὸν Φόρτον ἀΦανίζων ὡς πολυέλεος.

Διαφυγεῖν, τῆς ἁμαρτίας τὸν ὄλισθον, ἀπὸ τῦ νῦν εὐδόκησον, τῶν πεπραγμένων μοι, ἀμετρήτων πταισμάτων, τὸς ῥύπες ἐξαλείφων δρόσῳ τῆς χάριτος.

Ὁ δι' ἡμᾶς, σάρκα Φορέσας, ἢ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος καταδεξάμενος, σαρκικῶν μολυσμάτων, καθάρισον Οἰκτίρμον τὸν προσιόντα σοι.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴν, ἢ προσασίαν ἢ σκέπην τε, περιφανῆ πλετήσαντες, οἱ Θεοτόκον σε, Παναγία Φρονέντες, τῆς θείας ἐποπτείας καταξιόμεθα.

Ὠ, δὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἱλάσθητι Χριστὲ τῷ σοὶ προσερέχοντι, οἰκέτῃ, ἢ τῦτον τὴν πολιτείαν, τῶν Ὁσίων καταξίωσον, εὐσεβῶς ἢ δικαίως πολιτεύεσθαι.

Μετάθεσιν ζωῆς ἢ μεταποίησιν, τὸ Σχῆμα τὸ θεῖον τῦτο παράσχε, ἢ πταισμάτων καθαρτήριον, τῷ σοὶ προσερχομένῳ πιστῷ δόλῳ σε.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς ὁ μὴ βελόμενος, ἀνθρώπων τὸν θάνατον Ἐλεήμον, τὸν σὸν δῆλον σοὶ προσπίπτοντα, τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων συναρίθμησον.

Νῦν θέλοντα τὴν σὴν ὁδὸν πορεύεσθαι, ἢ βίον ἑλέσθαι τὸν σαυροΦόρον· προσδεξάμενος καθάρισον, τῶν προτέρων πταισμάτων με Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν ἀρὰν Ἁγνὴ διέλυσας, τεκῦσα τοῖς πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ἀθανάτητον πηγάσαντα, τὸν Σωτῆρα τῦ Κόσμυ Μητροπάρθαε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ θέλοντες ἔρχεσθαι, Φησὶν ὀπίσω μυ, προθύμως ἀρνήσασθε τὰς κοσμικὰς ἀΦορμὰς, γονεῖς τὸς γεννήσαντας, τέκνα τε ἢ γυναῖκας, ἀδελΦός τε ἢ Φίλες, χρήματα ἢ οἰκίας, συγγενεῖς τε ἢ δέλες, ἢ δέξασθε ἄξιωμα τῶν Ἀποστόλων μυ. Ὠ, δὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ἘπιστρέΦοντά δέξαι με, Λόγε Θεῦ τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι, ἢ ὡς τὸν Τελώνην, μόνε Φιλάνθρωπε.

Λυτρωτὴς ἡμῶν γέγονας, διὰ Σταυρῦ τὸν Κόσμον ἀγοράσας· διό σοι προσπίπτω, ῥῦσαί με Δέσποτα.

Σημειωθέντα χάριτι, ἢ Φωτισμῷ τῆς σῆς θεογνωσίας, λογικῆς σε πόίμνης, δεῖξόν με πρόβατον.

Ὁ ἐγείρας τὸν Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν· κἀμὲ τὸν νεκρωθέντα, ἁμαρτίας κέντρῳ, ζώωσον Δέσποτα. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη πάναγνε, Μῆτερ Θεῦ τῇ σῇ με προσασίᾳ, ἢ τῇ θείᾳ σκέπῃ, Φύλαξον Δέσποινα. Ὠ, δὴ έ. Ὁ τῦ Φωτὸς χορηγός.

Παρεδόθη σε Χριστὲ, τὴν ἡμετέραν ὡς Θεὸς ἔλυσας, παράκοην, ἢ τῆς Βασιλείας τὴν εἴσοδον ἡμῖν, διὰ μετανοίας ἢ πίστεως ἔδειξας.

Διατελέσαντα ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν βλέπων με, τῇ προσοχῇ, τῆς ἐπιμελείας ἐπίσησον Χριστὲ, τῆς δικαιοσύνης ὠδύσας με θώρακα.

Ὁ διὰ πίστεως, παλιντοκίας τε λετρῷ πλύνας με, προγονικῆς, ἀρᾶς ὠν δακρύων ἀπόπλυνον πηγαῖς, κατηρύπωθέντα δεινοῖς παραπτώμασι.

Καταχαμπτόμενον, ἢ νωθρύνοντα με πρὸς γῆν Δέσποτα, τῷ ἐπαχθεῖ, ἢ θανατηΦόρῳ πταισμάτων Φορτίῳ τῇ σῇ ζωηΦόρῳ χειρὶ ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Ἶσος ὑπάρχων Πατρὶ, κατὰ τὴν ἄνερχον μορΦὴν γέγονας, ἶσος ἡμῖν, ἐξ ἀπαρθενίας γαμόμενος Μητρός· ἧς ταῖς ἱκεσίαις Θεάνθρωπε σῶσόν με.

Ὠ, δὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ παρίδῃς τὸ πλάσμα σε Δέσποτα· ἀλλὰ τῷ Σταυρῷ σε τῇ χάριτι σῶσόν με, ἢ τῷ τιμίῳ Αἵματι, ὃ ἐκ θείας Πλευρᾶς σε ἐκένωσας

Ὡς μὴ ὄντα τὸ πρότερον ἔπλασας, ἕτως ἀπολλύμενον ταῖς ἁμαρτίαις με, ἀναζητήσας σῶσόν με ὡς ποιμὴν ἀγαθός τε ἢ εὔσπλαγχνος.

Μακαρίων ἐλπίδων μεθέξειν με, τῶν ἀποκειμένων πᾶσι τοῖς ἀξίοις σε, ὧν τὴν ζωὴν μιμήσασθαι, καταξίωσον μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁ χερσὶν ἀχειρότοις μορΦώσας με, πάλιν ἀνεμόρΦωσον ἀχρειωθέντα δεινῶς, ἐκ τῆς γαστρός σε Δέσποινα, προσλαβὼν με τελείως ὡς εὔσπλαγχνος.

Κοντάκιον. Ἀγκάλας πατρικάς. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἰδοὺ ἡ Θύνας πρὸς σὲ, τὰς ὁδούς μου Ἀγαθὲ ἡ τὴν καρδίαν μου, ἀνακαινώσει Θείου Πνεύματος, παλαιωθέντα ἀνάπλασον, τῆς ἁγιωσύνης τῷ κάλλει καλλωπίσας βοῶντά σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χειρὸς δεξιᾶς, τῆς ἐμῆς ὡς ἀγαθὸς ἐπιλαβόμενος, πρὸς πολιτείαν σοι εὐάρεστον, εὐθυπορεῖντα ἀνάδειξον, ἡ πρὸς τελειότητα βίου, ἀναβαίνειν βοῶντά σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥαθύμως τὸ πρὶν, διεξάγων τὸν ἐμὸν βίον ὁ δείλαιος, σοὶ τῷ Δεσπότῃ νῦν προσέρχομαι, σῇ πεποιθὼς ἀγαθότητι, ἡ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνῃ, ἡ προσπίπτω κραυγάζων σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσίῳ Σταυρῷ, ἡ τῇ αὔρᾳ τοῦ σεπτοῦ ἡ Θείου Πνεύματος, πρὸς τὸν λιμένα καθοδήγησον, τοῦ σοῦ ἐνδόξου θελήματος, ἡ πρὸς Οὐρανῶν κληρουχίαν, ἡ ἀξίωσον ψάλλειν σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεὸν, ἡ τὸ Κόσμου λυτρωτὴν Πάναγνε τέτοκας· ὃν νῦν δυσώπει τὴν εὐπρέπειαν, τῶν ἀρετῶν ἡ Φαιδρότητα ἡ τὴν τῆς ἀσκήσεως χάριν ἀμφιάσαι τοὺς ψάλλοντας. εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ἡ. Κάμινος ποτέ.

Τρόπαιον ἡμῖν, κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον δέδωκας· ὃν ᾧ καταβάλλομεν τὰ ἐκείνου μηχανήματα, ἡ πονηρὰ Φρυάγματα κράζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔδωκας ἡμῖν, τὸ δύνασθαι τὴν χάριν, ἀνανεοῦσθαι τοῦ Βαπτίσματος, δι' ἐξαγορεύσεως, διὰ βίου καθαρότητος, διὰ δακρύων χύσεως, ἡ διὰ μετανοίας γνησιωτάτης Φιλάνθρωπε.

Πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ νῷ καθυποτάξαι, δι' ἐγκρατείας ἡ ἀσκήσεως, παράσχου τοῖς δούλοις σου· διὰ τρόπων βελτιώσεως, δι' ἀποχῆς τοῦ χείρονος, ἡ τῆς ἀδιαλείπτου τῶν ἐντολῶν σου τηρήσεως.

Ἄνωθεν ἡμῖν, τῆς σῆς Υἱοθεσίας, τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαίνισον, τοῦ Θείου σου Πνεύματος, ἐνεργείᾳ τε ἡ χάριτι, ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, τέχνῃ Φιλανθρωπίας ἡ ἀνεκάσου χρηστότητος. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς, τὰς τῶν ἁμαρτημάτων, ἡ ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τοῦ τῷ Θείῳ Σχήματι προσιόντας ἱλαρότητι, ἡ εὐλαβείᾳ Πάναγνε, πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ ἐνηρεισμένον φυλάττουσα.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀξίως τῆς κλήσεως, ἡ τοῦ ἁγίου Σχήματος, πολιτεύεσθαι λόγῳ Θεοῦ παράσχου μοι, τὸν τῆς ἁμαρτίας μου ῥύπον, ἡ τὰς βολὰς, τῶν παραπτωμάτων, τῇ σῇ θείᾳ χάριτι, ἐξαλείψαι πολυέλεε.

Σωτὴρ ὡς καλέσαντος, διάσωσόν με δέομαι, καθαρᾷ σοι καρδίᾳ τὸν προσερχόμενον, ἡ τὸ τῆς κακίας μου βάρος, περιελὼν, ὡς μόνος Οἰκτίρμων, συμπαθῶς ἀνάπαυσον, ὡς ὑπέσχου Παντοδύναμε.

Χρεὸς νῦν χαρίζεται, χρεώστης γε ὢν ἡ εὔσπλαγχνος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι θεία χαρίσματα, τοῖς προσερχομένοις τῷ Θείῳ, πανευλαβῶς, τῆς χάριτος θρόνῳ, δωρεὰν χρεώστου, ἀκηράτου παρεχόμενος.

Ὃ ἔχων συντρέχουσαν, τῇ σῇ βουλῇ τὴν δύναμιν, ὑπηρέτας ἀξίους ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ Εὐαγγελίου σου Λόγε, ἡ τὰς πρὸς σὲ, συνθήκας πληρῶσαι, εὐχαῖς τῶν Ἁγίων σου, Ζωοδότα καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Υἱὸν σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, Πανάμωμε δυσώπησον, τὸν πιστῶς προσιόντα τῷ Θείῳ Σχήματι, πρὸς τὸ τῆς ἀσκήσεως Φθάσαι, πανευλαβῶς, πολύευκτον τέλος. σὲ γὰρ τὴν πανάχραντον, ἀντιλήπτορα κεκτήμεθα.

Προσόμοια, ἦχος, ὁ αὐτός. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πίστει προσερχόμενον πρὸς σὲ, Δέσποτα, τῆς σῆς ἐπὶ τρίβους, δικαιοσύνης με, σῴσας καθοδήγησον, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος, ἡ δεινῶς πεπτωκότα με, ἡ κατερραγμένον, πλήθει τῶν πταισμάτων μου Σῶτερ ἀνόρθωσον. σῇ γὰρ πεποιθὼς συνεργείᾳ, τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν, ταύτην ἐπεισέρχομαι Φιλάνθρωπε.

Ἔχων τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ μὴ θέλων, Χριστὲ τὸν θάνατον, δι' ἄφατον ἔλεος· ἀλλὰ μετάνοιαν, τοῖς πιστοῖς χαρισάμενος, τοῖς ἐπεγνωκόσι, τὴν ὑπὲρ καταλήψιν οἰκονομίαν σου, δέξαι, προσιόντα προθύμως, Σχήματι τῷ Θείῳ ἡ σῶσον, τῇ Φιλανθρωπίᾳ σου προσπίπτοντα.

Δόξα.

Τεῖχος ὑπερβήσομαι ἂν σοὶ, τὸ τῆς ἁμαρτίας μου Σῶτερ, ἡ λυτρωθήσομαι· σὺ γὰρ ἀνταπέδωκας τὸ ἐμὸν σ'Φλημα, ἡ τιμῆς με ἠγόρασας, αἰχμαλωτισθέντα, τὸν τῆς ἀγαθότητος ἐπιδεικνύμενος, πλοῦτον, ἡ τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας, ἄβυσσον πηγάσαι θελήσας, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε Φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πάντων προσατεύεις ἀγαθή.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Εἰσόδου γινομένης τοῦ Εὐαγγελίου· ἀμπιβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ Ἅγιον Σχῆμα, τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, ἡ ζώνην ἐπὶ τοῖς ποσὶ καλλίγια, ἡ ποιήσας μετανοίας γ'. Ἵσταται. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τὰ παρόντα Ἀντίφωνα. Ἦχ. δ'.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, ἡ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλ-

λ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, ἢ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος ἢ προσερέχων, τῷ λιμένι τούτῳ ὁ διασώζεται, ἢ τίς ὀδυνώμενος ἢ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ ὁ θεραπεύεται, δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, ἢ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε πρὶν εἰς τέλος.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποίμνης, ἢ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, ἢ ἐλέησόν με. Δόξα ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ πηγῇ τῇ μυσικῇ τῆς ἀναγεννήσεως, Υἱοθεσίαν λαβὼν ἢ ἀπολύτρωσιν, ὦ ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, ἢ ὦ παραπτώμασιν ἐκδαπανήσας Ἀγαθὲ, νῦν κραυγάζω σοι· δακρύων μετανοίας πηγήν μοι δώρησαι, ἢ ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, παντοδύναμε Σωτὴρ ἢ πολυέλεε.

Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με Σωτὴρ, ἢ μηκέτι φέρων τὸν χλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον τῆς φιλανθρωπίας σου, ἢ σῶσόν με. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη πρεσβεία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ἐκ τούτων βλέπομεν γῆν ἢ σποδόν; τί δὴν κοπιῶμεν εἰς μάτην; τί δὲ οὐκ ἀρνούμεθα Κόσμον, ἢ ἀκολουθῶμεν τῷ κράζοντι; ὁ θέλων πορευθῆναι ὀπίσω μου, ἀναλαβέτω τὸν Σταυρόν μου, ἢ ζωὴν κληρονομήσει τὴν αἰώνιον. στίχ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου.

Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες, ἢ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ἢ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμὶ ἢ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ἢ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

στίχ. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς. Ζήτει αὐτὸ ἄνωθεν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἢ προσπέσωμεν, ἢ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Κύριε Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, ἢ ἴδε, ἢ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, ἢ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. Δόξα. ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Ἁγνὴ ἢ ἄχραντος Παρθένος; ἢ τὸ, Ἀγκάλας πατρικάς.

Εἶτα ἐπερωτᾷ αὐτὸν, ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες ἀδελφὲ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, ἢ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, ἢ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς·

Οὕτως καλὸν ἔργον ἢ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν ἢ τελειώσῃς. τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, ἢ πόνῳ κατορθῶνται.

Ἐρώτησις. Ἐκουσίᾳ σου τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ἀποτάσσῃ τῷ Κόσμῳ, ἢ τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ;

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, ἢ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σῴζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπομονὴν τῷ Προεστῶτι, ἢ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλῖψιν, ἢ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, ἢ σωφροσύνῃ, ἢ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἡ Κατήχησις.

Βλέπε τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρεισιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν ἢ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Φεύγεμεν ἔνεστι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται· διαμαρτυρόμενος ἅπερ χρὴ ἀσπασασθαί σε, ἢ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἡ ἀποταγὴ τοίνυν ἐδὲν ἄλλο ἐστὶ, κατὰ τὸν εἰπόντα, εἰμὴ διὰ Σταυροῦ, ἢ θανάτου ἐπαγγελία. Γίνωσκε ἔνεστιν ἀπὸ τῆς παρούσης ἡ-

μέρας σαυρῶσθαι, ἢ νεκρῶσθαι τῷ Κόσμῳ, διὰ τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς. Ἀποτάσσῃ γὰρ γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικὶ, τέκνοις, πατράσι, συγγενείαις, ἑταιρείαις, φίλοις, συνήθεσι, τοῖς Κόσμῳ θορύβοις φρονήμασι, κτήσεσιν, ὑπάρξεσι, τῇ κενῇ ἢ ματαίᾳ ἡδονῇ τε ἢ δόξῃ· ἢ ἀπαρνεῖσαι ὁ μόνον τὰ προκειμένα, ἀλλ' ἔτι ἢ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, κατὰ τὴν Φωνὴν τοῦ Κυρίου τὴν λέγουσαν· Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ἢ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, ἢ ἀκολουθείτω μοι. Εἰ ἔν ἀληθῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἠρετίσω, ἢ εἰ ἀψευδῶς κληθῆναι αὐτοῦ μαθητὴς ἐπιποθεῖς, ἑτοιμάσθητι ἀπὸ τοῦ παρόντος, μὴ πρὸς ἄνεσιν, μὴ πρὸς ἀμεριμνίαν, μὴ πρὸς τρυφὰς, μὴ πρὸς ἄλλο τι τῶν ἐπὶ γῆς τερπνῶν τε ἢ ἀπολαυσικῶν· ἀλλὰ πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς, πρὸς ἐγκράτειαν σαρκὸς πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελῆ, πρὸς πένθος ἀγαθὸν πρὸς πάντα τὰ λυπηρὰ ἢ ἐπίπονα τῆς χαροποιοῦ κατὰ Θεὸν ζωῆς. Καὶ γὰρ πεινάσαι ἔχεις, ἢ διψῆσαι, ἢ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε ἢ κλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναί τε ἢ διωχθῆναι, ἢ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα παντα παθῇς, χαῖρε. Φησὶν, ὅτι πολὺς ὁ μισθός σου ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὑπάρχει. Χαρᾷ ἵν χαῖρε, ἢ ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶ. ὅτι σήμερον ἐξελέξατό σε, ἢ διεχώρισε Κύριος ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἐν Κόσμῳ ζωῆς ἢ ἔθετο ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ παρασάσει τῆς Μοναδικῆς τάξεως, ἐν τῇ στρατείᾳ τῆς Ἀγγελοειδοῦς ζωῆς, ἐν τῷ ὕψει τῆς ἐπουρανομιμήτου πολιτείας. Αὐτῷ ἀγγελικῶς λατρεύειν, αὐτῷ ὁλοκλήρως δουλεύειν· τὰ ἄνω φρονεῖν, τὰ ἄνω ζητεῖν. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει. Ω" τῆς καινῆς κλήσεως. ὦ τῆς δωρεᾶς τοῦ μυστηρίου. Δεύτερον βαπτισμα λαμβάνεις σήμερον Ἀδελφὲ, τῇ περισσείᾳ τῶν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ δωρεῶν, ἢ τῶν ἁμαρτιῶν σὺ καθαίρῃ, ἢ Υἱὸς Φωτὸς γίνῃ, ἢ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχαίρει μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ σῇ μετανοίᾳ, θύων σοι τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ἀξίως λοιπὸν τῆς κλήσεως περιπατησον· ἀπαλλαγηθι τῆς τῶν ματαίων πρεσπαθείας· τὴν πρὸς τὰ κάτω ἕλκουσάν σε ἐπιθυμίαν, ὅλον σεαυτοῦ τὸν πόθον μετάθες πρὸς τὰ ἐράνια· μηδόλως στραφῇς εἰς τὰ ὀπίσω· ἵνα μὴ γένῃ σήλη ἁλὸς, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Λὼτ· ἢ ὥσπερ κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐμετὸν ἐπιστρεφων, ἢ πληρωθῇ ἐπὶ σὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· Ὅτι οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, ἢ στραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Καὶ γὰρ ἔκ ἔστι σοι μικρὸς ὁ κίνδυνος, ἐπαγγελλομένῳ νῦν παντα τὰ προειρημένα

Φυλάττειν,

Φυλάττειν, ἔπειτα κατολιγωρῆσαι τῆς ἐπαγγελίας· ἢ ἢ πρὸς τὸν πρότερον βίον ἐπαναδραμεῖν, ἢ τοῦ πατρὸς χωρισθῆναι, ἢ τῶν συνασχημόνων ἀδελφῶν, ἢ μόνοντα, ἢ κατὰ φρονητικῶς ζῆσαι τὰς ἡμέρας σου, Ἐπεὶ βαρυτέρας ἕξεις τὰς εὐθύνας παρὰ τὸ πρὶν, ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ ἀπαραλογίστου βήματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσῳ πλειονος χάριτος ἀπολαύῃς ἄρτι. Καὶ καλόν σοι ἦν, ὡς τὸ λόγιον, μὴ εὔξασθαι, ἢ εὔξασθαι ἢ μὴ ἀποδοῦναι. Μηδὲ πάλιν νομίσῃς, ὡς διὰ τοῦ προλαβόντος χρόνου τῆς ἐνταῦθά σου διατριβῆς, ἱκανῶς ἠγωνίσω πρὸς τὰς ἀοράτους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ δεῦρο διαδεξονται σε μειζονες ἀγῶνες τῆς πρὸς αὐτὸν πάλης. ἰσχύει δὲ κατὰ σου ἐδαμῶς, πεφραγμένον εὑρίσκων, τῇ τε πρὸς τὸν ὁδηγοῦντά σε κραταιᾷ πίστει ἢ ἀγάπῃ, ἢ τῇ πρὸς πᾶσαν ὑπακοὴν ἢ ταπείνωσιν εὐθύτητι. Διὰ τοῦτο ἀπέχω ἀπὸ σου ἀνηκοΐα, ἀντιλογία, ὑπερηφανία, ἔρις, ζῆλος, φθόνος, θυμὸς, κραυγὴ, βλασφημία, λαθροφαγία, παῤῥησία, μερικὴ φιλία, περιεργία, φιλονεικία, γογγυσμὸς, ψιθυρισμὸς, ἐπίκτησις ἰδιάζουσα οἰκτροῦ πράγματος, ἢ τὰ ἄλλα πάντα τῆς κακίας εἴδη δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας· ἢ ἐιζῶν ἄρχεται ἐν αὐτοῖς ὁ τῶν ψυχῶν φθορεύς. Μᾶλλον δὲ ἀντ' αὐτῶν κτῆσαι τὰ πρέποντα Ἁγίοις, φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιείκειαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν μέχρι θανάτου, ἐφ' ᾧ Πατρὶ τὰς συνθήκας σου ἔδωκας πρῶτον, ἢ τελευταῖον ἐξαγγελίαν τῶν τῆς καρδίας σου κρυπτῶν, καθὼς αἱ θεῖαι ὑποθῆκαι διαγορεύουσιν. Ἐβαπτίζοντο γὰρ φησιν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα παντα ὕστω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, ἢ ὧν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διαχαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Πανοικτίρμων ἕν Θεὸς ἢ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ ἢ ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὁ ἢ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, ἢ τῇ προθέσει σου ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτοῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλαβοῖτο, ἢ ἐπαγκαλίσαιτο, ἢ ὑπερασπιεῖ, ἢ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορη-

γὸς,

γὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνιστὴς, συγκοπιάζομενος, συναν-
σαμενος, γλυκαίνων, καὶ εὐφραίνων σε τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τὸ Ἁ-
γίου αὐτὸ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν Ἁγίων καὶ Ὁσίων Πα-
τέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· μεθ' ὧν καὶ
κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν· ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἶτα σφραγίζει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κεφαλὴν τῆς Καλιχεμώνης γ'. καὶ μετὰ τὸ κατασφρα-
γίσαι, λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ σφραγὶς κατὰ ἀνατολὰς, λέγει

Ὁ Ὢν Δέσποτα παντοκράτορ, ὕψισε Βασιλεῦ τῆς δοξης ὁ μετὰ τοῦ
ζῶντος καὶ ἀνυποστάτου σου Λόγου, καὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἐκπορευομένου Πνεύμα-
τος τῆς ἀληθείας, κυριεύων πασης Κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου· ὁ Θεὸς
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῇ τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀ-
νυμνούμενος ἀκαταπαύστως, ᾧ παρεστήκασι χίλιαι χιλιάδες, καὶ μυριαι μυ-
ριάδες ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαὶ. Σὺ εἶ τὸ Φῶς, τὸ Φω-
τίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κοσμον, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πασης ἐπουρανίου σου Ἐκκλησί-
ας τῶν πρωτοτόκων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπίβλεψον ἐλέῳ ὄμματι ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τοῦ δούλου σου, ὃς τις συνέθετο, καὶ καθωμολόγησεν ἀώπτιον πολλῶν
μαρτύρων, συναψων τῷ δωρηθέντι αὐτῷ ἐκ προγόνων χαρισματι τῆς Υἱο-
θεσίας, καὶ τῆς Βασιλείας σου διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ μοναδικὸν τοῦ-
το καὶ Ἀγγελοειδὲς ἐπάγγελμα. κατάσχεσον τετελειωμένον ἐπὶ τὴν ἀκρό-
τομον καὶ πνευματικὴν πέτραν τῆς εἰς σὲ πίστεως· ἐνδυνάμωσον αὐτὸν ἐν τῷ
κράτει τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἔνδυσον αὐτὸν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύ-
ματος. ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σαρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς
ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος
τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας. Περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύ-
ναμιν ἀληθείας καὶ ἔνδυσον αὐτὸν θώρακα δικαιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ
ὑπόδησον τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Σόφι-
σον αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεται παντα τὰ βέ-
λη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου
δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμά σου, ἀντιλαμβανό-
μενος τοῖς ἀλαλήτοις τῆς καρδίας αὐτοῦ στεναγμοῖς. Συναρίθμησον αὐτὸν
τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, ἵνα γένηται σκεῦος ἐκλογῆς σου, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς
Βασιλείας σου, υἱὸς Φωτὸς καὶ ἡμέρας, σοφίας, δικαιοσύνης, ἁγιασμοῦ, ἀπο-

λυτρώ-

λυτρώσεως· κατασκεύασον αὐτὸν ὄργανον, εὐαρμόνιον, ψαλτήριον τερπνὸν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὅπως ἐντεῦθεν μετὰ προκοπῆς ἀπεκδυσάμενος τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν Φθειρόμενον κατὰ τὴν Φιλήδονον ἀπάτην τοῦ πο-
λυμόρφου ὄφεως· ἐνδύσηται τὸν Νέον Ἀδὰμ τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα
ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ· Στερέωσον αὐτὸν, πάντοτε τὰ σίγματα, καὶ
τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ βαστάζειν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ, δι' ὧν αὐτῷ ὁ Κόσμος
ἐσταύρωται, καὶ αὐτὸς τῷ Κόσμῳ. Μόρφωσον ἐν αὐτῷ ἀρετὴν ἀληθινὴν ἀ-
γαπην, καὶ μὴ ἀρέσκειαν ἀνθρώπων, ἢ αὐταρέσκειαν, ἐν τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέ-
βειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ Φιλαδελφίαν, καὶ τὴν ὑπακοήν. Χαρίτωσον αὐ-
τὸν ἀγρυπνοῦντα ἐργαζόμενον, καθεύδοντα, ἀνιστάμενον, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ᾠ-
δαῖς πνευματικαῖς ἀγγελικῶς, ἀοπτρίζεσθαί σε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ
προσκυνεῖν σε τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεὸν, εἰς χαρὰν αὐτοῦ ἀνεκλά-
λητον· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ ἐξουσία καὶ σοὶ πρέπει
πασα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐλό-
γησον τὸν δοῦλόν σου, ὃν προσκαλέσω εἰς τὸν πνευματικόν σου νυμφῶνα, καὶ
καταξίωσον αὐτὸν εἶναί σου ὅσιον δοῦλον· σόφισον αὐτὸν, ἐπίχεε αὐτῷ σὴν
παρὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ σου Πνεύματος χαριν καὶ σύνεσιν· ἐνίσχυσον αὐτὸν εἰς τὸν
κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθρὸν πόλεμον· τὰς ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπανασάσεις τῇ κρα-
ταιᾷ δυναμει σου κατάβαλε. Δὸς αὐτῷ εὐαρεστεῖν σοι εἰς αἴνεσιν καὶ δοξολο-
γίαν ἀδιάλειπτον· εἰς ὕμνες εὐκαίρους· εἰς εὐχὰς εὐπροσδέκτους, εἰς βελὴν
ὀρθὴν· εἰς καρδίαν ταπεινὴν· εἰς πραξιν ζωῆς, καὶ πραότητος, καὶ ἀληθείας.
Καταξίωσον αὐτὸν εὐαρεστεῖν σοι ἐν πραότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τελειότητι, ἐν
ἐπισκήψει, ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ προσφέρειν σοι ὕμνους, καὶ δοξολογίας, καὶ εὐχὰς, εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας. Τελείωσον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἵνα
δι' ἀδιάστατον, καὶ ἀκηλίδωτον τὴν εἰς σὲ ἕνωσιν, καταξιωθῇ τῆς ἐπουρανίου
σου Βασιλείας. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἰδὲ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα παρεστι. Βλέπε, ὅτι ἀθεὶς σε ἀναγκάζει
ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ Σχῆμα· Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρ-
ραβῶνα τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος.

Ἀπό-

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τρίς.

Καὶ ἐπιδοντος αὐτῷ τὸ ψαλίδιον τῷ Ἡγεμόνι,

λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ, τίνι προσέρχῃ, καὶ τίνι ἀποτάσσῃ,

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡγεμόνος, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα χαράσσει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα δικαιοσύνης, καὶ ἀγαλλίασεως τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται τὸ Κεκάλυπτον τῆς ἀκακίας εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸν ἀνάλαβον, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναλαμβάνων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ ἀκολουθῶν τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ.

Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀ-

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ Κύριε ἐλέησον.

Ἐνδυομένου δὲ αὐτοῦ, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ'.

ΕΝδύσασθε χιτῶνα τῆς σωτηρίας, ζώσασθε τὴν ζώνην τῆς σωφροσύνης, δέξασθε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοὺς πόδας τοὺς νοητοὺς ὁπλίσατε τῆς ἐγκρατείας τοῖς ὅπλοις, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Αἱ δὲ Εὐχαὶ ἃς λέγει ὁ Ἱερεύς εἰσιν αὗται. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ταῖς παραγγελίαις σου καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σου καὶ ἄφατος ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σου ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγίᾳ καὶ ἀγαγὼν τὸν δοῦλόν σου εἰς τὴν πνευματικήν σου ζωήν. Δὸς αὐτῷ βίον εὐσχήμονα, πολιτείαν ἀνάρετον, καὶ ἀκατάγνωστον ἵνα ἐν ἁγιασμῷ πολιτευσάμενος, ἄσπιλον διατηρήσῃ ὅπερ τῇ δυνάμει σου ἐνεδύσατο Σχῆμα. τῷ μὲν χιτῶνι τὴν δικαιοσύνην ἀμπεχόμενος. τῇ δὲ ζώνῃ τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος, καὶ τὴν σωφροσύνην ἐν ἑαυτῷ περιφέρων. τῷ δὲ κεκαλύφῃ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου θέμενος· τῷ δὲ ἀναλαβῷ, τῷ Σταυρῷ, καὶ τῇ πίστει κατακοσμούμενος τῷ δὲ περιβολαίῳ, στολὴν ἀφθαρσίας θωρακιζόμενος· τοῖς δὲ σανδαλίοις ἵνα ἐπιβῇ τῇ ὁδῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας. ὅπως γένηται φοβερὸς τοῖς ὑπεναντίοις, ἀνάλωτος τοῖς πολεμίοις. πάσης ἡδονῆς καὶ αἰσχίσης ἐπιθυμίας ἀλλότριος. Ὑπακοὴν παιδευόμενος, ἐγκράτειαν μετερχόμενος, τῷ τῆς ἀσκήσεως στοιχῶν κανόνι, ἵνα ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς γεραίρῃ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῖς ἴχνεσι κατακολουθῶν τοῦ μεγάλου Προφήτου Ἠλιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ ἵνα φθάσας τὸ μέτρον τῆς τελειότητος, τὸν δρόμον τελέσῃ, τὴν πίστιν τηρήσῃ, καὶ ἐνδύσηται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν, καὶ συναριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, καὶ τύχῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παρασάσεως, καὶ ἀκούσῃ τῆς μακαρίας φωνῆς Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἧς καὶ ἡμᾶς κληρονόμους γενέσθαι ἀξίωσον ὁ Θεὸς τῇ σῇ ἀγαθότητι. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρή-

Εἰρήνη πᾶσι. Ο' Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σε (τὸν δε) Ζήτει Φύλ. 138.

Εἰδὲ ἐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ παρόντα Εἰρηνικὰ, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε) καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίσως διανῦσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ Φωτισθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν πάσης κοσμικῆς ἐπιθυμίας, καὶ τῆς πρὸς τὰς κατὰ σάρκα συγγενεῖς προσπαθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν ὑψηλότερον τῶν τοῦ Κόσμου Φρονημάτων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως τοῦ Εὐαγγελίου ζήτει Φύλ. 138.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ί 37.

ΕΙ'πεν ὁ Κύριος. Ο' Φιλῶν Πατέρα, ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ Φιλῶν Υἱὸν, ἢ Θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν. Ο' δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ο' δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς

διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τέλους ζήτει Φύλ. 139.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΣΑΙ.

ΠΟλυέλεε Κύριε, ὁ δωρησάμενος τῷ δούλῳ σου, διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, τὸ Κουκούλιον, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, ἀναφαίρετον ἐκ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τὴν τοιαύτην χάριν σου διατήρησον, συνέχων καὶ συνθάλπων τὸ τῆς διανοίας αὐτοῦ ἡγεμονικὸν ἐξ ἐναντίων προσβολῶν ἀπαρασάλευτον. ὅπως τὴν τοῦ πονηροτάτου ὄφεως, τοῦ τηρεῖν αὐτοῦ τὴν πτέρναν συγχωρηθέντος, καταπατῶν κάραν, πρὸς σὲ τὴν Φοβερὰν καὶ μόνην κεφαλὴν τῶν ἁπάντων τὰς νοητὰς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς αἴρῃ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ὁ Φωτισμὸς καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο' Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Ο' Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΤΟ'ν πυρίνῃ κεφαλῇ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν σοὶ τῷ ἀοράτῳ, καὶ μόνῳ σοφῷ Θεῷ ὑποκλίναντα, Δέσποτα, εὐλόγησον, καθαγίασον, ὑπερφρόνησον ἐκ πάσης ἐπιβλαβοῦς ἐπηρείας ἐρατῆς τε καὶ ἀοράτου. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ο"Τι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Λέγει ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τῆς δούλης) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσηται αὐτῷ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ καιρὸν μετανοίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.
Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχήν. Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ζήτει Φύλ. 156.
Καὶ ψάλλει τὸ, Τρισάγιον. Τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν.
Καὶ τὸν Ν'. Ψαλμὸν, ἢ τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχος πλ. β'.
Ἐλέησον ἡμᾶς Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ δὲ Ἐξομολογούμενος λέγει·
Ἥμαρτον Κύριε, συγχώρησόν μοι. Καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ὁ Ἱερεύς. Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.
Ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Ναθαν. Φύλ. 155.
Εἶτα κλίνων τὰ γόνατα, ἢ ἄνω τὰς χεῖρας ἔχων λέγει·
Πάτερ Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ, ἢ τῆς γῆς, ἐξομολογοῦμαί σοι πάντα τὰ κρυπτὰ, ἢ Φανερὰ τῆς καρδίας ἢ διανοίας μου ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεσιν αἰτῶ παρὰ σοῦ τοῦ δικαίου, ἢ εὐσπλάγχνου Κριτοῦ, ἢ χάριν τοῦ μηκέτι ἁμαρτάνειν. Τότε ὁ Πνευματικὸς ἱλαρᾷ τῇ Φωνῇ λέγει·
Ἀδελφὲ, δι' ὃ ἦλθες πρὸς τὸν Θεὸν, ἢ πρὸς ἐμὲ, μὴ αἰσχυνθῇς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἵσασαι.
Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἁμαρτήματα. ἢ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς λέγει ταῦτα·
Τέθνον μου πνευματικὸν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἢ ἁμαρτωλὸς οὐκ ἰσχύω ἀφιέναι ἁμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς εἰ μὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν Θεόλεκτον Φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν γενομένην πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, λέγουσαν· ἄν τινων ἀφῆτε, ἢ τὰ ἑξῆς· εἰς ἐκείνην ἢ ἡμεῖς θαῤῥοῦντες λέγομεν· ὅσα ἐξεῖπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστῃ ταπεινότητι, ὅσα οὐκ ἔφθασας εἰπεῖν· ἢ κατ' ἄγνοιαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷον δήποτε. ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ συνάπτει ἢ ταύτην τὴν Εὐχήν.
Ὁ Θεὸς ὁ συγχωρήσας Δαβὶδ διὰ Νάθαν τοῦ Προφήτου τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἁμαρτήματα, ἢ Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, ἢ Πόρνῃ δακρυσάσῃ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πόδας, ἢ Τελώνῃ, ἢ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πάντα, ἢ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι· ἢ ἀκατάκριτόν σοι παραστήσοι ἐν τῷ Φοβερῷ αὐτοῦ βήματι. περὶ δὲ τῶν ἐξαγορευθέντων ἐγκλημάτων μηδὲ μίαν Φροντίδα ἔχων, πορεύου εἰς εἰρήνην.